

T.C. BAŞBAKANLIK
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

KENDİ DİLİNDEN FETÖ

ÖRGÜTLÜ BİR DİN İSTİSMARI

ANKARA • 2017

DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI YAYINLARI

Hazırlayan
DİN İŞLERİ YÜKSEK KURULU BAŞKANLIĞI

Koordinasyon
DİNİ YAYINLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

- HİZMETE ÖZEL -

Sertifika No: 12931

Din İşleri Yüksek Kurulu Kararı: 12.07.2017/27

1.Baskı, Ankara • 2017

İletişim
DİNİ YAYINLAR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
BASILI YAYINLAR DAİRE BAŞKANLIĞI
Telefon: +90 312 295 72 93
Fax: +90 312 284 72 88
E-Posta: diniyayinlar@diyanet.gov.tr

T.C. BAŞBAKANLIK
DİYANET İŞLERİ BAŞKANLIĞI

KENDİ DİLİNDEN FETÖ

ÖRGÜTLÜ BİR DİN İSTİSMARI

ANKARA • 2017

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

İnsanlığın yolunu kıyamete kadar aydınlatmak üzere Kur'ân-ı Kerîm'i gönderen Yüce Allah'a yarattıkları adedince hamd ve sena olsun.

İnsanlık için en güzel örnek Muhammed Mustafa'ya, Ehl-i beyt'ine, ashabına salat ve selam olsun.

İslam ilim geleneğini Kur'an ve Sünnet üzerine sağlam bir şekilde kurup geliştiren ve İslam'ın ana yolunun ilke ve esaslarını oluşturarak Müslümanları, sapkın din anlayışlarından (fırak-ı dâlle) gelebilecek zararlardan koruyan ve ümmetin 'sırat-ı müstakim/dosdoğru yol' üzere devam etmesine hizmet eden bütün âlimlerimize Cenâb-ı Hak rahmet eylesin.

Milletimizin baştan beri hep kendi kurumu olarak görüp bağrına bastığı Diyanet İşleri Başkanlığına, ilgili kanun uyarınca 'Toplumu din konusunda aydınlatmak' gibi yüksek bir görev verilmiştir. Başkanlığımızın bu ulvi görevi yerine getirmesinde en önemli vazife Din İşleri Yüksek Kuruluna düşmektedir. Bu itibarla Kurulumuz, toplumu ilgilendiren dinî konularda önemli çalışmalar yapmakta ve sonuçlarını milletimiz ile paylaşmaktadır. Bunlardan biri de ülkemizi 15 Temmuz 2016 tarihinde büyük bir felaketin eşiğine getiren ve örgütlü bir din istismarı hareketi olan FETÖ/PDY (Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması) konusunda sürdürdüğü çalışmalardır. Malum olduğu üzere bu meşum girişimden sonra Din Şûrası, süreci değerlendirmek üzere "15 Temmuz Darbe Girişimi ve Din İstismarına Karşı Birlik, Dayanışma ve Gelecek Perspektifi" başlıklı tek gündem maddesiyle 3-4 Ağustos 2016 tarihlerinde olağanüstü toplanmıştır. Şûrada kendisine tevdi edilen görev doğrultusunda Din İşleri Yüksek Kurulu daha önce başlattığı incelemelerine hız vererek, FETÖ/PDY'nin (Fetullahçı Terör Örgütü/Paralel Devlet Yapılanması) din anlayışını bizzat kendi kaynaklarından tespit etmek üzere çalışmalarını sürdürmüştür. Bu kapsamda örgüt elebaşının Türkçe basılmış olan 80 kitabı ve 40 bin

dakikayı bulan (yaklaşık 670 saat) ses ve görüntü kayıtları incelenmiştir. Ayrıca örgüte ilişkin Kurumumuza ulaştırılan yazılı ve görsel materyaller üzerinde incelemeler devam etmektedir. Bunun yanında İslami ilimlerin ve sosyal bilimlerin farklı branşlarında ihtisas sahibi olan ilim adamlarının katkılarıyla, söz konusu meşum yapının değerlerimiz ve insanımız üzerinde yaptığı tahribatı çok boyutlu olarak tahlil eden kapsamlı bir eserin hazırlığı da sürmektedir.

Din İşleri Yüksek Kurulunca gerçekleştirilen bu incelemeler sonucunda elde edilen bulgular, İslam'ın temel bilgi kaynakları ışığında değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmelerin neticesinde İslam'ın inanç, ibadet ve ahlak kurallarıyla asla bağdaşmayacak pek çok yanlışın ve sapmanın var olduğu görülmüştür. Gerek metinlerde gerek konuşmalarda dikkat çeken bir diğer önemli husus, İslam açısından kabul edilmesi mümkün olmayan birtakım söylemlerin ve yaklaşımların, normal gibi algılanan anlatımların arasına sinsice yerleştirilmiş olmasıdır.

Bu çalışmada halkımızı bilgilendirmek ve din üzerinden yapılabilecek istismarlara karşı bilinç oluşturmak amacıyla, İslam'ın temel bilgi kaynaklarına ve ilim geleneğine aykırı söz konusu söylem ve yaklaşımlardan bir seçki sunulmuştur. Bu seçkide, okuyucunun söz konusu sapkın anlayışları, yalın bir şekilde bizzat örgüt liderinin kendi ifadelerinden tanıması amaçlanmıştır. Çalışmanın daha kolay okunabilmesi ve anlaşılabilmesi için uzun ilmî tahliller yerine kısa açıklamalarla yetinilmiştir.

İslam dininin temel hedefleri arasında 'dinin korunması' önemli bir yer tutmaktadır. Dinin sağlıklı anlaşılması ve aktarılması ise din güvenliğinin birinci şartıdır. FETÖ/PDY ve benzeri zihniyete sahip olan yapıların inancımızı ve insanımızı sömürmesine engel olmak için, köklü ilim geleneğimizden beslenen sağlıklı bir din anlayışının desteklenmesi ve yaygınlaştırılması zaruridir. Bu çerçevede Diyanet İşleri Başkanlığının yanı sıra İlahiyat Fakültelerinin de bu sorumluluğun bilinciyle hareket etmeleri, ürettikleri sağlıklı dinî bilgiyle insanımızın din güvenliğine katkıda bulunmaları gerekmektedir. Bu noktada azami hassasiyet göstermek, tarih huzurunda Rabbimize ve Aziz Milletimize karşı ifa etmekle yükümlü olduğumuz bir görev niteliği taşımaktadır.

Prof. Dr. Mehmet GÖRMEZ
Diyanet İşleri Başkanı

GİRİŞ

Türkiye şartlarında belirli düzeyde din eğitimi almış olan Fetullah Gülen, 1960'larda bir din görevlisi olarak çalışmaya başlamıştır. İçinde bulunduğu şartları ve kendisine çeşitli mahfillerce sağlanan imkânları kullanıp 1970'lerden itibaren cemaat adı altında bir örgüt oluşturma sürecine girmiştir. On yıllar boyunca toplumun en çok ihtiyaç duyduğu eğitim alanını kendisine hedef olarak belirlemiş; önce yurt içinde sonra yurt dışında devşirdiği ümmetin evlatlarından önemli bir kısmını örgütünün bir parçası haline getirmiştir.

17/25 Aralık 2013'e kadar ilgili kurum ve kuruluşlar bu kişinin dinî görüşlerini ve hareketin sürüklendiği mecrayı anlama ve araştırma ihtiyacını pek hissetmemişti. Bunun sebebi ülkemizde genel olarak bu yapının birtakım kuşkulara rağmen nihai kertede geleneksel bir dinî oluşum olarak görülmesidir.

Esasen Türkiye'de dinî-sosyal teşekküller genellikle Osmanlı'dan tevarüs edilen geleneksel İslam anlayışını muhafaza etmektedir; bu sebeple Gülen yapılanmasının da hep bu çerçevede bir hareket olduğu düşünülmüştür. Ancak son 20 yılda Gülen hareketi ile ilgili kuşkular özellikle "diyalog" söylemi sebebiyle artmıştı. Örgüt elebaşının Amerika Birleşik Devletleri'ne yerleşip hareketi oradan küresel bir yapıya dönüştürmesi dinî alanda faaliyet gösteren kişi, kurum ve kuruluşların bu yapıyı daha fazla sorgulamasına neden olmuştur.

Türkiye, 15 Temmuz 2016'da gerçekleşen hain darbe ve işgal girişiminin akabinde Gülen örgütünü, çok daha yakından tanıma ve irdeleme ihtiyacı hissetmiştir. Bu süreçte kamuoyu, ortaya saçılan gizli bilgi ve belgeler, devlet kurumlarının titiz çalışmaları ve bazı eski Gülen hareketi mensuplarının itiraf ve açıklamaları sayesinde örgütün gerçek yüzünü tüm çıplaklığıyla görme imkanı bulmuştur. 15 Temmuz hain darbe ve işgal girişiminin, tarihimizde eşi benzeri görülmemiş bu hainliğin, gözü dönmüş caniler ve robotlaştırılmış insan tipleri eliyle gerçekleşmiş olması tüm milletimizi dehşete düşürmüştür. Onlarca yıldır uyuyan hücre şeklinde yapılanmış olan FETÖ mensupları, gelen

talimatlarla göründüklerinden bambaşka bir kimliğe bürünmüş ve gözünü kırpmadan kendi vatandaşlarını, askerini, polisini öldüren, meclisini ve diğer devlet kurumlarını bombalayan robotlar olarak karşımıza çıkmışlardır. Biz bu dehşet tablosu karşısında bu insanların dinî argümanlar kullanılarak nasıl robotlaştırıldıklarını anlamaya çalıştık.

Elinizdeki bu çalışma; tarihimizin yüzkarası olan bu ihanet hareketi elebaşısının bizatihi kendi sözlü ve yazılı ifadelerinin incelenmesi sonucu ortaya çıkan verilere dayanmaktadır. Yapılan bu inceleme, Gülen'in dini istismar ederek mensuplarını 'sorgulamayan birer sadık militan' haline nasıl getirdiğini anlama çabasıdır. Kitapları, ses ve görüntü kayıtları dikkatlice ve bütüncül bir bakışla incelendiğinde aslında bu kişinin İslam'ın aslî kaynaklarında ve sahih uygulamasında yeri olmayan sapkın bir dinî söylem geliştirdiği yakından müşahede edilmektedir.

Bütün peygamberler gibi Hz. Muhammed (s.a.s.) de İslam'ı tebliğin ilk anından itibaren anlama, anlatma, ikna etme ve delil sunma şeklinde bir yöntem ortaya koymuştur. Kur'an-ı Kerim geçmiş ümmetlerin, atalarından gelen bilgileri/gelenekleri sorgusuz sualsiz benimsedikleri için helake uğradıklarını her daim hatırlatmaktadır. İslam âlimleri Kur'an'ın öğrettiği bu sorgulama yöntemi sayesinde insanlık birikimiyle yüzleşebilmişler ve Kur'an'ın hakikatlerini farklı şartlar ve zamanlarda insanlığa sunacak ilim ve tefekkür odaklı aklî bir yaklaşımı benimsemişlerdir. Vahyin, Hz. Peygamber'in (s.a.s.) vefatıyla kesilmesinden sonra dinî bilgi üretiminin usul ve ölçülerini etraflıca tartışıp olgunlaştırmışlar, dinî bilgi yollarını kelam ve fıkıh usulü ilimleri çerçevesinde tanımlamışlardır. İlim geleneğimizde bu hakikatler bu kadar aşikâr iken maalesef 20. yüzyıl Müslümanları çeşitli sebeplerle ilim ve irfan geleneğimizden koptuğundan Türkiye özelinde, düzenli ve yeterli bir din eğitimi almamakla beraber büyük kitleleri yönlendiren isimler ortaya çıktı. Bu kapsamda Gülen de yüklendiği malumatlarla kendisini allâme ya da Allah'ın seçtiği bir velî olarak mensuplarına algılatmayı başardı. Faaliyetlerinden anlaşıldığı üzere Gülen kendisini olağanüstü bir şahsiyet olarak algılatmak için çok büyük ve sistematik bir çaba göstermiştir.

İncelenen kitap, ses ve görüntü kayıtlarından yapılan seçki şunu apaçık ortaya koymaktadır: Gülen öyle sanıldığı gibi sonradan değil ta en başından itibaren müritlerine/mensuplarına şu hususları birer gerçekmiş gibi telkin etmiş ve onları buna ikna etmeyi başarmıştır:

- **Fetullah Gülen sıradan bir kimse değildir. O, ahir zamanda İslam'ı ihya etmek için Allah tarafından seçilmiş özel bir kişidir.**
- **Onun başlattığı hareket herhangi bir hareket değildir; tüm diğer Müslümanlar bir yana, onun hareketi bir yanadır. Gülen "seçilmiş" olduğun-**

dan, bağlıları da tıpkı Hz. Muhammed'e (s.a.s.) inanan sahabe topluluğu gibi güzîde bir topluluk, hatta ikinci sahabe neslidir.

- **Gülen, mensuplarını sapkın fikirlerine ikna etmek için kendisini İslam dinini çok iyi bilen bir allame olarak sunmaktadır. Ancak burada özellikle kelam-fıkıh usulü çerçevesinde ortaya konulan İslamî bilgi yöntemine sözde değer vermekte; aslında bunları göz ardı etmektedir. Ayrıca sûfî gelenekte kullanılan bazı kavram ve söylemleri bağlamlarından koparak mensuplarını ikna etmek için malzeme yapmaktadır.**
- **Bu çalışmada incelenen kitaplar ve kayıtlar iyice irdelendiğinde vahyin bitmediği anlaşılmaktadır. O, Hz. Peygamber'in (s.a.s.) yaşadığı miracı neredeyse her gün yaşamaktadır. Hz. Muhammed (s.a.s.) ile birlikte nübüvvet sona erdiği için açık veya zımnî bu türden iddiaları Müslümanlar tarih boyunca zındıklık, dalâlet, yalancı peygamberlik ve hak yoldan sapma olarak görmüşlerdir.**
- **Gülen uykuda veya uyanıkken, insanlar içinde; kısaca her durumda Hz. Peygamber'le görüştüğünü ima etmekte, ondan talimatlar alıp bağlılarına bunları Hz. Muhammed'in emirleriymiş gibi yansıtmaktadır. Bu tutumuyla o, bir Müslümanın asla tevessül etmeyeceği biçimde dinin usul ve esaslarını çiğnemektedir.**
- **Sûfilerin, yalnızca kişisel tecrübelerini aktarırken kullandıkları tasavvufî kavramlar, Gülen tarafından istismar edilerek toplumsal bir hareketi yönlendiren ilahî mesajlar gibi sunulmaktadır.**

Örgüt lideri vermek istediği mesajları hedef kitleye aktarırken "biri", "bir insan", "nâkil", "ehl-i keşiften biri", "arkadaşlarınızdan biri", "yakazalar" ve "alem-i menamda" gibi ifadeler kullanmak suretiyle kendisini doğrudan özne olarak göstermemeye gayret etmektedir. Bu örtülü ifadelerin arka planında kastedilen ise üslubuna aşina olanların dikkatinden kaçmayacağı gibi bizzat kendisidir. Bu stratejik hamle ile zorda kaldığında ifadelerini tevil etmek, gerçek emellerini gizlemek için bir manevra alanı açmaya çalışmaktadır. Çalışma okunurken bu nokta göz önünde bulundurulmalıdır.

“Sonuç olarak,

kıyamet gününde kendi günahlarını eksiksiz yüklendikleri gibi bilgisizce

saptırdıkları kimselerin günahlarından da yüklenmiş oldular.

İşte görün, yüklendikleri şey ne kadar kötü!”

(Nahl, 16/25)

I. BÖLÜM **GÜLEN'İN KENDİSİNİ TAKDİM ŞEKLİ**

Gülen, kendisini Yüce Allah ve Hz. Peygamber (s.a.s.) ile doğrudan görüşen ve Yüce Allah ve Hz. Peygamber'den (s.a.s.) aldığı talimatları müntesiplerine ulaştıran bir konumda görmektedir. Gülen'e ait basılı, sesli ve görüntülü materyallerden aktarılan aşağıdaki pasajlar, bu gerçeği bizzat kendi ağzından ortaya koymaktadır. Bunun tipik örneklerinden biri şu satırlardır:

> ***"Şayet Allah, kendi katından göndermiş olduğu bir kısım ışınları, onun üzerinde kırıp, başkalarına yansıtıyorsa, bu yüce ve kutsî iş için o insanın, kendisini seçen Rabbi'ne karşı şükran duyguları ile iki büklüm olması gerekmez mi?"*** (Gülen, *Fasıldan Fasıla 4*, Nil Yayınları, İzmir 2009, s. 108)

Alıntıda şu hususlar açıkça gözükmektedir:

1. **Allah'tan gelen ışınla Yüce Allah'ın gönderdiği vahiy, ilham veya keşif gibi bilgiler kastedilmektedir.**
2. **Gülen, bu bilgilerin kendisine geldiği kişidir.**
3. **Gülen, bu bilgileri almak ve dağıtmak gibi yüce ve kutsal iş için seçilmiş kişidir.**

Görüldüğü üzere Gülen, kendisini, Allah'ın kendisine gönderdiği bilgileri diğer insanlara aktaran, anlatan bir konuma yerleştirmektedir. Bunu ışının prizmada kırılıp yansımasına benzeterek anlatmaktadır. Işın kelimesiyle sembolize edilen bu bilgilerle Allah'tan 'vahiy' alınması kastediliyorsa, böyle bir iddia kişiyi 'zındıklık'a götürür. Çünkü Hz. Peygamber'in vefatıyla birlikte vahiy sona ermiştir. Onun vefatından sonra vahye muhatap olunduğu iddiası sahte peygamberlik anlamına gelir ki bu da boş bir iddiadan öteye geçmez. Işın ile kastedilen "ilham veya keşif" ise o takdirde de bunların, kişinin kendisi dışında başkaları için hiçbir bağlayıcılığı olmayan, sübjektif deneyimlerden ibaret olduğu ortaya çıkar. Bu deneyimlerin alınıp başkalarına anlatılan ve dağıtılan kesin bilgiler gibi sunulması İslam itikadı ve temel bilgi kaynakları açısından asla kabul edilemez.

A. ALLAH İLE GÖRÜŞME İDDİALARI

1. "Caminin Kürsüsünde Allah Vardır, Cemaatin Arasında Muhammed Mustafa Vardır"

Gülen 26.11.1989 tarihinde Hisar Camii'ndeki konuşmasında İslam inancıyla bağdaşması asla mümkün olmayan şu ifadelere yer vermektedir:

> *"Mümin mabede adımını attığı andan itibaren orada gerçekten kime ta'zim yapılacak, onun mehabet ve mehafeti altına girer.* ***O meclis öyle bir meclistir ki o meclisin kürsisinde artık bakan, gören, duyan, her şeyimize nigehban olan*** (haberdar olan) ***Allah vardır. Ve eğer saflarınızın arasında dolaşan birisi varsa, yukarılardan ona müsaade edilmişse o da kendisi ile alakalı her toplantıda bulunup toplantıyı şereflendirmek için bulunan, gönüllerimizin sultanı, gönüllerinizin sultanı, insanlığın efendisi Hz. Muhammed Mustafa vardır.*** *Ve sizi böyle bir mülahaza altında, camide hatırlatacağım, çağıracağım, davet edeceğim gibi ukalaca şeylerden kaçınarak, sizi, böyle bir tablo karşısında camide bulunduğunuz şeyleri takdire davet ediyorum. Kalpleriniz, benim anlayış ve idrakimin çok üstünde bunu takdir ediyordur zannediyorum. Onun için hoca da girse, devlet başkanı da girse, başbakan da girse; burada bizim kalplerimize saniyede, yetmiş defa nazar eden Allah var celle celalühü!* ***Ve burada O'nun gözünün içine bakan, O'nun cemâl-i bâkemâlini müşahade eden Hz. Muhammed Mustafa vardır.*** *Çünkü cemaat, onun cemaatidir, çünkü sultan odur, çünkü sikkeyi basan odur; tuğrayı kesen odur."* (Görüntülü Vaazlar 1-Hisar 1, Kutsilerin Takvası, dk. 10:40-12:00)

Bu konuşmada başlıca üç sakıncalı söylem yer almaktadır:

1. **Gülen'in konuştuğu kürsüde Allah vardır.**
2. **Peygamber Efendimiz, Allah'ın gözünün içine bakmaktadır.**
3. **Hz. Peygamber, Gülen'in hitap ettiği cemaatin arasındadır.**

Gülen'in konuştuğu kürsüde Allah'ın bulunduğu iddiası Yüce Allah'a mekân isnat etmek anlamına gelir. Yüce Allah "mekândan münezzeh" olduğu için O'na mekân isnat eden söylemler kullanmak İslam inancına kesinlikle aykırıdır. Hatta bazı Hanefi âlimler, "*Allah semadan ve arştan bizi gözlemektedir*." ifadesini kullanmanın bile sahih Allah

tasavvuruyla bağdaşmayan, kişinin imanını zedeleyen bir davranış olduğunu ifade etmişlerdir. (Yahyâ b. Ebû Bekr el-Hanefî, *Kitâb fi Beyâni'l-İ'tikâd*, s. 18) Buna rağmen örgüt lideri, inanç bakımından risk taşıyan, kişinin imanını tehlikeye sokan bu ifadeleri pervasızca, kitleleri etkilemek için kullanmış; onun tarafından Allah, –hâşâ– cami kürsüsüne yerleştirilmiştir.

Allah'a göz isnad edilmesi ve Hz. Peygamber'in onun gözünün içine baktığının ileri sürülmesi Yüce Allah'ı cisim olarak düşünen veya O'na cismanî özellikler nisbet eden tam bir 'Mücessime' ve Allah'ı yaratıklara benzeten 'Müşebbihe' tavrıdır. Sapkın dinî anlayışlara sahip bu grupların (fırak-ı dâllenin) söylemlerinin örgüt lideri tarafından özensizce, cemaate nüfuz etmek için kullanılması onun ya bilgisinin ya da dinî duyarlılığının eksik olduğunu açıkça ortaya koymakta; daha yerinde bir ifadeyle, iman esasları dâhil hiçbir kutsal değeri istismar etmekten çekinmeyen cüretkâr tavrını gözler önüne sermektedir.

Hz. Peygamber'in Gülen'in konuştuğu cami cemaatinin arasında olduğu iddiası ise kendini yüceltme adına sarf ettiği dinî ve hissî dayanaktan yoksun bir hezeyandan ibarettir.

2. Dünyada Cenâb-ı Hakk'ı Müşahede

İleriki alıntılarda da görüleceği üzere Gülen, doğrudan Allah'ı gördüğünü ve müşahede ettiğini iddia etmektedir. Ancak o, bu iddiasına zemin hazırlayabilmek için önce herhangi bir beşerin de Allah'ı görebileceğini söylemesi gerekmektedir. Dolayısıyla Gülen, *Yol Mülahazaları* isimli eserinde şu satırlara yer vermektedir:

> *"Vicdan mekanizmasına ait **hislerini inkişaf ettirmiş birinin nazarında şehvet hislerinin tesiri çok da önemli** değildir. Böyle biri memnu bir manzara karşısında vicdanını dinleyerek "Nazar şeytanın zehirli oklarından bir oktur. Kim onu benden korktuğundan dolayı terk ederse onu imana çeviririm. Ve o kimse bunu kalbinde derin bir zevk olarak hisseder" kutsî hadisini hatırlar ve haram işlememek için gözünü kapar. Bu hadisi şeriften de anlaşıldığına göre Cenâb-ı Hak, gözünü haramdan çeviren bir insanın kalbinde, imana ait öyle bir lezzet vermektedir ki bu lezzet, o insana âdeta her türlü iştihayı* (arzuyu) *unutturmaktadır. O kişinin haram karşısındaki bu tutumu, daha sonra **Cenâb-ı Hakkı müşahede** gibi mühim bir neticeyi de semere verecektir. Bu müşahede **ötede olabileceği gibi bu dünyada da olabilir."*** (Gülen, *Yol Mülahazaları*, Nil Yayınları, İzmir 2008, s. 80)

Bu ifadelerde, gözünü haramdan koruyan kimselerin Cenâb-ı Hakk'ı müşahede (görme) gibi güzel bir sonuçla karşılaşacakları dile getirilerek bunun âhirette olabileceği gibi bu dünyada da gerçekleşebileceği iddia edilmektedir.

Bu dünyada Yüce Allah'ın görülmesinin mümkün olmadığı, İslam âlimlerinin üzerinde ittifak ettikleri bir husustur. Nitekim "*Gözler O'nu göremez, O ise gözleri görür*." (En'âm, 6/103) âyet-i kerimesi, Allah'ın dünyada görülmesinin mümkün olmadığını ifade etmektedir**.** Ayrıca Hz. Musa'nın Allah'ı görme arzusuna, Yüce Allah tarafından, "*Beni asla göremezsin!*" (A'râf, 7/143) şeklinde cevap verilmiş olması da insanın dünyada Allah'ı görmesinin imkânsız olduğunu ortaya koymaktadır. (Eş'arî, ***el-İbâne***, s. 47-62; Bekir Topaloğlu vd., ***İslam'da İman Esasları***, s. 176; "Rü'yetullah", ***DİA,*** XXXV, 311-314)

Kur'an-ı Kerim'e göre dünyada Allah'ı müşahede talebi, Allah'ı layıkıyla takdir edemeyen inkârcılar tarafından gündeme getirilmiştir. "*Bilgiden yoksun olanlar, 'Allah bizimle konuşmalı veya bize bir mûcizeli işaret gelmeli değil miydi?' dediler. Bunun gibi onlardan öncekiler de onların dediklerinin benzerini demişlerdi. Kalpleri hep birbirine benziyor! Biz, kesin gerçeği bilmek isteyenlere âyetleri açıkladık."* (Bakara, 2/118) ve *"Bize kavuşacaklarını ummayanlar, 'Bize melekler indirilseydi yahut Rabbimizi gör-*

seydik ya!' dediler. Andolsun, onlar kendi benliklerinde büyüklük tasladılar ve büyük bir taşkınlık gösterdiler." (Furkân, 25/21) âyetleri bu hususu açıkça ortaya koymaktadır.

Onların bu hatalı tasavvurunu reddetmek maksadıyla Allah ve insan arasındaki iletişimin ancak peygamberler aracılığıyla ve belirli yollarla gerçekleşebileceği de Kur'an-ı Kerim'de ifade edilmiştir: "*Herhangi bir beşer ile Allah'ın konuşması ancak vahiy ile yahut perde arkasından ya da bir elçi gönderip izni ile dilediğini vahyetmesi şeklinde olabilir. Muhakkak ki O çok yücedir, engin hikmet sahibidir.*" (Şûrâ, 42/51) Bu âyet-i kerime dünyada iken Allah'ı görmenin, müşahede etmenin mümkün olup olmadığı sorusu üzerine inmiş ve Allah ile insan arasındaki iletişimin, ancak peygamberler vasıtasıyla ve âyette ifade edilen yöntemlerle mümkün olacağı ifade edilmiştir. Ehl-i Sünnet'in kurucu önderlerinden İmam Mâturîdî'nin ifade ettiği gibi diğer insanların Allah'la iletişimi, ancak vahyi okumaları ve anlamaya çalışmaları yoluyla gerçekleşmektedir. (İmam Mâturîdî, *Te'vilâtü Ehli's-Sünne*, IX, 141-142) Bunun dışında bir iletişim imkânından bahsetmek inkârcıların tutumunu aynen tekrar etmektir. Kitleleri bu şekilde yönlendirmek ise Kur'an âyetlerine açıkça aykırı olan bâtınî bir tavrı, dinî bir hakikat gibi sunmaktır.

Ehl-i Sünnet'in ana yolundan uzak olan bu yorum ve değerlendirmeler tam bir fırka-i dâlle yaklaşımıdır. Tasavvuf erbabı da dâhil İslam âlimleri dünyada Allah'ı müşahede iddiasının bir sapma olduğunda ittifak etmişlerdir. Bazı İslam âlimleri ise böyle bir iddiayı ileri sürmenin kişinin imanını zedeleyeceği görüşündedir (Ali el-Kârî, *Minahu'r-Ravdi'l-Ezher fî Şerhi'l-Fıkhi'l-Ekber*, s. 354-356) Böyle bir sapmayı kitlelere telkin etmek ise, kendisine bağlı konsolide/muhkem bir topluluk oluşturmak için dini hakikatleri çarpıtmaktan çekinmeyen Makyavelist bir zihniyet ile karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir.

3. Zât-ı Ulûhiyyet ile Bikem u Keyf Konuşması

Bir önceki başlıkta üstü kapalı bir şekilde Allah'ı gördüğü hadsizliğinde bulunan Gülen, aşağıdaki pasajda ise zaman ve mekân üstü olarak; Allah, Cebrail ve Hz. Peygamber ile nitelik ve niceliği belirsiz bir şekilde görüştüğünü ima etmektedir. Ancak bunu yaparken kendisine karşı oluşabilecek soru işaretlerini ve muhtemel tepkileri bertaraf etmek amacıyla konuyu kendisinden bahsetmeksizin genel bir anlatımla izah etmeye çalışmaktadır. Şu kadar var ki müntesipleri bu ifadelerle Gülen'in aslında kendisinden bahsettiğini çok iyi bilmektedir.

> *"Yani insan, mahiyeti itibariyle* ***zaman üstü, mekân üstü olabilir.*** *Dünü yarınla beraber görebilir.* ***Doğrudan doğruya huzur-i risaletpenâhiye ulaşabilir ve Efendimizi dinleyebilir. Hz. Cibril'i Kur'an okurken duyuyor gibi olabilir. Zât-ı uluhiyyetin bikem u keyf kendisine konuştuğunu duyabilir****. Buna binaen ehlullahtan bazıları Efendimizden ve sahabeden hadis aldıklarını söylüyorlar. Hatta ben tabiindenim diyen insanların sayısı az değildir… Doğrudan doğruya efendimizden emir aldım diyenlerin sayısı da az değildir."* (Gülen, *Sohbet-i Canan*, Nil Yayınları, İstanbul 2013, s. 21-22)

> *"Öyle ki, inkişaf etmiş bir gönül,* ***melekûtî ufku itibariyle dünü bugünle beraber, bugünü de yarınla beraber duyup yaşayabilir ve zaman üstü olmayı bütün derinlikleriyle duyabilir."*** (Gülen, *Kalbin Zümrüt Tepeleri 3*, Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 98)

Yukarıdaki ifadelerde Gülen, başlıca şu üç iddiada bulunmaktadır:

1. **İnsan, keyfiyeti/niteliği ve kemiyeti/niceliği meçhul bir şekilde Yüce Allah'ın konuşmasını duyabilir.**
2. **İnsan, zaman ve mekân üstü olabilir; dünü bugünle, bugünü de yarınla beraber yaşayabilir.**
3. **Doğrudan doğruya Peygamber Efendimizin huzuruna çıkıp onunla görüşebilir ve hatta ondan talimat alabilir.**

Kur'an-ı Kerim'de havarilere (Mâide, 5/111) ve Hz. Musa'nın annesine (Tâhâ, 20/38) ilham yoluyla birtakım yönlendirmeler yapılmış olsa da âyet-i kerimede açıkça vurgulandığı üzere peygamberler dışında hiçbir kimsenin Yüce Allah ile konuşup görüşmesi vaki değildir. Allah Teâlâ kendi mesajını insanlara ulaştırmak için onlar arasından seçmiş olduğu peygamberleri vasıta kılmıştır. (Şûrâ, 42/51) Bu sebeple Allah'ın, peygamberler dışında insanlarla konuşması söz konusu olamaz.

İnsanın zaman ve mekân üstü olabileceği iddiasına gelince böyle bir özellik sadece Yüce Allah'a mahsustur. Allah'ın dışında hiçbir varlık zamandan ve mekândan münezzeh değildir. Nitekim âyet-i kerimede hiçbir varlığın Allah Teâlâ'nın zatına has özellikleri taşıyamayacağı şu şekilde ifade edilmektedir: "*O'nun benzeri hiçbir şey yoktur.*" (Şûrâ, 42/11)

Dünü bugünle, bugünü de yarınla beraber yaşamak iddiası da geçmişi ve geleceği aynı anda bilmek ve gayba muttali olmak anlamı taşır. Hâlbuki gayb bilgisi sadece Allah'a mahsustur. Zira Kur'an-ı Kerim'de, "*Gaybın anahtarları yalnızca O'nun katındadır. Onları ancak O bilir.*" (En'âm, 6/59) buyurulmaktadır. Dolayısıyla Gülen'in bu sözleri İslam inanç esasları ile bağdaşmadığından bu tür iddialarda bulunan kişilerin söyledikleri de dikkate almamak gerekmektedir.

Hz. Peygamber (s.a.s.) ile görüşüp ondan talimat alma iddiası ise ileride ayrı bir başlık altında ele alınacaktır.

4. "Bana Hakk'tan Nida Geldi."

Önceki başlıkta kendisinden bahsetmeksizin bazı kişilerin Yüce Allah ile konuşabileceğini ve O'nu müşahede edebileceğini söyleyen Gülen, 27.05.1990 tarihinde İzmir Hisar Camii'nde yaptığı konuşmada ise ağzındaki baklayı çıkartarak kendisinin "Allah ile görüşen kişilerden" olduğunu –bir şiir üzerinden-– ilan etmektedir:

> *"Ben sizin tırmandığınız bu helezonda hav hav ederek arkanızdan tırmanıp dururken, kasemle size teminat vereyim, bu helezonda o kadar beklenmedik şeyler gördüm. Gözüm açık bir bir gördüm. Size tarif edem bir bir;* ***Felekler burcuna çıktım, melekten merhaba gördüm, bana Hakk'tan nida geldi: Gel ey aşık ki mahremsin, bura mahrem makamıdır, seni ehli vefa gördüm****. Sizin içinizde çok şey gördüm, öyle ihsanlar gördüm ki, hak dostlarına henüz kapaklar açılmamıştı, zarfının üzerine bantlanmış gibi zarflar içinde size gelen ihsanlara şahit oldum…"* (Hisar-3 (İrade Kahramanları), dk. 15.50 vd.)

Gülen, burada özetle şunları söylemektedir:

1. **Cemaati, bir helezon içerisinde tırmanarak yüce makamlara yükselmektedir.**
2. **Önünden giden müntesipleri bir şey görmezken -ne hikmetse- hav hav ederek arkadan tırmanan Gülen, birtakım olağanüstülüklere bire bir şahit olup, en mahrem makamları elde etmektedir.**
3. **Allah kendisine hitap etmekte ve sadece bağlılarına nasip olan çok özel ihsanlara şahit olmaktadır.**

Gülen, görünürde bağlılarını âdeta miraca çıkan kişiler gibi sunarak yüceltmektedir. Gerçekte ise sahte tevazu kalıplarıyla süslediği ve beyitlerle kamufle ettiği ifadelerle bağlıları nezdindeki yüksek konumunu perçinlemek istemektedir. O artık gökyüzündeki burçlarda gezinen, meleklerin kendisine selam durduğu, mahrem kapıların kendisine açıldığı ve Hakk'tan nida alan sözde yüce bir kişilik olarak müntesiplerinin karşısındadır!

Hâlbuki o, örgütünü motive etmek ve kendisine bağlılıklarını arttırmak adına hayalinde ürettiği birtakım ihsanlara şahit olduğundan bahsederek, "*Bak Allah'a karşı nasıl da yalan uyduruyorlar. Bu, apaçık bir günah olarak yeter.*" (Nisâ, 4/50) âyetine muhatap olmaktadır.

5. "Semanın İltifatını Ketmedemezdim."

25.03.1990 tarihinde İzmir Şadırvan Camii'nde yaptığı konuşmasında Gülen, Allah'la özel bir ilişki ve iletişim içerisinde olduğu iddialarına bir yenisini daha eklemekte ve müntesiplerine yönelik semanın ve Resûlullah'ın iltifatlarını doğrudan alabildiğini şu sözlerle iddia etmektedir:

> *"Size bir müşahede arz edeyim: Böyle şeyleri cami kürsüsünden arz etmeyi önceleri düşünmüyordum. Ama size* ***semanın iltifatını, Resûlullah'ın iltifatını ketmedemezdim."*** (Şadirvan-4 (Iman ve Aksiyon), dk. 29:10)

"Semanın iltifatı" ile Yüce Allah'ın veya meleklerin iltifatı kastedilmektedir. Hem Yüce Allah'ın ve meleklerin hem de Resûlullah'ın iltifatının bilinebilmesi, onlarla bir şekilde görüşerek ve irtibat kurarak olabilir. Bu sözleri ile o, hitap ettiği kitle nezdinde kendisini çok yüce bir konuma yerleştirmeye çalışmaktadır. Artık o kitle onu Allah, melekler ve Hz. Peygamber'le görüşen bir kişi olarak görmeye başlamaktadır. Dolayısıyla onun bu sözlerine inanan insanlar, her söylediğinin kesin bir şekilde doğru olacağını peşinen kabullenmiş olmaktadır. Hâlbuki peygamberler dışında herhangi bir kişinin böyle bir konumda olamayacağı açıktır. Şurası muhakkak ki bu sözlerle hitap edilen cemaat kandırılmakta ve aldatılmaktadır. Bu tür ifadelerle kitlelere hitap etmek, dinî bakımdan başlı başına bir sorundur. Nitekim Kur'an-ı Kerim, geçmiş bazı milletlerin benzer bir söylemle Allah'ın iltifatına mazhar oldukları iddialarını sert bir dille eleştirmiştir. (Mâide, 5/18) Sonuç olarak böyle bir söylem, İslam itikadı ile asla bağdaşmamaktadır.

6. Allah Adına Konuşmak ve Allah'ın Tecellî Etmesi

09.07.1979 tarihinde İzmir Hisar Camii'ndeki konuşmasında hadsizliğini daha da ileriye taşıyarak Allah adına konuştuğu ve Yüce Allah'ın, bağlıları huzurunda mütecellî olduğu hezeyanında bulunmaktadır:

> "*Ben şimdi tepeden tırnağa his kesilmiş* ***doğrudan doğruya O'nun rahmeti adına konuşuyorum****. Şu anda adeta gazabını unuttum gibi.* ***Rahman ve Rahim gözümün önünü doldurdu.*** *Bismillahirrahmanirrahim adeta beni çepeçevre sardı.* ***Allah, Rahman Rahim huzurunuzda mütecellî…***" (1979-07-09_Gonul Dunyamizdan-02 - Muhabbet fedailerinin özellikleri - Beraat Gecesi (İzmir-Hisar Camii), dk. 38 vd.)

Yukarıdaki pasajdan anlaşıldığına göre:

1. **Gülen, Allah adına konuşmaktadır.**
2. **Allah'ın zatını görmektedir.**
3. **Allah, konuştuğu toplulukta tecellî etmekte yani apaçık görünmektedir.**

Bir kimse Yüce Allah'ın rahmetinin genişliğini ve herkesi kapsadığını elbette anlatabilir. Ancak hiç kimsenin Allah'ın rahmeti adına konuşma hakkı yoktur. Çünkü bir kişi Allah'ın rahmeti adına konuşmaya cüret ettiğinde sanki söylediği her şey Allah'ın sözü gibi algılanmaya başlar. Dolayısıyla Gülen, "*Onun rahmeti adına konuşuyorum.*" sözüyle otoritesinin tartışılmazlığı noktasında müntesiplerine mesaj vermektedir.

Allah'ın, duyu organları ile algılanabildiği neticesini veren, "*Rahman ve Rahim gözümün önünü doldurdu.*" ifadesi tecsim/Allah'a cismanî özellikler nispet etme ve teşbih/Allah'ı yarattıklarına benzetme inancına kapı aralama ve Allah'a mekân izafe etme anlamına gelir. Her iki iddianın da İslam inancında yeri yoktur. Nitekim bu görüşleri savunan Müşebbihe ve Mücessime gibi gruplar tarih boyunca sapkın olarak nitelendirilmişlerdir. Öte yandan İslam akaidine göre Allah'ın zatı tüm idraklerin üzerindedir. Zira âyet-i kerimede Yüce Allah, "*İnsanların ilmi O'nu kapsayamaz/kuşatamaz.*" (Tâhâ, 20/110) buyurmaktadır.

Mütecellî kelimesi, "meydana çıkan", "görünür duruma gelen", "açık seçik görülen" gibi anlamlara gelmektedir. Bu itibarla konuşmada yer alan "*Allah, Rahman, Rahim huzurunuzda mütecellî*" sözünün ne derece vahim olduğu açıktır. Gülen, Allah'ın kendi cemaati huzurunda tecellî ettiğinden söz ederek kendini âdeta Hz. Musa'dan daha üstün bir konuma çıkarmaktadır. Nitekim Hz. Musa'nın isteği üzerine Yüce Allah'ın dağa tecellîsini anlatan âyet-i kerime böyle bir sahnenin mümkün olamayacağını açıkça ortaya koymaktadır: "*Musa, belirlediğimiz yere (Tûr'a) gelip Rabbi de ona konuşunca, 'Rab-*

bim! Bana (kendini) göster, sana bakayım.' dedi. Allah da, 'Beni (dünyada) katiyen göremezsin. Fakat (şu) dağa bak, eğer o yerinde durursa sen de beni görebilirsin.' dedi. Rabbi dağa tecellî edince onu darmadağın ediverdi. Musa da baygın düştü. Ayılınca, 'Seni eksikliklerden uzak tutarım Allah'ım! Sana tövbe ettim. Ben inananların ilkiyim.' dedi." (A'râf, 7/143) Âyette ifade edildiği üzere, "Allah dağa tecellî edince" dağ paramparça olmuş, Hz. Musa'da bu durum karşısında bayılıp kalmıştır. İlginçtir ki Allah Gülen'in meclisine tecellî ettiğinde (!) ise Gülen konuşmasına devam edebilmekte ve etrafındakiler ise hiçbir şeye şahit olmamaktadır... Bu kesin bilgiler ışığında Allah Teâlâ'nın vaaz edilen yere tecellî etmesi şeklindeki bir hezeyanın, İslam itikadı bakımından kabul edilebilir bir tarafının olmadığı açıktır.

7. "Allah ile Aramdaki Sırrı Bana Söyletmeyin!"

Gülen, önceki bölümlerde –güya– Allah ile konuştuğunu ve muttali olduğu birçok ilahî sırrı Allah'tan aldığı özel izin üzerine bağlılarıyla paylaşmıştı(!) O, 15 Temmuz 1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde yaptığı konuşmada, bağlılarıyla henüz paylaşmadığı başka ilahî sırları da gün yüzüne çıkarmıştır(!):

> "*Vallahi hayatımın bir lahzasında bile (Allah'ın) beni terk ettiğini görmedim ben. O beni terk etmezse siz nasıl terk edilirsiniz (…)* ***Vallahi hayatımın bir lahzasında bile beni terk ettiğini görmedim ben onun… Vallahi terk etmedi, billahi terk etmedi… Allah beni terk etmedi, Allah ile aramdaki sırrı bana söyletmeyin,*** *göz açıp kapayıncaya kadar ben çok yaramazlık yaptım. Çok serserilik yaptım.* ***Arkamı döndüm giderken dahi bana seslendi*** *–اين تذهبون – nereye gidiyorsunuz*." (Ümitle Şahlanış, dk. 12:12-14:48)

Gülen yukarıdaki satırlarda kısaca şunları söylemektedir:

1. **Allah onu ve müntesiplerini hiç terk etmemiştir.**
2. **Allah ile arasında sırlar vardır.**

Gülen, Hz. Peygamber'in şahsına hitap eden, "*Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.*" (Duhâ, 93/3) âyetini, kendisi hakkında kullanarak Allah'ın desteğine mazhar olmuş intibaı uyandırmaktadır. Hâlbuki bu âyet-i kerime, ilk vahyin ardından kısa bir süre vahyin kesilmesi nedeniyle müşriklerin Hz. Peygamber'le alay etmeleri üzerine onu teselli etmek amacıyla nazil olmuştur. (Nesefî, *Medârikü't-Tenzîl*, III, 653) O, bu asılsız iddialarına, "*Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da.*" (Duhâ, 93/3) âyetini de alet etmeye çalışmıştır.

Gülen, Allah ile arasında bir 'sır' olduğunu söyleyerek hitap ettiği kitle nezdinde kendisinin Allah katında çok özel bir yere sahip olduğu imajını uyandırmaktadır. Her nedense Allah ile arasındaki sırları ifşa noktasında da çok cömerttir. Aslında bu şekilde hitap ettiği kitle, onun Allah nezdinde çok yüksek bir konumu olduğuna inanacak, böyle bir psikoloji ile onun her dediğini sorgulamadan yapabilecek bir kıvama gelecektir. Nitekim 15 Temmuz ihaneti ve işgal girişiminde de görüldüğü üzere Gülen bağlıları, iradelerini bütünüyle elebaşlarına teslim etmiş ve onun talimatlarını, "Mutlaka bir hikmeti vardır." düşüncesiyle hiç sorgulamadan yerine getirmişlerdir.

Allah ile insan arasındaki iletişim Kur'an'ın ifadesiyle peygamberler aracılığıyla ve vahiy yoluyla olmaktadır. (Şûrâ, 42/51) Yüce Allah gayba ancak kendi seçtiği peygamberlerini muttali kılmaktadır. (Cinn, 72/26-27) Bunun haricinde peygamberler dışındaki kişilerin gayb bilgisine sahip olduklarını iddia etmeleri, tıpkı kâhinlerin dayanaksız kehanetleri gibidir

ve bu iddiaları ciddiye alan bir kişi, Hz. Peygamber'in ifadesiyle (Ebû Dâvûd, "Tıb", 21) O'na indirilen esasları inkâr etmiş konumundadır. (Ali el-Kârî, *Minahu'-ravdi'l-ezher fi şerhi'l-Fıkhi'l-Ekber*, s. 416-417) Hele hele bir insanın Allah'la arasında bir 'sır' olduğu kabilinden şeyler iddia etmesi, kesinlikle kabul edilemez. Bu tür iddialar ileri sürenler, peygamberlerin getirdiği vahyin dışında Allah ile aralarında özel bir irtibatın olduğundan dem vuranlar, İmam Birgivî'nin tabiriyle Allah'a değil, şeytana vasıl olmuş olan, şeytanın bir lahza bile terk etmediği kimselerdir. (İmam Birgivî, *et-Tarîkatü'l-Muhammediyye*, s. 99-102, 137-139) Örgüt liderinin icraatları da bu hususu tasdik etmektedir. Üstelik bu ifadelerinde, Kur'an'dan yüz çeviren inkârcılara hitap eden, "*Nereye gidiyorsunuz?*" (Tekvîr, 81/26) âyetini kendi konumunu ifade etmek için kullanması dikkat çekicidir.

8. Arş ve Kürsî'ye Muttali Olabilecek Bir Statü veya "Rabbin Namusu!"

Bir önceki başlıkta zikredilen "Allah ile kendisi arasında var olduğunu iddia ettiği sırrın" bir benzerini *Fasıldan Fasıla 1* isimli eserindeki şu cümlelerinde görmek mümkündür:

> "*Arş ve Kürsî hakkında istifhama müstenid herhangi bir soru sorulmadıkça konuşmamayı tercih ederim. Zira bunları Rabbimin namusu gibi telakki ediyorum.* ***Çok mahrem bir yakınımın iç çamaşırlarından nasıl bahsetmiyorsam, Arş ve Kürsî'den de bahsetmek istemem***…" (Gülen, *Fasıldan Fasıla* 1, Nil Yayınları, İzmir 1995, s. 45)

Burada Gülen iki hususu vurgulamaktadır:

1. **Gülen, Arş ve Kürsî hakkında özel bilgilere sahiptir.**
2. **Bu bilgileri –hâşâ– Rabbin namusu bildiği için açıklamamaktadır.**

Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde geçen Arş ve Kürsî, hakkında kesin bir bilgi sahibi olunması mümkün olunamayan, İslamî literatürde müteşabihat olarak adlandırılan hususlardandır. Müteşabihle ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'deki, "*Kalplerinde bir eğrilik olanlar, fitne çıkarmak ve onun olmadık yorumlarını yapmak için müteşabih âyetlerinin ardına düşerler*." (Âl-i İmrân, 3/7) mealindeki ilahî ikaza rağmen Gülen, sanki bunlara vakıfmış da açıklamıyormuş gibi bir anlatımda bulunmaktadır. Doğal olarak onu dinleyenler, onun ne kadar yüce bir konumda olduğu hissine kapılmaktadır.

Burada dikkati çeken bir diğer konu da Gülen'in Arş ve Kürsî ile ilgili olarak, "*Rabbin namusu"* benzetmesi yapmasıdır. Nitekim bir başka konuşmasında da aynı ifadeyi kullanmaktadır. (https://www.youtube.com/watch?v=tZAwMFjLHuc Erişim tarihi 19.07.2017, 12:29) Namus kelimesinin dilimizde ve geleneğimizde işaret ettiği anlam bellidir. Yüce Allah hakkında böyle yakışıksız bir teşbih yapılması sapkınlıktan başka bir şey değildir. İlginçtir ki Gülen, –hâşâ– Rabbinin namusu kabul ettiği bu bilgileri soru sorulunca hemen açıklamaktadır.

9. Ulûhiyyet Sırlarını Hâvî Ufka Ulaşma

Gülen, Arş ve Kürsî hakkındaki sırlara muttali olduğunu belirttikten sonra, *Fatiha Üzerine Mülahazalar* isimli eserinde de benzer iddialarına pervasızca devam etmektedir:

> *"… Öyle ise insan ma'rifetiyle kemal ufkuna çıkacak, **uluhiyyet sırlarını hâvî ufka ulaşacak, imkânla vücub arasındaki yerini elde ettikten sonra da dönüp geriye gelecek ve "Ben ilah değil, kulum" diyecektir…"*** (Gülen, *Fatiha Üzerine Mülahazalar*, Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 29)

Bu pasajda Gülen, şunları söylemektedir:

1. **İnsan, Allah'ın zatı hakkındaki sırlara ulaşabilir.**
2. **İmkân ve Vücub arasında bir yer elde edebilir.**

İslam'a göre bir insan ne kadar yüksek manevî mertebelere erişirse erişsin "ulûhiyyet sırlarını hâvî ufka/Yüce Allah'ın sırlarının bilinebileceği sınıra" ulaşması mümkün değildir. Zira Yüce Allah; "***O, gaybı bilendir. Hiç kimseye gaybını bildirmez. Ancak seçtiği resûller başka. (Onlara bildirir).***" buyurmaktadır. (Cinn, 72/26-27) Peygamberler de Allah kendilerine ne kadar bildirmişse o kadarını bilebilir. Dolayısıyla kulun ulûhiyyet sırlarını hâvî ufka ulaşmasından söz etmek ve cemaate bu sınırı ulaşılabilecek bir hedef gibi sunmak, üstelik güya bu sınıra ulaşıp geri dönmüş olanlara, "Ben ilah değilim, kulum." dedirtmek İslam'ın Allah ve kul tasavvuru ile bağdaşması mümkün olmayan bir söylemdir.

Peygamber Efendimizin Mirac hadisesinde Allah ile görüşmesini izah sadedinde kullanılan bir yorumda bu özel görüşmenin "imkân ile vücub arasında bir makamda" vuku bulduğu ifade edilmektedir. Bu yorumdaki imkân, yaratılmışları; vücub ise Yaratanı temsil eder. Böylece insan ile ilah arasında yeni bir varlık formu oluşturulmaktadır. Bu söylemin, Gülen'in kitaplarında ve konuşmalarında Yunan mitolojisinden devşirdiği yarı tanrı yarı insan Herkül figürüyle benzeşmesi son derece dikkat çekmektedir. O, bu yorumu kullanarak miraçtaki gibi bir görüşmenin diğer insanlar için de mümkün olabileceğini iddia etmektedir. Tabi bunu söylerken her zamanki gibi zımnen kendisini kastetmektedir.

10. Allah'ın Planına Muttali Olma

Ulûhiyyet sırlarına ulaşmaktan söz edince doğal olarak bu sınırlara ulaşanlar ve ulaşamayanlar olacaktır. Gülen, 06.09.1978 tarihinde yaptığı kader konulu bir vaazında buna şu sözleriyle işaret etmektedir:

> "***Nice kem talih kimseler*** *vardır ki bîhayat yaşarlar. Yaşarlar da hayatlarında vicdanlarında* ***kaderin sırrını bilemezler****. Talihsiz kimselerdir. Yapacakları şeyi yapmadan evvel ilmî plana, Allah'ın planına muttali olamayan gözü körler vardır*." (Kader-1, dk. 23:42)

Gülen, yukarıdaki satırlarda şunları söylemektedir:

1. **Bazı kimseler Allah'ın planına muttali olabilir, kaderi bilebilir.**
2. **Bu plana muttali olamayanlar ise talihsiz kimselerdir.**

Kader, Cenâb-ı Hakk'ın kıyamete kadar olacak her şey ile ilgili ilahî planıdır. Bu planı Yüce Allah'tan başka hiç kimse bilemez, onun ilmi her şeyi kuşatmıştır, göklerde ve yerde olanlara, gizli açık her şeye vâkıftır; insanların açıkladıklarından ve kalplerinde sakladıklarından haberdardır. (Bakara, 2/77; Tevbe, 9/78; Nahl, 16/19, 23; Hucurât, 49/16, 18; Talâk, 65/12) Kulun bilgisi ise sınırlıdır. Gelecekte meydana gelecek hadiseleri Allah Teâlâ'nın muttali kıldığı peygamberler dışında hiç kimsenin bilmesi mümkün değildir. (Cinn, 72/26-27) Bu itibarla kaderi, kulun bilebileceği bir alan olarak sunmak İslam'ın kader anlayışına aykırı olduğu gibi kaderi bilmemeyi talihsizlik ve gözü körlük olarak nitelemek talihsizliğin ta kendisidir. Nitekim Kelam âlimleri kaderin, Allah'ın mahlûkatı üzerindeki sırrı olduğunu, O'nun izni dışında ne mukarreb meleklerin ne de herhangi bir peygamberin ona muttali olabileceğini belirtmektedirler. Öte yandan onlar, kadere vâkıf olunabileceğini iddia etmenin, hızlân (Allah'ın yardımsız bırakması), hirmân (hak yoldan ve her türlü hayırdan mahrum kalma) ve tuğyan (günahta ısrar ederek azgınlaşma) sebebi olacağını ifade etmişlerdir. (Babertî, *Şerhü'l-'Akîdeti't-Tahaviyye*, s. 84)

11. Yüce ve Kutsî Bir İş İçin Seçilmiş (!)

İlahî sır ve planlara vâkıf olduğu iddiasında bulunan Gülen'e bütün bunlar yetmemiş olacak ki en sonunda kendisini Allah tarafından seçilen yüce bir kişi olarak takdim etmektedir. Hatta birçok konuşmasında tevazudan dem vururken burada artık ona da gerek duymamaktadır:

> *"Yeri gelmişken tevazu adına bir hususa işaret etmek istiyorum. Halk arasında umumi kabule vâbeste olmuş ve velâyete ermiş insanlar vardır. Bazı kimselerin o şahısta gördükleri bazı hususiyetleri, bazen ona karşı ifade ettikleri de olur. Bu durumda o şahsın "Hayır, bunlar bende yok. Nerede ben, nerede bu söylediğiniz şeyler?" demesi üç açıdan doğru değildir. Bir; bu ifade o insanları müşâhede ettikleri şeylerde onları tereddüde sevk eder. İki; o insanlara karşı bir saygısızlıktır. Üç; hepsinden önemlisi de Allah'a karşı saygısızlık, hatta küfran-ı nimettir.* ***Şayet Allah, kendi katından göndermiş olduğu bir kısım ışınları, onun üzerinde kırıp, başkalarına yansıtıyorsa, bu yüce ve kutsî iş için o insanın, kendisini seçen Rabbi'ne karşı şükran duyguları ile iki büklüm olması gerekmez mi?*** *Hâsılı, tevazu kavramının da yerli yerine oturtulması ve ona göre davranışların ayarlanması gerekir. Aksi takdirde tevazu niyetiyle küfran-ı nimet içine düşmeler bile olabilir.* (Gülen, *Fasıldan Fasıla 4*, Nil Yayınları, İzmir 2009, s. 108)

Yukarıdaki satırlarda Gülen şunları ifade etmektedir:

1. **Veli kimseler, Allah'ın kendilerine ikramı olan birtakım hususiyetleri tevazu adına gizlememelidir. Gizlerse bu, küfran-ı nimet olur.**
2. **Allah, veli kullarına gönderdiği ışınları o kullar üzerinde kırıp insanlara yansıtmaktadır. Bu, yüce ve kutsî bir iştir.**
3. **Gülen, kendisini zımnen bu konuma yerleştirmektedir.**

Tasavvuf düşüncesinde, kerametin gizlenmesi esastır. Hatta kerametin izharı yakışıksız bir tutum olarak değerlendirilir. Zira ilk dönemlerden itibaren sûfîler buna fazla önem vermemiş ve bunu gizli tutmuşlardır. (İbn Haldûn, *Şifâu's-Sâil*, s. 33, 50) Hal böyle iken Gülen, veli kimselerin kerametleri gizlemelerinin doğru olmayacağını söyleyerek tasavvuf düşüncesindeki hakim geleneği bozmaya çalışmaktadır.

İkinci ve üçüncü iddialarında ise Gülen, aslında prizma metaforunu kullanmaktadır. Nitekim dokuz seri hâlinde bastığı kitabın adı da *Prizma*'dır. Sözlük anlamı itibariyle prizma; ışınları saptıran ve ayrıştıran cismin adıdır. Yani bu ifadeleriyle Gülen, Allah tarafın-

dan bir ışın şeklinde gelen zaman ve mekân üstü bilgileri kendi süzgecinden geçirerek ışığın prizmadan geçip ışık tayflarına ayrışması gibi müntesiplerinin anlayabileceği bir düzeye indirgemektedir. Gülen aslında böyle diyerek Allah ile kullar arasında bir aracı olduğunu iddia etmektedir. Hâlbuki böyle bir konum sadece vahiy meleği veya peygamberler için söz konusu olabilir. Bunu anlatırken Gülen’in “bu yüce ve kutsî bir iş” ifadesini kullanması da bu tespiti doğrular niteliktedir.

12. Gülen'i Üzerseniz Cehenneme Gitmekten Kurtulamazsınız.

Allah'tan gelen bilgileri bir prizma gibi bağlılarına –güya– yansıtan Gülen, aşağıdaki satırlarda kendisini üzmenin Allah'ı üzmek anlamına geleceğini söyleyerek ona boyun eğmeyenleri cehennemle tehdit etmektedir:

> *"… Orayı (Türkiye'yi) benim şahsi hayatım için bazı dostlarım için cehenneme çevirseler bile ben oraya hep cennet nazarıyla baktım.* ***Ama o ülkeyi cehennem zebanisi gibi idare etmeye çalışan insanlar da var.*** *Ülkemin hatırına ben onlara içimden gele gele beddua etmedim.* ***Evleri yıkılsın, yuvaları başlarına çöksün, düşünceleri paramparça olsun, Allah yerin dibine batırsın diye beddua etmedim ülkenin hatırına. O kadar oralıyız biz, o kadar yerliyiz.*** *Ne var ki, elin oğlu bize başka türlü bakıyor. Neden, çünkü kendi kütüğü şüpheli.* يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ *var. Açık, kapalı her şeyin net olarak ortaya döküleceği bir gün var. Allah huzurunda görüşürüz.* ***Belki o gün benim gibi yufka yürekli birisi 'Allah'ım! Bu kobraları bağışlamadan ben cennete gitmiyorum' diyebilirim, ama işin içinde Allah hakkı da olduğu için orada beni dinlemezler pek. Onun için yufka yürekliliğim de çok fayda etmez. Buna çok güvenmesinler."*** (15-Sesli Sohbetler-2\Bamteli_11-20 (Bamteli) 20_02-Buyuk Ortadogu Projesi, dk. 16.35-18.00)

Gülen'in bu konuşmasında;

1. **Yaptığı bedduaların kesin olarak tutacağı,**
2. **Cennete gitmesinin garanti olduğu,**
3. **Orada başkalarını cehennemden kurtarmak için kendisine fırsat tanınacağı,**
4. **Çeşitli isim, benzetme ve lakaplarla devlet büyüklerine tahkir söylemleri dikkat çekmektedir.**

Bu iddiaların hiçbirinin dinen geçerliliği yoktur. Çünkü kimin bedduasının tutup kiminkinin tutmayacağını yalnızca dualara icabet edecek olan Allah Teâlâ bilir. Bu şekilde kesin bir iddiada bulunmak haddi aşmaktır. Ayrıca Gülen bu söylemleriyle insanlara beddua etmeme azminde olduğu görüntüsü verse de pek çok konuşmasında insanları hedef alan ağır bedduaları, çizdiği hoşgörü imajının sahte olduğunu ortaya koymaktadır. (Bedduaları için bkz. **https://www.youtube.com/watch?v=4I0o2VA1qmY; https://www.youtube.com/watch?v=7o6mkI12ZmM; https://www.youtube.com/watch?v=l_pbBHHYx0U** Erişim tarihi: 19.07.2017 17:52)

Cennet veya cehenneme kimin gideceği hususu da aynı şekilde yalnızca din gününün sahibi Allah'a mahsustur. Orada, kime fırsat verilip verilmeyeceği de yalnızca Allah'ın bileceği bir husustur. Dolayısıyla bu konularda kesin yargılarda bulunmak Allah'a karşı saygısızlıktır. Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de, "*Yoksa Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Ziyana uğrayan kavimden başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz*." (A'râf, 7/99) buyurmaktadır. Ayrıca Allah rızası için hayırlı işler yapmış müminlerin dahi bu yaptıklarına asla güvenmeyerek Kur'an-ı Kerim'in ifadesiyle, "*Çünkü biz, korkunç, çetin bir günden (o günün azabından dolayı) Rabbimizden korkarız*." (İnsân, 76/10) demeleri âhiret konusunda hiç kimsenin bir garantisi olmadığının delilidir. Gülen'in bu söylemi, "*Kendinizi temize çıkarmayın. Çünkü O, Allah'a karşı gelmekten sakınanları en iyi bilendir...*" (Necm, 53/32-35) âyetiyle de çelişmektedir.

İslam dini insanların, birbirlerini kötü lakaplarla çağırmalarını, "*Birbirinizi karalamayın, birbirinizi (kötü) lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir namdır!*" (Hucurât, 49/11) âyetiyle yasaklamaktadır. Oysa Gülen, yukarıda aktarılan pasajda bir kısım insanları cehennem zebanileri, kobralar, kütüğü şüpheli gibi ithamlarla aşağılayarak âyete muhalif davranmaktadır.

13. Manevî İtab

Güya, Yüce Allah ve O'nun kutlu elçisi ile sürekli görüşebilen, Allah ile arasında sır bulunan, felekler burcunda dolaşan, melekten merhaba gören ehl-i vefa bir zatın kendi başına bırakılması düşünülemezdi. Bir yanlış yaptığı zaman da manevî olarak düzeltilmeliydi(!) İşte bunun örneği, 24.03.1991 tarihinde İzmir Hisar Camii'nde yaptığı konuşmasındaki şu sözlerde görülmektedir:

> *"Ben yer yer hüsni zannımın altında kaldım, sizi sena ettim, **manevi itap aldım, yakamdan** tutup hırpaladılar, bu çok yumuşaklık dediler…"* (Hisar-7 (Hey Gidi Günler), dk. 20)

Günahlardan korunmuş olmak, ilahî vahyi tebliğ etmekle görevli olan peygamberlere has bir özelliktir. Bu husus 'ismet' kavramıyla ifade edilir. Peygamberler, peygamberlik sonrası dönemde görevleri için bir nakîsa/eksiklik teşkil edecek her türlü günahtan korunmuşlardır. Bu koruma olgusunun mahiyeti, peygamberlik öncesi dönemi kapsaması konusunda pek çok detayla ilgili çeşitli değerlendirmeler yapılmıştır. Kur'an-ı Kerim'de peygamberlerin bazı karar ve uygulamalarından dolayı birtakım nazik uyarılara muhatap oldukları da belirtilmiş olup (Bakara, 2/35-37; Hûd, 11/45-47; Yûsuf, 12/23-24; Kasas, 28/15; Enfâl, 8/67-68; Abese, 80/1-10) bu durum 'itâb' kavramıyla ifade edilmektedir. ("İsmet", DİA, XXIII, 134-136) Örgüt liderinin literatürde peygamberlerle ilgili kullanılan bir kavramı doğrudan kendisine nispet etmesi, Allah'la arasında özel bir bağ olduğu iddiasını yansıtmaktadır.

Ehl-i Sünnet itikadında velilerin kerameti prensip olarak kabul edilmiş olmakla birlikte, herhangi bir insan veli olduğunu iddia edemez, kimsenin de veli olduğuna ilişkin kesin bir kanaat ileri sürülemez. (Bkz. Bekir Topaloğlu, ***Emâlî Şerhi***, s. 75-76) Tasavvuf erbabı, kerameti, gizlenmesi gereken mahrem bir sır olarak telakki etmişlerdir. (Ahmed er-Rufâî, ***el-Burhânü'l-Müeyyed***, çev. Kudsî-zâde Kadrî, s. 24, 121) Örgüt liderinin konuşmasındaki iddiası ise hem Ehl-i Sünnet inancına hem de tasavvuf geleneğine aykırı olup şahsına bağlı bir kadro oluşturma ve mevcut müntesiplerinin bağlılığını artırma amacına yöneliktir.

14. Danaburnu Böceği ile Manevî İkaz

Gülen, *Gençlere Pırlanta Ölçüler 6* isimli kitabında kendisine yönelik manevî itâbın maddi uyarıya dönüştüğü garip bir olay anlatmaktadır:

> *"Allah'ın azametini misallendirmek için bir böceğin ıtrahatındaki (dışkı) harikuladeliği ifade ederken nereden geldiğini bilemediğim bir danaburnu önce başımda bir daire çizdi; sonra da pençeleriyle dudaklarıma yapışarak ağzımı kapattı. Can havliyle danaburnunu elimle tutup attım ve sözüme kaldığı yerden o böcek misaliyle devam ettim. Ancak danaburnu az sonra yine geldi ve pençeleriyle ağzıma bir defa daha kilit vurdu. Neden sonra vicdanımda Allah'a karşı bir saygısızlık mı yaptım diye ciddi bir endişe oldu. O anda ürperdim ve nerede hata yaptığımın farkına vardım. Evet, Allah'ın azameti ifade edilirken verilen misaller de O'nun azametine yakışır olmalıydı. Bundan dolayı o hayvancık vazifeli kılınarak, Cenâb-ı Hakk'ın azametini dillendiren misalimden dolayı gelip benim ağzımı kapatmıştı. Bu hâdise, yanımdaki insanların dahi anlayıp ürperti duyacakları şekilde açık cereyan etmişti…"* (Gülen, *Gençlere Pırlanta Ölçüler 6 Fasıldan Fasıla'dan,* Muştu Yayınları, 2011, s. 34)

Gülen, bu sözleriyle, yaptığı işlerin ve söylediği sözlerin âdeta manevî bir gözetim ve denetim altında olduğu görüntüsü vermektedir. Bunun neticesinde de bağlıları, ilahî bir denetime tabi tutulan bir kişinin her söylediğinde ve her yaptığında bir hikmet aranması gerektiği mesajını algılamaktadır. Hâlbuki İslam itikadına göre her insan hata yapabilir. Hata üzerinde bırakılmayanlar sadece peygamberlerdir.

Ayrıca verdiği örneğin muhtevasının da nasslarla çeliştiği görülmektedir. Bakara suresinin 26. âyetinde ifade edildiği gibi, "***Allah bir sivrisineği veya daha da ötesi bir varlığı örnek vermekten çekinmez…***" (Bakara, 2/26) Nitekim "***putların bir sineği bile yaratamayacağı, sinek onlardan bir şey kapsa onu da geri alamayacağı***" (Hacc, 22/73) ve "***Allah'tan başka varlıklara güvenenlerin ağ ören örümceğe benzediği***" (Ankebût, 29/41) şeklindeki misaller âyet-i kerimelerde yer alınca inkârcılar, "Muhammed'in Rabbi sivrisinek ve örümcekle ilgili misaller vermekten utanmıyor mu?" şeklinde söylenmeye başlamışlar, bunun üzerine de ***"Allah bir sivrisineği veya daha da ötesi bir varlığı örnek vermekten çekinmez…"*** (Bakara, 2/26) âyeti nazil olmuştur. (Nesefî, ***Medârikü't-Tenzîl***, s. 40) Örgüt liderinin bu menkıbesindeki (!) bakış açısının da inkârcı zihniyetle aynı olduğu görülmektedir. Ayrıca bu mizansende olağanüstü bir hassasiyet vurgusu gündeme getirilmektedir. Ancak İslam ulemasının beyanına göre bir insanın dinî konularda diğerlerinden farklı, aşırı bir hassasiyete sahip olduğu imasını taşıyan tavır ve davranışlarda bulunması tekebbürün, başkalarını küçük görmenin ve kendini beğenmenin bir yansımasıdır. (İmam Birgivî, ***et-Tarîkatü'l-Muhammediyye***, s. 544) Bu sayılan hususlar ise kalpteki manevî hastalıklar arasında zikredilmiştir. Nitekim örgüt liderinin ülkemizi düşürdüğü durum da ancak "hasta bir kalpten" sadır olabilecek bir fitne niteliği taşımaktadır.

B. HZ. PEYGAMBER İLE GÖRÜŞME İDDİALARI

1. Hz. Peygamber ile Yakaza Halinde Görüşme ve Yüz Yüze Sohbet

Gülen, 03.11.1978 tarihinde yaptığı bir vaazda vefatından sonra Resûl-i Ekrem ile yüz yüze görüşüp sohbet etmenin mümkün olduğunu şöyle dile getirmiştir:

> *"Niceleri vardır ki, kurb-i huzura müşerref olurlar, doğrudan doğruya iltifat görürler, selam verir selam alırlar, otururlar orada sohbet ederler,* ***Resûl-i Ekrem'le konuşup hemdem olup sohbet edenler arasında bulunduk ya Rabbi****. Selam verip alanlar arasında bulunduk!"* (1978-11-03 Hac- 3, dk. 01:12:00 vd.)

Prizma 1 isimli kitabında ise Hz. Peygamber ile görüşme iddialarına sahabe, evliya ve mukarrebîn de dahil edilmiştir:

> *"Allah bize olan lütuflarını rüyalar yoluyla lütfediyor veya bazı saf gönüller sayesinde "yakazalar" vasıtasıyla içimize akıtıyor,* ***başta Efendimiz olmak üzere birçok sahabe, evliyâ ve mukarrabinle görüştürüp buluşturuyor."*** (Gülen, *Prizma 1,* Zaman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1997, s. 205)

Yukarıdaki satırlarda Gülen, bazen rüya bazen de uyanıkken/yakaza halinde bağlılarına Allah'tan bir lütuf olarak Hz. Peygamber, sahabe, evliya ve mukarrebînle görüşme ve sohbet etmenin mümkün olduğunu ileri sürmektedir.

Bütün insanlar gibi Hz. Peygamber de (s.a.s.) belli bir ecelle dünyaya gelmiş ve vadesi dolunca vefat etmiştir. Yüce Allah bu değişmez gerçeğe müminleri hazırlamak için Kur'an-ı Kerim'de "***Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler."*** (Zümer, 39/30), "***Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan önce de peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geriye (eski dininize) mi döneceksiniz? Kim gerisin geriye dönerse, Allah'a hiçbir zarar veremez. Allah, şükredenleri mükâfatlandıracaktır."*** (Âl-i İmrân, 3/144) buyurmuştur. Kur'an-ı Kerim'in bu sarih beyanlarına aykırı bir şekilde Peygamber Efendimizin ölmediğini, gelip cemaatinin arasında dolaştığını, ondan birtakım emirler aldığını iddia etmek en başta Kur'an-ı Kerim'e ters düşer. Ayrıca Peygamber Efendimiz refik-i alâya/en yüce dosta yürüdüğü zaman bu gerçeğe inanmak istemeyenlere karşı Hz. Ebû Bekir'in (r.a.) ***"Kim Muhammed'e tapıyorsa bilsin ki***

Muhammed ölmüştür. Kim Allah'a tapıyorsa o diridir ve ölümsüzdür." (Buhârî, Cenâiz, 3) şeklindeki konuşması bu hakikati teyit eden başka bir örnektir.

Vefat edip toprağa verildikten sonra Hz. Peygamber'in yeryüzünde temessülü, bedenlenmesi ve birileriyle görüşüp sohbet etmesi mümkün değildir. Eğer vefatından sonra Hz. Peygamber'in (s.a.s.) yakaza halinde görülmesi mümkün olsaydı buna en layık olanlar şüphesiz sahabe olurdu. Zira onların Hz. Peygamber ile olan arkadaşlıkları kıyamete kadardır. Halbuki hiçbir sahabi Resûl-i Ekrem'i yakaza halinde gördüğünü iddia etmemiştir. (İbn Hacer, *Fethu'l-Bârî*, XII, 385)

Gülen bu ifadeleriyle Hz. Peygamber ve sahabeyi tebcil görüntüsü altında kendisine olağanüstü bir konum biçmekte ve mensuplarını efsunlayarak kendisine olan bağlılıklarını pekiştirmeye çalışmaktadır.

2. Hz. Peygamber'den Emir Alma

Hz. Peygamber ile hem rüyada hem de uyanıkken görüşülebileceğini bağlılarının zihnine yerleştiren Gülen, iddiasını bir ileri aşamaya taşıyarak ondan emirler ve haberler alınabileceğini *Ölümsüzlük İksiri* isimli kitabında ileri sürmektedir:

> *"Bir insan **Hz. Ruhu Seyyidi'l-Enam'la temessülen görüşürken ondan bazı emirler ve haberler** de almış olabilir."* (Gülen, *Ölümsüzlük İksiri* (Kırık Testi, 7), Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2007, s. 235)

3 Şubat 1989 tarihinde Üsküdar Yeni Valide Camii'nde yaptığı konuşmasında da benzer hususları şu şekilde dile getirmektedir:

> *"Resûlullah'ı tanısalar çok sevecekler. Rüyalarına girecek her gün. Onlara yol gösterecek, sabah şöyle hareket edin diyecek. **Arkadaşlar biliyorum ki, koşup geliyor diyor birisine "bu gece cihanın iftihar tablosunu gördüm, falan için emri şuydu, şöyle yapsın o işte"*** (Görüntülü vaazlar-10, Üsküdar vaazları (Sonsuz Nur), Peygamberlerin Gönderiliş Gayeleri; dk. 16:30)

Yukarıdaki alıntılarda Gülen, özetle şunları söylemektedir:

1. **Hz. Peygamber temessülen (sûrete bürünerek) birileri ile görüşebilir.**
2. **Günümüzde de Hz. Peygamber'den doğrudan çeşitli emir ve haberler alınabilir.**

Böyle bir söylem, İslam'ın temel bilgi kaynakları olan akıl, sağlam duyu organları ve haber-i sâdık'a aykırıdır. Din kemale ermiş (Mâide 5/3), Hz. Peygamber dünyadaki görevini tamamlamış, aldığı vahyi eksiksiz olarak tebliğ etmiştir. Rüyada veya temessülen Hz. Peygamber'den emir alındığı iddiası, Hz. Peygamber'in Veda Hutbesinde dile getirdiği ***"Size iki şey bırakıyorum. Bunlara sıkıca sarılırsanız asla sapmazsınız. Bu iki şey Allah'ın Kitabı ve Elçisinin Sünneti'dir."*** hakikatine de aykırıdır. (Malik, ***Muvatta***, Kader 3; Hâkim, ***Müstedrek***, I, 93)

Allah Resûlü'nün birilerinin rüyasına girerek onlara emirler verdiği yönündeki iddialar öznel nitelikte olup bağlayıcılığı yoktur. Birisi rüyada Hz. Peygamber'i gördüğünü ve belli mesajlar verdiğini iddia etse bu, başkaları için herhangi bir hüküm değeri taşımaz ve onunla amel etme zorunluluğu da bulunmamaktadır. Rüyada yapılması istenen şeyler dine aykırı ise onunla amel kesinlikle caiz değildir. Kaldı ki rüyaların birçoğu, uyku halinde bazı haricî etkenler sonucunda ruhî ve zihinsel dünyamızda ortaya çıkan sübjektif görüntülerdir.

Gülen'in rüya ile amel ediyor görünmesi ve çevresine bu yönde telkinlerde bulunması zamanla bağlılarını yönlendirici ve rüyalar üzerinden onlara mesaj verici bir boyut kazanmıştır. Nitekim bağlılarına, Hz. Peygamber'den geldiği söylenen talimatla örgüt propagandası kapsamında sosyal medyada kampanyalar yaptırılmıştır. Örgüt mensupları, görülüp görülmediği dahi bilinmeyen rüyalarla birtakım eylemlerde bulunmaya yönlendirilmiştir. Bu tutumun yakın tarihte ülkemize ne tür felaketler yaşattığı apaçık ortadadır.

3. Hz. Peygamber, Gülen'in Vaazını Dinliyor

17.08.1987 tarihinde Salihli'de yaptığı bir konuşmada şu ifadelerle Hz. Peygamber'in onun vaazına iştirak ettiğini iddia etmektedir:

> *"…Ben sizin samimiyetinize itimad ederek o mübarek ruhu eğer iz'ac etmeyeceksem ona ait bir şeyi rahatlıkla ifade edebilirim:* ***Belki şu dakikada beni de hicaba gark edecek şekilde sizin de saflarınızın arasında bulunmaktadır. Beni dinlemek üzere olmasa bile kendi cemaatinin arasında gezmek, ağlayan gençlerin alnını sıvazlamak, başını okşamak, elini sırtına koymak, 'yürü evladım!' demek için aranızda bulunmaktadır."*** (1979-08-17_Gonul Dunyamizdan-03 - İmanla gelen değişim (Salihli), dk. 1:09:00)

09.07.1979 tarihinde İzmir Hisar Camii'nde yaptığı konuşmada da benzer ifadelere yer vermektedir:

> *"… başında kapalı arz ettim, şimdi de açık arz edeyim. Namaz kıldığımız mescide geliyorduk. Kalabalık akın akın içeriye giriyordu diyor nâkil. Ben de içeriye giriyordum. Mahfil gibi bir yerin merdivenlerinde bulunduğum esnada,* ***Resûl-i Ekrem cemaatımıza şeref verdi dediler. Mihraba doğru yanaşıyordu, caminin daimi hatibine vaaz etme teklifini yaptılar, Yâ Resûlallah sizin bulunduğunuz yerde olur mu bu, şeref buyurdu, mihrabın önünde oturdular. Cemaat coştu,*** *birisi yukardan bağırıyordu.* الصلاة والسلام عليك يا رسول الله *gülüşünden güller dökülen insan döndü* الصلاة والسلام عليك يا رسول الله *diyene baktı…"* (1979-07-09_Gonul Dunyamizdan-02 - Muhabbet fedailerinin ozellikleri - Beraat Gecesi (Izmir-Hisar Camii)-, dk. 57:33)

Yukarıdaki pasajlarda Gülen şunu söylemektedir:

1. **Hz. Peygamber, Gülen'in vaazını dinleyen cemaatin arasındadır.**
2. **Vaaz dinleyen gençlerin alnını sıvazlıyor ve "yürü evladım" diyor.**
3. **Hz. Peygamber, Gülen'e vaaz etme teklifi yapıyor.**

Dinen geçerli olabilecek hiçbir bilgi kaynağına dayanmayan bu söylemlerle Gülen ya hayal dünyasını konuşturmakta ya da bağlıları nezdinde tartışılmaz bir mevki elde etmek için yalan üretmektedir. Zira 632 yılında vefat etmiş olan Hz. Peygamber'in (s.a.s.) dünyada dolaşmaya devam ettiği, belli bir cemaati ziyarete geldiği; nasıl oluyorsa birilerine (tabiatıyla Gülen'e) görünüp ona manevi payeler verdiği ve vaazına iştirak ettiği iddiaları, İslam'ın sahih bilgi kaynaklarının hiçbirisiyle ispat edilemez. Dinî kaynaklarla

sağlaması yapılamayan öznel bilgi veya söylemler hiçbir değer ifade etmez. Ne sahabe ne de onları takip eden örnek nesillerde Resûl-i Ekrem'in kendilerini ziyaret ettiği, ortamlarında bulunduğu, onları takdir edip başlarını ve sırtlarını sıvazladığı gibi bir söylemin bırakın benzerini, imasını ve izlerini bulmak dahi mümkün değildir.

Öte yandan Gülen, bu konuda net bilgiye sahip olmamanın açık tezahürü ile ***"Belki şu dakikada beni de hicaba gark edecek şekilde sizin de saflarınızın arasında bulunmaktadır."*** şeklinde konuşmak suretiyle bağlılarını motive etmeye, kendisini gizemli bir kişilik olarak sunmaya ve kendisine paye çıkarmaya çalışmaktadır.

4. Hz. Peygamber'e Alnını Öptürmesi

06.10.1978 tarihinde yaptığı bir konuşmasında Gülen, Hz. Peygamber'in kendi vaazına iştirak ettiğini söylemekle yetinmeyerek daha da ileri gitmekte ve Hz. Peygamber'e alnını öptürdüğünü iddia etmektedir:

> *"Resûl-i Ekrem'e arz olunduğum zaman ifadelerim ayrı bir hüviyet kazandı. Cemaatimin önünde söylediklerim ayrı bir hüviyet kazansa da hiçbir zaman nifakımı hatırdan çıkarmadım.* ***Nefsim namına alnımı uzatıp Resûl-i Ekrem'e öptürdüysem*** *onu nefsim namına ve Kur'an ve imana hizmet yüklenenler namına yaptım. Cemaatimin önünde, Ashab-ı kehfin kıtmirinin önünde bir varlık olmadığımı hatırdan çıkarmadım… Rabbim ahir zamanda enfasıyla teneffüsatıyla insanlığa nefhedecek* ***mesihin merkebi*** *yaptı, onu şeref bilecek onunla cennete girme ümidine kapılacağım…"* (Hutbeler 1 (06.10.1978) Namaz 8, dk. 16 vd.)

Bu alıntıda Gülen kısaca şunları söylemektedir:

1. **Hz. Peygamber'e alnını öptürmekte bunu da kendi adına değil örgüt mensupları adına yapmaktadır.**
2. **Bir taraftan kendisini cemaati içinde kıtmir/Ashab-ı Kehf'in köpeği mesabesinde görürken diğer taraftan da kendisini "mesihin merkebi" olarak nitelemektedir.**

Gülen'in bir yandan Resûlullah'ın gelip alnından öptüğünü söyleyerek kendisini yüceltmesi, diğer yandan da kendisini bir köpekten bile aşağı göstererek sahte tevazu gösterisi yapması, bağlılarını etkilemek için en sık kullandığı yöntemlerden biridir.

Bu konuşmasında dikkat çeken bir diğer husus da Gülen'in kendisini, "mesihin merkebi" olarak tavsif etmesidir. Bu ifadesiyle o, aslında orada hazır bulunan cemaatin dışında başka mahfillere seslenmektedir. Kitab-ı Mukaddes'te geçen bir tabir olarak "Mesih'in merkebi" (Kitab-ı Mukaddes, Zekeriya 9/9), Yahudi dinî literatüründe önemli bir semboldür. Bu sembol, kendilerini ahir zamanda gören radikal Yahudilerin, Mesih'in geleceğini beklediklerini ve bu gelişe dışarıdan hizmet edenlerin Mesih'in merkebi hükmünde olduklarını ifade etmektedir. Konuşmasında bu sembolü özellikle kullanan Gülen, görünen o ki hizmetine soyunduğu odaklara, kendisinin ve örgütünün ne derece "kullanışlı" olduğu mesajını vermek istemektedir.

5. Hz. Peygamber'in, Gülen'in Elinden Tutup Sahabenin İçine Kattığı İddiası

Bir önceki alıntıda Hz. Peygamber'e alnını öptüren Gülen, burada ise Hz. Peygamber'in elinden tutup kendisini sahabenin içine kattığını âdeti olduğu üzere rüya üzerinden aktarmaktadır:

> *"Bizim gibiler hakikatte öyle şeyler görmezler, ama rüyada görebilirler.* ***Gördüm ki ben, Efendimiz elimden tuttu benim. Mina'da dolaştırdı, Müzdelife'de dolaştırdı, Arafat'ta dolaştırdı. Getirdi sahabenin içine kattı.*** *Sonra da hepimizi Kâbe'nin içine doldurdu. Ne güzel şeyler. Ben buna başka bir yorum, başka bir mahmil aramalıyım. Acaba Kâbe'nin içine girmem nedir? Yani te'vil-i ehadis açısından bu bir sukût mudur? Yani bir düşme midir? Belki de öyledir. Mesela hadis-i şeriflerde, eğer Kâbe'ye yaklaşma,* ***Kâbe'nin içine girme Allah'la münasebet*** *şeyiyse bu, demek ki ben bir fakirliğe düşeceğim, bunun manası bu olmalı veya* ***ben bir belaya maruz kalacağım. Çünkü Allah'a yakın olan belaya maruz kalır****. Diyelim ki Efendimiz iltifat etti. Öyleyse ben bir fakr-u zarurete düşeceğim. Sürüm sürüm olacağım demektir. İnsan başka bir mahmil bulmalıdır. Onları katiyen bir paye gibi görmemeli. Bu meselenin bir yanı. Fakat burada istisnai bir durum var. Bu türlü durumlar başkalarına aitse şayet, başkaları anlatıyorsa ben böyle bir şey gördüm veya siz başkaları hakkında görüyorsanız onlar hakkında hüsn-i zan etmek lazım. Allah-u a'lem, ya iyidir bu insan, ya iyiliğe çağrılıyor veya iyiliğe namzet gibi görülüyor. Onun tabiatı da bu meseleleri dinlemeye müsaitse ona anlatmak lazım…"* (15-Sesli Sohbetler-2\Bamteli_11-20 (Bamteli) 14_01-Peygamberane tavır ve eneden kaçma. dk. 03.15-05.00)

Bazı yazı ve konuşmalarında Hz. Peygamber'i uyanıkken gördüğünü, cemaatini teftişe geldiğini, onunla konuştuğunu ve yakaza halindeyken verdiği komuta uyup vaaz ettiğini söylemekteyken burada "*Bizim gibiler hakikatte öyle şeyler görmezler"* diyen Gülen, hem kendisini yalanlamakta hem de sahte bir tevazu tavrı sergilemektedir.

Gülen'in rüya ile amel etmesi ve çevresine bu yönde telkinlerde bulunması başta bağlıları olmak üzere saf ve bilgisiz bazı insanların, rüyayı bilgi kaynağı olarak kabul etmelerine ve ona aşırı bir önem vermelerine sebep olmuştur. Gülen, bazı yazılarında rüya ile amel edilemeyeceğini söylediği halde gerek kendisinin gerekse bağlılarının rüyayı dinî bir referans gibi kullandıkları görülmektedir. Burada da kendisine bir paye çıkar-

mak amacıyla, doğruluğu objektif olarak ispat edilemeyecek bir bilgi ile Hz. Peygamber, Kâbe, sahabe-i kirâm, Mina ve Müzdelife gibi dinî değerleri istismar etmektedir.

Elinizdeki bu çalışmada defaatle vurgulandığı gibi, Kur'an-ı Kerim ve Hz. Peygamber'in Sünneti, İslam'da dinî bilginin yegâne kaynağı ve meşruiyet ölçüsüdür. Dolayısıyla peygamber dışında hiç kimsenin yanılmazlık niteliği olmadığı için kişilerin görüş ve yorumlarının geçerliliği bu iki kaynakla uyumlu olmasına bağlıdır. İlim ölçüleri içerisinde İslam'ın temel bilgi kaynaklarına dayanmadan insanlar üzerinde keramet, rüya, ilham ve benzeri yollarla otorite kurmaya çalışanların, İslam adına verdikleri hükümlerin hiçbir geçerliliği yoktur.

Burada üzerinde durulması gereken bir diğer husus ise "*Kâbe'nin içine girme Allah'la münasebet şeyiyse bu"* ifadesidir. Bu ifadede İslam inancı bakımından iki sapkınlık söz konusudur:

1. **Allah'ın sanki Kâbe'nin içinde olduğunun ifade edilmiş olması,**
2. **Allah ile münasebetin olabileceği iması.**

Yüce Allah zaman ve mekândan münezzehtir. Kâbe ya da benzeri bir mekânın veya binanın içinde bulunduğu iddiası Allah'a mekân izafe etmek olur ki, bu İslam inancı bakımından mücessime ve müşebbihe anlayışlarını çağrıştırır. Allah ile ilişki veya münasebet hususunda da aynı durum söz konusudur. İslam âlimleri tarih boyunca bu şekildeki sapık düşüncelerle mücadele etmişlerdir. Nitekim İsra ve Miracın anlatımında dahi zaman ve mekân söz konusu edilmez. (Ebû'l-Muîn en-Nesefî, ***Tabsıratü'l-edille***, I, 551-552, 571; İbn Ebi'l-İzz, ***Şehu'l-akideti't-Tahaviyye***, s. 155; Ali el-Karî, ***Şerhu'l-fıkhi'l-ekber***, s. 185)

Öte yandan Gülen'in anlatımındaki İslam inancına taban tabana zıt bu ifadeler, bu rüyanın ya yalan olduğunu ya da şeytanın kendisi ile oynadığını gösterir. Şayet anlatılan rüya yalan ise, burada Hz. Peygamber adına yalan söylemek gibi bir sahtekârlık söz konusudur. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.s.) yalan rüya anlatılmasını şiddetle kınadığı gibi kendisi adına yalan söyleyeni de cehennem ile tehdit etmiştir. Eğer bu rüya yalan değilse, bu durumda şeytanın oyuncağı olmuş bir kişilik ile karşı karşıyayız demektir. Çünkü Hz. Peygamber (s.a.s.) İslam inancına ve dinî hükümlere ters düşen kötü rüyaları ***"şeytanın uykusunda insanla oynaması"*** olarak nitelemiş, bunların anlatılmasını kesin bir dille yasaklamış ve yorum taleplerini de geri çevirmiştir. (Müslim, "Ru'ya" 14-16)

6. Hz. Peygamber İzmir'de

09.07.1979 tarihinde İzmir Hisar Camii'nde yaptığı konuşmada Hz. Peygamber'in defalarca İzmir'de bulunduğunu iddia etmektedir:

> *"…Gün be gün mefhar-i mevcudat efendimiz mescitlerimize teşrif buyuruyor, gelecekten ne haber? diyor… ben bu mevzuda meseleyi objektiften alıp, indi ve enfüsi hüviyete büründürmek suretiyle size arz etmek istemiyorum. Ama belki 100 kere var ki kalbi aydın ve içi duru kimselerin âlem-i menâmında belki de bazılarının yakazasında* ***'ben İzmir'e gidiyorum, bir oradaki havaya bakacağım'*** *dediğini duydular kâinatın fahrının. 'Anadolu'da bana ihtiyaç var, geziye çıktım' dediğini duydular fahri kâinat efendimizin. Sizin camilerinize geliyor, seccadelere yüzlerini koyan gençlerinize bakıyor, yaşlılarınızın aşk heyecanını yokluyor, cemaatinin kıvama gelip gelmediğine bakıyor… Mefhar-i mevcudat efendimiz vaziyetinize bakıyor, ben o bezmde o âlemde hüküm verme selahiyetine haiz değilim, onun bir kıtmiri olabilirsem kendimi talihli sayacağım… Fahr-i kâinat efendimiz bizi bu hava ve ubudiyet içinde yokluyor inanın buna. Ehl-i keşif ve ehli müşahedenin müşahedesiyle yokluyor…"* (1979-07-09_Gonul Dunyamizdan-02 - Muhabbet fedailerinin ozellikleri - Beraat Gecesi (Izmir-Hisar Camii), dk. 11.25)

29.06.1980 tarihinde Yozgat'ta yaptığı konuşmasında bu ziyaretin amacının teftiş olduğunu ileri sürmektedir:

> *"…bir camide Allah rızası için imamlık yapan bir kardeşimizdir. Bana yazdığı mektupta, hatta geldiğinde de şifahi olarak anlattı, dedi ki: Fahr-i kâinat efendimiz bulunduğum yere gelmişti, gördüm. Eteklerim mücevherlerle doldu, öylesine sevindim ki, ne yapacağımı bilemiyordum, ortalık aydınlanmıştı, içlere bir inşirah doğmuştu, sanki cennete girmiş gibi rahat hissediyorduk, dedim ki: Ya Resûlallah! Şeref kudûm buyurdunuz. Buyurdular ki:* ***"Yeryüzünü teftiş ediyorum. Ümmet-i Muhammed aleyhissalatu vesselama hayat nefh edecek yeni ordusunu, gençler ordusunu teftiş ediyorum, buradan da dedi ki İzmir'e gideceğim…"*** (1980-06-29_Gönül Dünyamızdan-06 - iman ve amel, dk. 36: 45 vd.)

Yukarıdaki pasajlarda kısaca şunlar iddia edilmektedir:

1. **Hz. Peygamber defalarca İzmir'e gitmiştir.**

2. Hz. Peygamber, yeni ordusunu(!) düzenli olarak teftiş etmektedir.

Yukarıdaki iddiaya göre Resûl-i Ekrem birçok kimsenin rüyasına girmekte veya uyanıkken onlara görünmekte, Gülen cemaatinin bulunduğu yerleri sık sık ziyaret etmekte, yeni ordusunun(!) olgunlaşıp olgunlaşmadığını kontrol etmektedir. Özellikle bu hareketin kuruluş merkezi olan İzmir'i ve Anadolu'nun bazı bölgelerini bu amaçla teftiş etmektedir. Böylelikle yapı mensuplarının her hareketinin bizzat Hz. Peygamber tarafından kontrol edildiği imajı verilerek hem aykırı söylemlerin önüne geçilmekte hem de örgüt içerisinde mutlak itaat kültürü oluşturulmaktadır.

İslam'ın temel metinlerinin asla onaylamayacağı bu iddialar, aynı zamanda akl-ı selime de aykırıdır. İslam âlimlerinin beyanına göre, vefatından sonra Hz. Peygamber de dâhil herhangi bir kimsenin tasarrufunun devam ettiğini ve dünyada dolaştığını iddia etmek kişinin imanını zedeler. (İbn Nüceym, *el-Bahru'r-râik*, V, 134; Şeyhîzâde Damad, *Mecmau'l-enhur*, I, 691)

7. Hz. Peygamber'in Gülen Cemaatinin Müfettişi Gibi Sunulması

04.10.1977 tarihinde İzmir Menemen'de yaptığı kır sohbetinde Gülen, sanki kesin bir dinî hakikatmiş gibi şu bilgiyi verir:

> *İslam hesabına gelişen bütün muvaffakiyetler bütün zaferler, doğrudan doğruya cenab-ı risalet meâb* ***Efendimiz'in teftişi altındadır****, buna katiyyen inanabilirsiniz…"* (17-Sesli Sohbetler-4 / Bamteli_31-40 (Kendi degerlerimiz) / 1977-04-10_Mesuliyet Duygusu - Kir sohbeti (Menemen-İzmir); dk 42.33 vd.)

Yaklaşık iki yıl sonra 06.04.1979 tarihinde yaptığı bir vaazda ise yukarıdaki "bilgi" somutlaşır ve Hz. Peygamber, "İslam hesabına gelişen" Gülen hareketini teftişe gelir:

> ***"…her gün saflarını teftiş ettiğini anlatıyor, sağdan hizaya gel komutunu verdiğini anlatıyor, mescidinde seninle beraber, musallanda seninle beraber, ilim irfan yuvanda seninle beraber, âlî ve adi halkla beraber, teb'a ve raiyyetle beraber****, doğacak günlerle beraber, hakkın geleceği günlerle beraber, batılın hâk ile yeksan olacağı günlerle beraber. Muhterem Müslümanlar,* ***Allah'ın büyük inayeti, ihsanına mazhar olduk****. Sonradan geldik, talihsiz gibi göründük ama talihliler tahtına oturduk. Arada geçenlerin önünde onlardan başka olarak başı okşananlar arasına girdik."* (Sesli Vaazlar 7, 1979 04 06, İktisadi Mülahazalar-7, dk. 1:32:00)

Gülen, konunun önemine(!) binaen olacak ki yaklaşık üç ay sonra (09.07.1979) aynı iddia İzmir Hisar Camii'ndeki konuşmasında çok daha somut bir hal alır:

> ***"…Mescidimize girdi ya rabbi. Bizi teftiş etti ya Rabbi sen biliyorsun. Sağdan hizaya gel dedi ya Rabbi…"*** (1979-07-09_Gonul Dunyamizdan-02 - Muhabbet fedailerinin ozellikleri - Beraat Gecesi (Izmir-Hisar Camii)-, dk. 1:13:20)

Bundan bir yıl sonra (29.06.1980) Yozgat'ta yaptığı konuşmada, senaryo daha da zenginleştirilir:

> *"… Ve sonra aradan bir ay gibi kısa bir zaman mı, iki ay gibi bir zaman geçmişti, bir kardeşimiz görüyor:* ***"Bir hayır müessesesini, mübarek teftiş etmeye gelmişler. Bütün halk yığın yığın etrafında akıyor oranın, oraya akıyor, bir müessese yapılıyor,*** *ervahı hoşnut edecek bir müessese yapılıyor, temiz eller onun temeline harç atarken unutmasınlar,* ***aleyhissalatü vesselam elini***

> ***o harç atan elin üzerine koyuyor, o müesseselerin bütününü alkışlıyor."*** *Bu ikinci müşahede diyor ki:* ***Vallahi gördüm, Resûl-i Ekrem aleyhissalatü vesselam cihan hükümdarı gibi –****cihanın hükümdarlığı da ne oluyor-, cihan hükümdarı gibi oraya kadar gittiler,* ***teşrif buyurdular ve sonra bir cami gibi yer oldu, minberin önüne geldi oturdular, orada vazife yapacak insan da vardı, teklif ettiler va'zu nasihat edin diye. Ya Resûlallah! Teeddüb ederim siz varken burada nasihat edelim, orada bir tanesi başını kaldırdı "essalatü vesselamü aleyke ya Resûlallah!"*** *derken, tebessüm buyuruyor, beşaşetle beşaret arz ediyor, izhar buyuruyorlardı. Bundan anladık ki: Yeryüzünde cenabı hak yeniden gençliğimize bir hız verdi, bize bir emân bahşeyledi,* ***aleyhissalatü vesselam da, bu yeni ve ahir zamanda zuhur edecek temiz ve nezih ordusunu teftiş etmek üzere manen saflarımızın arasında bulunuyor****. Kalplerimizi istikamet içinde tutalım, gönlümüzü o sultanı zîşana müteveccih tutalım, onun her halimize nigehbân olduğunu bilelim…* ***Aleyhissalatü vesselam mübarek ruhuyla perisprisiyle, dublesiyle hayydır, aramızdadır ve halimize nigehbândır… Hz. Muhammed (s.a.s.) yeniden bir Allah cemaatini teftiş ediyor.*** *Bütün bunlar, bizim yeniden bir var olma ve dirilme yoluna girdiğimizin emaresidir. Bütün bunlar, geleceğin çok farklı olmasının emaresidir. Bütün bunlar, yeryüzünde ictimai coğrafyanın ileride değişmesinin emaresidir. Ama bütün* ***bunların olması, kendi içinde bir kısım şartlara bağlıdır… Hakkın taraftarları, kendilerine düşen vazifeyi yapmalıdırlar."*** (1980-06-29_ Gönül Dünyamızdan-06 - iman ve amel, dk.37: 30 vd.)

31 Mart 1991 tarihinde Pendik Çarşı Camii'nde yaptığı konuşmada iddia bir kere daha pekiştirilir:

> ***"Hz. Muhammed Mustafa'nın ruhaniyetinin çok ehl-i keşfin müşahedesiyle her yerde bu türlü cemaatin arasında dolaştığı söyleniyor****. Öyle işler yapmaya muvaffak eyle ki,* ***teftişe gelip, bihakkın, tam tekmil, her şey yerinde, mükemmel olarak görsün*** *ve asırlık ağlamaları, iniltileri dinmiş olsun.."* (Pendik-5(Kutsilerin Ufku), dk. 01:58:29 vd.)

Yukarıdaki alıntılarda şu noktalar ön plana çıkmaktadır:

1. **Hz. Peygamber, Gülen örgütünü devamlı teftiş etmektedir.**

2. **Hz. Peygamber, Gülen örgütünün müesseselerinin temelini atanlarla beraberdir.**
3. **Hz. Peygamber'in Gülen müntesiplerinden oluşan yeni ve nezih bir ordusu(!) vardır.**

Açık bir hezeyan ürünü olan böyle bir anlatım, kendi süflî amaçları için Hz. Peygamber'i açıkça istismar anlamı taşımaktadır. Bu tür iddialar batınî/ezoterik bir söylemin yansımaları olup kabul edilmesi de mümkün değildir. Bunlar çoğu zaman halüsinasyon yani gerçekte var olmayan şeyleri görmek, işitmek gibi dayanaksız algılamalardır. Dinin hakikatleri ile bağdaşmayan ve dinin temel bilgi kaynaklarına dayanmayan böyle bir iddia, İslam'a göre bir değer ifade etmez.

Diğer taraftan Hz. Peygamber'i örgütünün müfettişi gibi göstermek, ona "sağdan hizaya gel" komutunu verdirmek, okul inşaatlarına harç koydurmak onu sıradanlaştırma sayılır. Fakat örgütünü kendi süflî amaçları doğrultusunda motive etmek ve milleti maddeten sömürmenin etkin aracı haline getirdiği "himmet"i çoğaltmak adına Gülen, bu tür sıradanlaştırmalardan da kaçınmamıştır.

Burada altı çizilmesi gereken önemli bir başka husus da karanlık emelleri uğruna Gülen'in, başka dinlerin inanç esaslarını bile içselleştirebildiği ve onları fark ettirmeden Müslüman zihinlerde yerleştirmeye çalıştığı gerçeğidir. Zira yukarıdaki uzun pasajda Hz. Peygamber'in, "dublesiyle" diri olup, aramızda yaşadığı ve halimizi yakından gördüğü belirtilmektedir. Ruhun dublesiyle dünyada var olduğu inancı Zerdüştlükten devşirilmiş bir bilgidir. Hâlbuki İslam dininde böyle bir düşünce hiçbir zaman kabul görmemiştir.

8. Hz. Peygamber'e Söylemediklerini Söyletme

17.10.1974 tarihinde Manisa'da yaptığı konuşmada şöyle demektedir:

> "*İmanı, derecede had safhaya geldiği zaman, üzerine yüklenen mesuliyetten ötürü, insan değil de keşke ağaç olsaydım diyordu Allah Resûlu, insan değil de keşke hayvanların yediği ot olsaydım, insan değil de şu ağacın başındaki kuş olsaydım, sonra insanlar beni yeseydi, insanların vücudunda yerimi alsaydım ve sonra da beni dışarıya çıkarsalardı…"* (17-10-1974, Manisa, Sesli Vaazlar-12, ışığa doğru 02, dk. 42:57- 43:20 arası)

Aşağıdaki alıntıda ise Gülen, Hz. Peygamber'i kendi örgütü hakkında konuşturarak ona yalan isnadında bulunmuştur:

> "*Hak yolunda olunduğunun manen teyidi sayılabilecek bir emare olarak ifade etmek isterim ki; bu istikamette yürürken, şimdiye kadar yüzlerce, belki binlerce bazen rüyada bazen de yakazaten Efendimiz (aleyhi's-salatü ve's-selam) müşahede edilmiş ve onun müjdesine mazhar olunmuştur… Birçok vesile ile bu kimseler için Efendimiz: "**Korkmayın biz sizin arkanızdayız, ben bu hizmette sizin arkanızdayım" demiştir."*** (Gülen, *Mefkûre Yolculuğu (Kırık Testi 13)*, Nil Yayınları, İstanbul 2014. s. 170)

Kasıtlı veya kasıtsız Hz. Peygamber'in ağzından hadis uydurmak, ona yalan ve yanlış isnadda bulunmak, insanı cehenneme müstahak kılan büyük bir günahtır. Nitekim Hz. Peygamber şöyle buyurur: ***"Kim bana yalan isnad ederse, ateşteki yerine hazırlansın!"*** (Buhârî, İlim, 38) İbn Hacer el-Heytemî'nin; "***İrad ettiği hutbede uydurma rivayete yer veren hatip ta'zir cezasına çarptırılır.***" (İbn Hacer el-Heytemî, ***el-Fetâvâ el-hadîsiyye,*** s. 43) şeklindeki fetvası, bu noktaya dikkat çekmesi bakımından önemlidir.

Gülen'in "***insanlar beni yeseydi; insanların vücudunda yerimi alsaydım ve sonra da beni dışarıya çıkarsalardı***" şeklindeki çirkin ifadeleri Hz. Peygamber'e isnat edebilme cüretinde bulunmuş olması, onun Hz. Peygamber'e olan hürmet ve sevgisinin ne denli sahte olduğunu açıkça gözler önüne sermektedir.

Öte yandan Gülen'in konuşmalarında bağlılarını motive etmek için Hz. Peygamber'in ağzından ***"Korkmayın biz sizin arkanızdayız, ben bu hizmette sizin arkanızdayım, demiştir."*** şeklinde ifadeler nakletmesi, geçmişte kendi fırkalarını desteklemek için hadis uyduranların yaptığından farksızdır.

C. MELEKLERLE GÖRÜŞME İDDİALARI

1. Gülen'in Meleklerle Görüşme İddiası

Allah ve Hz. Peygamber'le sürekli irtibat halinde olduğunu iddia eden Gülen için melek ve cinlerle görüşebilme de artık rutin hadiselerdendir. Bu durum sadece kendisi için değil bağlıları için de sıradanlaşmıştır. Aşağıda bunun en bariz örnekleri yer almaktadır:

> *"…Desem ki size, ben her gün bir tane cinle görüşüyorum desem yalan söylemiş olmam. İçinizde vardır böyle bin tane. Melaike-i kiramla görüşen bir sürü insan vardır, desem yalan söylemiş olmam. Bir mümin cemaati içinde olur bu kadar. Resûl-i Ekrem aleyhi salatu ve's-selamın ruhaniyeti ile çok defa benim telakim oluyor dese insan, yalan söylemiş olmaz…"* (Giriş, Tebliğde gaye ve metot, dk. 04:50)

03.03.1978 tarihinde yaptığı "Melekut Alemi" başlıklı konuşmasında söylemini daha da ileri götürerek meleklerin Hıristiyanların nazarında da temessül edeceğini şu sözleriyle iddia etmektedir:

> *"…İçimizden bir kısmımız kalbinde onlarla sohbet ederler, bazılarımızın nazarında onlar temessül ederler. Bazen ruhaniler görünür bazen de cinler görünür. Bilim yanlışlıkla bunları başka şekilde izah edebilir…* ***Melekler hatta Hıristiyanların nazarında dahi temessül ederler.*** *Çok aziz ve şerif kimseler bunlarla görüşürler. Tevatür derecesine gelmiş bu meseleyi.."* (02 Sesli Vaazlar-1/ Melekut Alemi/1978-03-03_Melekut Alemi-01.mp3, dk. 30:20)

Melekler; insanlar ve cinlerden farklı yaratılan, duyularla algılanamayan, Allah'ın ve Elçisi'nin bildirmesi ile hakkında bilgi edinilen nurani varlıklardır. Âlemin görünen (şehadet) tarafında değil, görünmeyen (gayb) tarafında yer alan meleklerin, insan suretinde görünmesi olağanüstü bir durum olduğundan, böyle bir olay basit bir hâdise gibi sunulamaz. Dolayısıyla sıra dışı bir durum arz eden meleklerin beşerle görüşmelerinin sıradan bir hâdise olarak aktarılması inanç esaslarına aykırı olmasının yanı sıra istismara da kapı aralamaktadır. Kaldı ki meleğin beşer suretinde Hz. Meryem'e göründüğünü haber veren ***"Biz ona (Meryem'e) ruhumuzu (Cebrâil) gönderdik. Cebrâil ona tastamam bir insan suretinde göründü."*** (Meryem, 19/17) âyeti ile Cebrâil'in insan suretinde Hz. Peygamber'e gelip ona birtakım sorular sormasını ihtiva eden Cibrîl hadisi (Müslim, Îmân, 1) bu görüşmelerin olağanüstü bir nitelik taşıdığını göstermektedir. Kur'an-ı Ke-

rim'de meleklerin Kadir gecesinde yeryüzüne fevc fevc şafak vaktine kadar indikleri anlatılmasına rağmen onların insanlarla görüşmesinden ve konuşmasından söz edilmemesi de bu durumun istisnai oluşunu göstermektedir. (Kadir, 97/4)

Melek ve cinlerle görüşme beyanlarının, muhatapların zihinlerini ele geçirip iradelerini teslim almak için kullanıldığı anlaşılmaktadır. En başta Gülen olmak üzere örgütten pek çok kişinin meleklerle görüştüğü şeklinde bir şayianın bilinçli bir şekilde yayılması, örgüt mensuplarının motivasyonunu artırma ve yapıya yeni eleman devşirmenin bir aracı olarak kullanılmaktadır. Ayrıca Gülen'in yukarıdaki ifadelerinde, meleklerle ve cinlerle görüşmenin, kendisi için sıradan bir hâdise olarak sunulduğu anlaşılmaktadır. Böylece müntesipleri, sürekli meleklerle, cinlerle görüşebilen hatta bunun da ötesinde, kendi bağlılarının sözde olağanüstülüklerine, gizli hallerine de muttali olan bir lidere tabi olduklarına inandırılmaktadır.

2. Cemaatiyle İlgili Meleklere Talimat: “Sol Meleğe Dilini Tut Dedim”

Meleklerle doğrudan görüşme iddialarının da ötesine geçen Gülen, meleklere talimat verdiğini söyleyecek kadar cüretkâr davranmaktadır:

> *“Sizin hakkınızda hep hüsn-ü zan besledim, sizi kaydederken, sizin hesabınıza bakarken, sizin durumunuzu değerlendirirken sol gözümü kapadım. Defterin sol tarafına elimi koydum, **sol meleğe dilini tut dedim ve hep sağı işletmeye çalıştım. Sağla baktım, sağla gördüm, sağca görmeye çalıştım ve her şeyi defterin sağ tarafında aradım…”*** (Ümit ve Korku 1, dk. 08:39-09:07)

Bu pasajda yer alan ifadelerden,

1. **Bağlılarının amel defterlerini görüyor, hatta kaydediyor ve değerlendiriyor.**
2. **Günahları yazmakla görevli meleğe talimat veriyor.**
3. **Bütün bunları yapabilen kişi olarak cemaat açısından kendisini çok yüce(!) bir konuma yerleştirdiği anlaşılmaktadır.**

Bu türden iddialar, her şeyden önce İslam itikat esaslarından biri olan meleklere imanın açık bir istismarıdır. *“Sol meleğe dilini tut dedim.”* diyerek kendisini Kiramen Katibîn meleklerine talimat veriyormuş gibi sunması, açık bir hezeyandır. Zira böyle bir söylem *“Şunu iyi bilin ki üzerinizde bekçiler, değerli yazıcılar vardır; onlar, yapmakta olduklarınızı bilir.”* (İnfitâr, 82/10-11) ve *“Kitap ortaya konmuştur: Suçluların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. ‘Vay halimize! derler, bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş!’ Böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez.”* (Kehf, 18/49) âyet-i kerimelerine açıkça aykırıdır.

Kur’an-ı Kerim’e göre melekler, Cenâb-ı Hakk’ın buyruğunun dışında hiçbir şey yapmazlar. Nitekim âyet-i kerimede *“Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun. Onun başında, acımasız, güçlü, Allah’ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır*.” (Tahrim, 66/3) buyurulmaktadır. Ayrıca Hz. İbrahim, Lut kavmini helak etmek üzere Allah tarafından gönderilen meleklerle, bu emirle alakalı tartışmış, ancak melekler ona bu tartışmanın yersiz olduğunu, zira kendilerine verilen emri yerine getirmekten başka bir seçeneklerinin olmadığını dile getirmişlerdir. (Hud, 11/ 74-76) Dolayısıyla peygamberlerin dahi Allah’ın emrini yerine getirmekten alıkoyamadığı melekleri bu vazifelerinden el çektirmek, hiçbir insanın gücü dâhilinde değildir. Böyle bir iddia asılsız bir isnattan ibarettir.

D. GEÇMİŞ İSLAM BÜYÜKLERİ İLE GÖRÜŞME İDDİALARI

1. "Büyükler Meclise Teşrif Ediyorlar"

Gülen, muhtelif konuşmalarında kendisinin ve örgütünden birçok kişinin sadece Peygamber Efendimizle değil sahabe-i güzin ve tabiinin önemli simalarıyla rüyada hatta yakaza halinde/uyanıkken görüştüklerini, onların devamlı bu yapıyı ziyaret ettiklerini, faaliyetlerini desteklediklerini anlatmaktadır. Aşağıda bu tür konuşmalarından bazı pasajlara yer verilmiştir:

25 Mart 1990 tarihinde İzmir Şadırvan Camii'nde yaptığı konuşmasında şöyle demektedir:

> ***"Çağlara söz geçiren ve mührünü vuran büyük insanlar birden bire bulunduğumuz bir meclise geldi…*** *Eskilerin vücudu mevhibe-i rabbani dedikleri yapıların, manevi yapının,* ***rüyada değil, hakikatte de bu türlü tecellileri oluyordu****… Materyalistler bunu kabul etmeseler bile bu meselenin binlerce müşahidi vardır.* ***Eskilerin yakaza dedikleri durumda da müşahedeler olur.*** *Çağlara bir mühür gibi adını vuran, bir nam olarak nam-ı celil olarak****… Gelecek nesillere intikal edecek olan büyükler bir meclise teşrif ediyorlar****…* ***Bu işin başındaki zat "biz buraya geldik. Efendimizle görüşme vardı planda. Oysa bakıyoruz. Efendimiz burada yok…*** *niye yok?" Orada biri "Efendimiz cehenneme giden ümmetini çıkarmaya gitti" diyor… Bunun üzerine onlar da orada oturmuyor cennetin yamaçlarında olan cehenneme doğru yola çıkıyorlar… bir ses duyuyor "sizin nurunuz cehennem ateşini de söndürecektir."* (İman ve Aksiyon 2, dk. 30:00-35:00)

2. Hasan Basri, İmam-ı Azam Ebû Hanife ve Mevlana, Üniversite Projesi Çiziyor(!)

Gülen'in bir önceki alıntıda müphem bıraktığı "büyükler" ifadesi, aşağıdaki alıntıda bir kısmının ismi verilerek zikredilmektedir:

> ***"…Size bir müşahede arz edeyim.*** *Böyle şeyleri cami kürsüsünden arz etmeyi önceleri düşünmüyordum. Ama size semanın iltifatını, Resûlullah'ın iltifatını ketmedemezdim. Kıtmir*

hizmetten uzaktır… Ama zorla götürülürse hizmet eder… Size böyle bir zorla götürülüşün neticesini arz edeceğim: Birkaç arkadaşım sen de bulun, demişlerdi, alıp bir mektep yeri, bir üniversite yeri, bir arsayı görmek için beni bir yere götürmüşlerdi… çalılık, taşlık bir yerdi. O çalılığın ortasında birkaç insan oturuyordu. Nuranî insanlardı. Yanlarına sokulmaya karar verdiler. Yanlarına gittik ben istizan istedim. Sizler kim olasınız ki dedim. ***Tabiinin efendisi Hasan Basri idi. Orda Numan ibn Sabit Ebu Hanife vardı. Celaleddin-i Rumi vardı.*** *Çeşitli asrın büyük insanları bir araya toplanmış sizin yapacağınız* ***Üniversitenin krokisini, mana aleminde çerçevesini ortaya koyuyorlardı…*** *Sizin yeniden dirilişinizin çok önemli hususlarını bir araya getiren, bu önemli imamları bir arada görünce, bilhassa bu hususu dikkatlerinize arz ediyorum. Sizin hizmet çerçevenizin, yeni dirilişteki durumunuzun çerçevesini tam vermek için Hasan Basri'den Mevlana'ya uzanan bir çizgide bu heyetin bir araya gelmesi sizin adınıza çok önemlidir.* ***Cesaret alınca sordum, bir başka zaman. Müşahit…onlara soruyor: Acaba biz nasıl hizmet yapıyoruz? Sözcü Hasan Basri diyor ki -zaman kulak kesilsin, dinlesin-… "Siz öyle bir hizmet ortaya koydunuz ki sahabenin hizmetinden farkı yok…" Müşahit, ellerinde beyaz bir defter olduğunu, bu defterde hizmet erlerinin isimlerinin yazılı olduğu başta bir mühür gibi çağa ismini basan, bir düşünce çığırı açan zatın ismi vardı…*** *hatta Samsunlu hoca vardı. Samsunlu hoca Mehmed Ali hocaydı…* ***Acaba benim de ismim var mı diye merak ettim. İsimlerin hepsini göstermediler. Zira adı silinmiş olan, isimler üzerine çapraz işaretler vardı... silik isimleri merak ettim. Göstermediler…"*** (İman ve Aksiyon 1. dk 28:47 vd.)

3. Hz. Ali ve Abdülkadir Geylânî, Cemaatin Arasında

09.04.1989 tarihinde Pendik'te yaptığı konuşmasında ise meclislerine yeni isimleri dâhil etmektedir:

"…Belki şu anda sıkışmışsınız. İğne atsan yere düşmez sözüyle ifade edilecek mahiyettesiniz. Ama ruhaniler için maddiye bahis mevzu değildir. Zannediyorum bu drahşan nasiyeler arasında ***Şah-ı Geylanî'lerden Hz. Ali'lere kadar bir sürü evliya, ebrar ve asfiya sizinle beraber belki şu anda bu camiye gelmişlerdir. Belki Cenab-ı Hakk'ın size ihsan edeceği feyizden onlar da***

***istifade ediyor.** Belki sizin kuva-i maneviyenizi takviye ediyor. Belki sizin için te'yidatta bulunuyor. Belki tavassut ediyor, vesile oluyor. Belki dualarınızın hakka ulaşmasında araya giriyorlar. Belki ya Rabbi ne olur bunlar için diyorlar, sizin için yalvarıyorlar. Ehl-i keşif ehl-i mükaşefe bunu görüyor. Bize sadece bunu nakletmek düşüyor."* (Pendik-1 (Kendimizi Sorgulama), dk.10:21)

4. Hz. Aişe Validemiz, Kadın Cemaatinin Arasında

15.04.1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde yaptığı bir konuşmasında ise yapısına mensup kadın cemaati de motive etmeyi ihmal etmemektedir. Bu bağlamda Hz. Aişe validemizden bahsettikten sonra onu kastederek:

> ***"… anam bağışlasın beni, belki de buradadır, bacılarımız ile beraberdir."*** *(Süleymaniye-04-Nefse Karşı Büyük Kavga- 15.04.1990.divx; dk. 1:23:00 vd.)*
> demektedir.

İslam itikadına göre ölümle birlikte insanın dünyaya yönelik tasarrufu ve mükellefiyeti biter, dünyaya dönme imkân ve ihtimali de ortadan kalkar. Çünkü bu dünya imtihan alanı, ölüm sonrası hayat ise hesap verme evresidir. Dolayısıyla vefat etmiş olan insanların ne kadar büyük zâtlar olursa olsun tekrar dünyaya gelip yaşayanların arasında gezinmeleri ve onlarla ilgili birtakım tasarruflarda bulunmaları söz konusu değildir. Nitekim Cenâb-ı Hakk, Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır***: "Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da size aittir. Siz onların yaptıklarından sorguya çekilmezsiniz."*** (Bakara, 2/141) Sahabe, tabiîn ve müctehid imamlardan vefat etmiş olanların tekrar dünyaya dönüp yaşayanların arasına katılarak birtakım tasarruflarda bulunduklarına dair ne bir örnek ne de muteber bir bilgi nakledilmiştir. Tam aksine fakihler, derecesi ne kadar yüksek olursa olsun ölmüş kimselerin ruhlarının yaşayanlar arasında hazır bulunup birtakım tasarruflar yaptıklarına inanmanın, kişinin imanını zedeleyebileceğini söylemişlerdir. (İbn Nüceym, ***el-Bahru'r-râik***, II, 321; V, 134; Şeyhizâde, ***Mecmeu'l-enhur***, I, 691)

Konuşmaların bağlamları da dikkate alındığında öyle görünüyor ki yapıya büyük maddi katkılar sağlayacak birtakım insanların ikna edilebilmesi için Gülen, geçmiş İslam büyüklerinin cemaatinin arasında yer aldığını ve faaliyetlerini desteklediğini söylemek suretiyle güçlü bir psikolojik atmosfer oluşturmayı hedeflemektedir. Doğal olarak Hz. Aişe validemiz kadın mensupları arasında dolaşırken; Hz. Ali, Hasan-ı Basrî, İmam Ebû Hanife, Mevlana, Abdülkadir Geylânî de erkek cemaatinin arasında dolaşacak ve örgüte bağışlanacak arsaları ne kadar beğendiklerini ifade edecek ve projelere katkı sağlayacaktır. Dolayısıyla bu isimlerin halkımız nezdindeki saygınlığını istismar etmek amacıyla bilinçli olarak seçildiği anlaşılmaktadır.

E. GAYBI BİLME İDDİALARI

1. Medyum ve Kâhinlere İtibar Etme

Gülen, 10.03.1978 tarihinde yaptığı bir konuşmasında medyumların haber verdikleri şeylerin, ruhî terakkinin bir sonucu olduğunu ve duyularla elde edilmiş kesin bilgi mahiyeti taşıdığını iddia etmektedir:

> *"Dünyanın meşhur medyumları vardır. Bunlardan bir tanesi de Ester Robinson. Medyumlar gözlerini yumunca mavera-ı tabiattan haber verirler sizlere... Bu meselenin müşahitlerinden bir tanesi olarak tereddüt etmeden itiraf ediyorum ki,* ***medyumun medyumiyet anında söyledikleri şeyler o yerlerde katiyen bulunuyor. Bu gaybden haber vermek değildir, bu şehadettir, açıkta olan bir şeydir.*** *Ama medyum bu bir ruhi degajmanla, ruhun bedenden infisaliyle, bedenin kaydından tenin tenceresinden kurtulmasıyla pişmiş oluyor. Pişmiş bir ruh bu mevzuda size sarsılmaz hükümler getiriyor. Sizin dünyanızın dışında buudlarda yaşıyor. Velinin kerameti, nebinin mucizesi bununla izah edilir. Ama biri dava-ı nübüvveti ispat, öbürü dava-ı velayeti ispat. Bu ise ruhen terakki etmiş bir insanın bu mevzudaki terakkisini ispat için kullanılır. Bu tür şeyler nebinin mucizesini, velinin kerametini, ruhen terakki etmiş birinin terakkiyetini ispat için kullanılır."* (02 Sesli Vaazlar-1/Melekut Alemi/1978-03-10_Melekut Alemi-02.mp3 dk. 29:15 vd.)

Benzer iddialara 17.03.1978 tarihinde yaptığı bir sohbette de şöyle yer vermiştir:

> *"Dünya çapında meşhur Amerikalı Davis/Davsin var. Bu ileriye matuf şeyleri eski kâhinler gibi cinlerinden, şeytanlarından haber alarak söylüyor. Mesela gazeteler yazıyor. Kennedy'nin öleceği anı, günü, nasıl öleceğini haber veriyor. Sen falan gün zinhar dışarıya çıkma, diyor. Haber gönderiyor, hayatta bu bugün. Zinhar falan yere gitme, diyor. Ben çok korkunç bir şey hissediyorum. Bir duman var senin başında, başını yiyecekler senin diyor. Ancak gazeteler yazdıktan sonra meseleyi öldü diye, haberini ilan ettikten sonra âlem onun sözünün doğru olduğunu görüyor. Bu medyum dünya çağında medyumlardan falan tarihte şu olacak diyor, mesela Amerikan doları falan tarihte oynayacak diyor. Bizim*

bulunduğumuz mekân buudlarının dışına trans haliyle çıkmadan bu meseleleri bilmesine imkân yoktur." (02 Sesli Vaazlar-1/Melekut Alemi/1978-03-17_ Melekut Alemi-03.mp3 dk. 31:48 vd.)

Yukarıdaki pasajlarda şu hususlar dikkat çekmektedir:

1. **Medyumların verdiği haberler kesinlik taşır ve bu, bir tanıklığın sonucudur.**
2. **Medyumluk ruhen terakkinin ve insanların bulunduğu boyuttan başka bir boyuta geçişin göstergesidir.**
3. **Kâhinlik ve medyumluğu meşru göstermektedir.**

Gelecekten haber verme anlamında kehanet, İslam dininde şiddetle yasaklanmıştır. Medyumluk da kehanetin bir türü olarak nitelendirilebilir. Kur'an'da gayb bilgisinin sadece Allah'a ait olduğu, cinlerin ise gaybı bilmeyip, yaldızlı sözlerle birbirlerini aldattıkları ifade edilmiştir. Ayrıca Kur'an-ı Kerim'de kâhinlerin bilgi kaynaklarının güvenilir olmadığı birçok âyette vurgulanmıştır. (Sebe', 34/14; En'âm, 6/112) Hz. Peygamber de bilgi için kâhinlere başvuran kimsenin kendisine indirilen vahiyleri inkâr etmiş olacağını ve cennete giremeyeceğini bildirmiştir. (Müslim, Selâm, 125; Ebû Dâvûd, Tıp, 21; Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, III, 14) Yine bir keresinde Hz. Peygamber (s.a.s.), kendisine kâhinlerin gaipten haber verme iddiasında bulundukları söylendiği zaman bu tür bilgilerin bir değerinin olmadığını aktarmış, kâhinlerin söylediklerinin bazen doğru çıktığı ifade edilince de bunların cinlerin kulak hırsızlığına dayandırılıp bir doğruya yüz yalanın karıştırılmasıyla ortaya çıktığını belirtmiştir. (Buhârî, Tıp, 46; Tehvid, 57; Müslim, Selam, 122-123) Bu açık naslara rağmen Gülen'in, kehanetin bir türü olan medyumluğu meşrulaştırıcı nitelikteki söylemleri, İslam'ın temel bilgi kaynakları bakımından asla tasvip edilemez.

2. Bütün Kadir Gecelerini Bilme İddiası

Yüce Allah'ın çeşitli hikmetlere binaen vaktini gizli bıraktığı "Kadir Gecesi" hakkında Gülen'in ***Sohbet-i Canan*** kitabındaki aşağıdaki ifadeleri, onun gayba dair temelsiz iddialarına bir başka örnektir:

> *" … zaman üstü olan bir insan dünü, öbür günü, geçen seneki veya birkaç sene önceki Kadir gecelerini, gelecek bütün Kadir geceleriyle beraber görebilir."* (Gülen, *Sohbet-i Cânan*, Nil Yayınları, İstanbul 2013, s. 21)

Kadir Gecesinin Ramazan ayında olduğu kesindir. Ancak hangi güne tekabül ettiği konusunda farklı rivayetler mevcuttur. Kadir Gecesinin Ramazan ayının 27. gecesinde olduğu (Müslim, Salatü'l-Müsafirin, 179-180) genel kabul görmüş olmakla birlikte, Ramazan'ın son on gününün tek gecelerinde (Buhârî, Leyletü'l-Kadr, 3; Müslim, Sıyâm, 207) veya son yedi gecesinde aranması ile ilgili rivayetler de bulunmaktadır. (Müslim, Sıyâm, 205-206) Bununla birlikte Kadir Gecesinin tam olarak hangi gece olduğu gizli tutulmuştur. Gizli tutulmasının en önemli hikmetlerinden biri, Müslümanların Ramazan'ın her gecesini Kadir Gecesi gibi değerlendirmelerini teşvik etmektir. Buna rağmen Gülen'in geçmiş ve gelecek bütün Kadir Gecelerinin zaman üstü(!) birtakım insanlarca bilinebileceğini ileri sürmesi gayb bilgisine sahip olma iddiasından başka bir şey değildir. Eğer Kadir Gecesinin vaktinin insanlar tarafından bilinmesi murat edilmiş olsaydı hiç şüphesiz bu konuda bilgi sahibi olması gereken ilk kişi Efendimiz (s.a.s.) olurdu. Ancak Hz. Peygamber (s.a.s.), böyle bir bilgiye sahip olmadığını açıkça ifade etmiştir (Buhârî, İ'tikaf,1). Peygamber Efendimizin dahi, vaktiyle ilgili kesin bir şey söylemediği Kadir Gecesinin vaktini bilme iddiasının doğru olmadığı açıktır.

3. "Kim Müşahede Ediyor Diye Sormayın"

26.05.1978 tarihinde yaptığı konuşmasında şöyle demektedir:

> *"…şeytanın bar bar bağırdığı müşahede ediliyor. Kim müşahede ediyor diye sormayın…"* (Fizik Ötesi Hayat 3, dk. 13:44 vd.)

> *"…Maddenin ayakları sallantıdadır, ehli keşif müşahedesini yapmış, nazargah-ı alem ve enama Allah bu tabloları arz etmiş, müşahede edenler çoktan itminana kavuşmuş, kim bünyesinde ne besliyor akıbeti ne olacaktır çoktan görmüş…"* (Fizik Ötesi Hayat 3, dk. 16 vd.)

Bu konuşmasında Gülen her zamanki tavrıyla müphem bir şekilde merak uyandırıcı iki vurgu yapmaktadır:

1. **"*Şeytanın bar bar bağırdığını*" ifade ederek bunu birilerinin müşahede ettiğini dile getirmekte, bunu kimin müşahede ettiğinin ise sorulmamasını talep etmektedir.**
2. **Kimin akıbetinin ne olacağına ilişkin, birilerinin bilgi sahibi olabileceğini ima etmektedir.**

Her iki vurguda da ortaya çıkan tabloya göre Gülen, müşahede edenleri bilmektedir. Bununla ister müşahede edenleri bildiğini isterse de bu kişinin kendisi olduğunu ima etmiş olsun her hâlükârda kitle nezdinde kendisini çok yüksek bir mevkiye yerleştirmiş olmaktadır. Oysa insanların akıbetlerini bilmek sadece Yüce Allah'a aittir. Zira bu bir gayb bilgisidir. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de "*Göktekiler ve yerdekiler gaybı bilemezler, ancak Allah bilir.*" (Neml, 27/65) buyurulmaktadır. Dolayısıyla akıbeti bilme iddiasının gerçekliği yoktur.

Gülen yukarıdaki söylemleri ile akıbetleri bilen, şeytanın faaliyetlerinden haberdar olan bir yüce kişi (!) imajı ihsas ederek bağlılarını hipnotize etmektedir. Buna uygun olarak bağlıları da kendilerine hitap eden böyle sözde yüce bir kişinin söylediklerine sorgulamadan itaat etmektedir.

4. Arafat'ta Kaç Kişinin Haccının Kabul Olduğunu Haber Vermesi

Aşağıda Gülen'in gaybı bilmesiyle ilgili olarak İslam itikadıyla bağdaşması mümkün olmayan farklı yıllara ait iki ses kaydının deşifresi örnek olarak sunulmuştur.

20.10.1978 tarihinde hacla alakalı yaptığı konuşmada şöyle demektedir:

> *"Bu yıl hacca gittim. Arafat'ta uyurken gökten yeşil elbiseli iki kişi inip kendi aralarında konuştular. Konuşmalarına kulak kesildim. Bir de baktım biri diğerine "bu yıl kaç kişi hacca geldi" diye soruyor. Diğeri de 600.000 kişi geldi diye cevap veriyor. Bu sefer aynı kişi "Allah bunlardan kaçının haccını kabul etti" diye soruyor.* ***O da "Allah, sadece 6 kişinin haccını kabul etti…"*** (Sesli Vaazlar 5, Hac-1 mp3, 1978-10-20, dk. 49:50 vd.)

26.05.1991 tarihinde İzmir Hisar Camii'nde yaptığı konuşmada da benzer hususları şu ifadelerle dile getirmektedir:

> *"…**İhtimal bu sene Arafat'a evet denmedi. Aralarında iki-üç insan vardı. Müthiş insan** avalim mahiyetlerinde pünhan. Cihanlar kendilerinde matvi idi. Dürülmüş iki insan, üç insan. **Bunların yüzü suyu hürmetine onlara Allah ulufelerini verirken diğerlerini de mahrum etmedi. Haydi, hepiniz alın dedi…"*** (Görüntülü Vaazlar-2, 26.05.1991, Hisar-9 (İslam'da Anne ve Baba Hakkı), dk. 27.00 – 31.00)

Gücü yeten Müslümanlara farz olan hac ibadetine ilişkin olarak, görülen bir rüyadan hareketle yüzbinlerce insanın ibadetinin kabul edilmediğini ileri sürmek hezeyandan başka bir şey değildir. Çünkü ibadetleri kabul edecek olan Yüce Allah'tır. Bu ifadeler, sadece Yüce Allah'ın yetkisinde olan ve yine sadece onun bilebileceği bir konuda bilgi sahibi olduğu iddiasını da içinde barındırmaktadır. Kimlerin ibadetinin kabul edilip kimlerinkinin kabul edilmediği hususu gaybî bir bilgidir ve böyle bir bilgi yalnızca Yüce Allah'a aittir. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s.) dahi mutlak anlamda böyle bir bilgiye sahip olmadığını müminlerin annesi Hz. Aişe bizzat ifade etmiştir. (Buhârî, Tevhid, 4)

Yukarıdaki hezeyanlar aynı zamanda, Hac gibi meşakkatli bir yolculuğu göze alan ve Haremeyn-i Şerifeyn'i ziyaret etmeyi, Kabe-i Muazzama'yı tavaf edip Arafat'ta vakfeye durmayı hayatının en anlamlı ve kutsal görevlerinden biri bilen milyonlarca Müslümanın duygularını hiçe sayan bir hadsizliktir de. Hz. Peygamber ***"Allah Teâlâ'dan ümmetimin hata/dalâlet üzerinde birleşmemesini niyaz ettim; o da bunu bana lütfetti."*** (Ebû Dâvûd, Fiten,1) ve ***"Benim ümmetim hata üzerinde birleşmez."*** (İbn Mâce, Fiten, 8) buyururken o yıl

hacca giden milyonlarca Müslümanın niyet ve ibadetlerinde hata olduğunu söylemek ve birkaç istisna dışında hiçbirinin ibadetinin kabul edilmediğini iddia etmek Hz. Peygamber'in bu müjdesiyle bağdaşmaz.

Bütün bunların ötesinde Gülen yukarıdaki ifadeleriyle aslında, Yüce Allah'ın sadece zat-ı uluhiyyetine has kıldığı alan ve yetkiye muttali olduğu mesajını vererek insanüstü bir konumda olduğunu empoze etmeye çalışmaktadır.

5. Levh-i Mahfûzda Olanları Görme İddiası

Gülen, aşağıda alıntılarına yer verilen iki eserinde "Levh-i Mahfuz" ile ilgili şu ifadeleri kullanmaktadır:

> *"O, insanın mahiyetindeki latife-i Rabbâniyye'nin doğrudan doğruya âlem-i gayba açılan bir kapı bulması, o açık kapıdan **vukua gelmeye hazırlanan hadiselere bakması ve levh-i mahfuzun cilvelerinden ya da kader mektuplarının misallerinden birini görmesi** şeklinde ortaya çıkar."* (Gülen, *Ölümsüzlük İksiri (Kırık Testi, 7)*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2007, s. 229)

> ***"Levh-i mahfuz-i hakikati müşâhede edebilen ve nazarı oraya ulaşan her veli, Kur'ân'ı orada bütünüyle görüp mütalâa edebilir."*** (Gülen, *Kur'an'dan İdrake Yansıyanlar*, Nil Yayınları, İstanbul 2013, s. 398)

Bu pasajlarda şu iki noktaya vurgu yapmaktadır:

1. **Bazı insanların Levh-i Mahfûza ve kadere muttali olması mümkündür.**
2. **Bir kısım insanlar, gayba dair bilgilere ulaşabilir.**

Levh-i Mahfûz gayb âlemine ait bir husus olup mahiyeti tam olarak bilinmemektedir. İslam âlimleri, onun bütün nesne ve olayların ilâhî kalemle yazıldığı Allah'ın tabii ve içtimai kanunlarını ihtiva eden bir kitap olduğu görüşündedir. Kur'an-ı Kerim'de Levh-i Mahfûz yerine "kitâb" (En'âm, 6/38; Kâf, 50/4), "kitâb-ı mübîn" (Yûnus, 10/61; Sebe', 34/3), "kitâb-ı meknûn" (Vâkıa, 56/78), "kitâb-ı mestûr" (İsrâ, 17/58; Ahzâb, 33/6), "ümmü'l-kitâb" (er-Ra'd, 13/39; ez-Zuhruf, 43/4) terkipleri de kullanılır. Müfessirlere göre Kur'an'da bunlarla kastedilen şey Levh-i Mahfûzdur. (İbnü'l-Cevzî, V, 450; VI, 189, 481; Fahreddin er-Râzî, XXIX, 237) Söz konusu âyetlerin genel muhtevasından anlaşıldığı üzere kâinatta meydana gelecek bütün varlık ve olaylar bu kitapta yazılmıştır. Gökte ve yerde küçük büyük ne varsa, insanların ecelleri, fertlerin ve milletlerin başına gelecek musibetlerin tamamı Allah'ın ilminde yer almış ve Levh-i Mahfûza kaydedilmiştir. (Levh-i Mahfûz, ***DİA***, XXVII, 151)

Bütün bunlardan anlaşılacağı üzere Levh-i Mahfûz, sadece Allah katında bulunan gayb bilgisini içermektedir. Dolayısıyla Levh-i Mahfûzun muttali olunabilecek bir kitap olarak kabul edilmesi, mutlak gayb bilgisinin birtakım insanlara açık olduğu anlamına gelir ki böyle bir iddianın dinî bir dayanağı yoktur. Zira âyet-i kerimede "*Ana kitap (Levh-i Mahfûz) O'nun yanındadır.*" (Ra'd, 13/39) buyurulmaktadır.

6. Gayb Âlemini Sınırsız Bilme ve Gayb-ı Mutlaka Ulaşma

Bir önceki başlıkta Levh-i Mahfûzdaki bilgilere ulaşılabileceği iddiasında bulunan Gülen, gayba muttali olmanın önündeki tüm sınırları kaldırarak "mutlak gayb"a da ulaşılabileceğini ileri sürmektedir:

> *"Allah'la münasebette derinleşmiş kimseler herhangi bir sınır kaydı olmaksızın gayp âlemine muttali olabilir, meleklerle, cinlerle, Mesih ve Hızır (a.s.) ile rahatlıkla görüşebilir."* (Gülen, *Asrın Getirdiği Tereddütler 2*, Nil Yayınları, İstanbul 2008 s. 181)

> *"Şimdi siz bütün bu meratibi katederek Allah'ın izni ve inayetiyle belli bir noktaya ulaşabilirsiniz. Fenafillah, bekabillah, maallah makamına erip, bir şuhud ve vahdet mülahazasına sahip olabilirsiniz.* ***Gayb-i mutlaka, hakikatü'l-hakaika ulaşma mülahazaları içinizde belirebilir…"*** (Gülen, *Yaşatma İdeali*, Nil Yayınları, İzmir, 2012, s. 57)

Bu ifadelerle Gülen, Allah ile bağını ve ilişkisini güçlü bir şekilde tutan kimselerin, gayb âlemine dair bilgi sahibi olabileceğini, meleklerle, cinlerle hatta Mesih ve Hızır (a.s.) ile rahatlıkla görüşebileceğini ileri sürmektedir. Gülen, bir başka eserinde de kişinin, gözünü haramdan çevirmesi karşısında **Cenâb-ı Hakk'ı müşahede** gibi mühim bir neticeye ulaşacağını hatta bu müşahedenin **ötede olabileceği gibi bu dünyada da olabileceğini** söylemektedir. (Gülen, ***Yol Mülahazaları,*** Nil Yayınları, İzmir, 2008, s. 80)

Gülen'in Allah ile münasebeti derinleşmiş kimselerin sınır kaydı olmaksızın gayba dair bilgilere muttali olabileceği söylemini kabul etmek mümkün değildir. Bu görüş, Yüce Kitabımız Kur'an'ın bize öğrettiği ilkelere aykırıdır. Âyetlerde Yüce Rabbimiz, gaybı bilenin yalnızca kendisi olduğunu, (Haşr, 59/22; Sebe, 34/48) gaybın anahtarlarının kendi yanında bulunduğunu (En'am, 6/59) ve "Allâmu'l-guyûb" sıfatının tek sahibinin kendi zatı olduğunu bildirmektedir. (Sebe, 34/48)

Gülen, tasavvufî kavramları da istismar ederek bağlılarına belirli gayret ve çaba sonucunda mutlak gayba ve '***hakîkatü'l-hakâik***'a ulaşabileceklerini telkin etmektedir. Oysaki bu iddialar gerçeği yansıtmadığı gibi vehim ve yanılgıdan öteye geçemeyen hezeyanlardan ibarettir. Nitekim Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de Hz. Nuh'un, kendi kavmine şöyle seslendiğini bildirmektedir: ***"Size ben, 'Allah'ın hazineleri yanımdadır', demiyorum; gaybı da bilmem. 'Ben bir meleğim' de demiyorum. Sizin hor gördüğünüz kimseler için, 'Allah, onlara asla hiçbir hayır vermez' de diyemem. Allah, onların içlerindekini daha iyi bilir. Böyle bir şey söylersem, o zaman ben gerçekten zâlimlerden olu-***

rum" (Hud, 11/31) Yine Kur'an-ı Kerim'de Hz. Muhammed'in (s.a.s.) de ***"De ki: Ben size, Allah'ın hazineleri benim yanımdadır, demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size, ben bir meleğim de demiyorum. Ben, sadece bana vahyolunana uyarım. De ki: Kör ile gören hiç bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?"*** (Enam, 6/50) demesi emredilmektedir. Bu âyetlerden anlaşılacağı üzere gaybı sadece Allah bilir. Peygamberlerin gaybı bilmesi ise Allah'ın bildirdiği kadardır. (Âl-i İmran, 3/179; Cin, 72/26-28) Gayb konusunda genel ilke böyle olmasına rağmen Gülen'in mutlak gayba ulaşılabileceği iddiası, söylediği her şeyin mutlak dinî bilgi olarak kabul edilmesine yönelik bir çabadır.

Netice itibariyle Hz. Peygamber, kendisinin mutlak manada gaybı bildiğini ileri sürenleri, bizzat ikaz etmişken (Buhârî, Megâzi, 12) Allah'ın bildirmediği gaybî hususları, nüfuz edilebilecek bir alan gibi sunmak İslam'ın itikâd esaslarına aykırıdır.

II. BÖLÜM **RÜYALAR**

A. RÜYADA İMTİHAN SORULARININ GÖRÜLMESİ

“Gençlere Pırlanta Ölçüler 6 (Fasıldan Fasıla’dan)” kitabında Gülen, imtihan sorularının bazı kimseler tarafından rüyada görülebileceğini iddia etmektedir:

> *“Meselâ, bazı kimseler, daha sonra kazanacakları bir başarıyı, çok öncesinden rüyalarında görebilmekte ve gireceği **imtihan sorularını bütün ayrıntılarıyla müşahede edebilmektedirler**.”* (Gülen, *Gençlere Pırlanta Ölçüler 6 Fasıldan Fasıla’dan* Muştu Yayınları, 2011, s.120)

Hz. Peygamber’den (s.a.s.) gelen hadisler (Buhârî, “Ta’bir” 46; Müslim “Ru’ya” 4) peygamberler dışındaki insanların gördüğü rüyaların dinî bakımdan bir delil niteliği taşımadığı ve rüyalara dayanarak inanç veya amele dair meselelerde hüküm ortaya konulamayacağını göstermektedir. İslam âlimleri arasında bu hususta görüş birliği vardır. Çünkü rüya her ne kadar insan için bir gerçeklik olsa da hem hatırlanmasında hem de yorumlanmasında hata ihtimali çok yüksek olduğundan aklî ve naklî deliller gibi kesinlik bildirmez, bağlayıcı da değildir. (İbn Haldûn, ***Şifâü’s-sâil,*** s. 61-69; Birgivî, ***et-Tarîkatü’l-Muhammediyye***, s. 56-57; Hâdimî, el-***Berîka***, I, 140-142; Güzelhisâri, ***Menafiu’d-dekâik***, s. 137; İbn Abidin, ***Reddü’l-muhtâr***, I, 257; Mustafa el-Arûsî, ***Netâic***, II, 330-331; Yazır, ***Hak Dini***, VI, 4259-4260) Öte yandan bir kişi, rüyasında Hz. Peygamber’in ona helal olan bir hususun haram olduğunu; haram olan bir hususun ise helal olduğunu söylediğini görmüş olsa bu rüyanın hiçbir değeri yoktur. Aynı şekilde herhangi bir boşama (talak) eyleminde bulunmamış olan bir kimse rüyasında Hz. Peygamber’in kendisine eşini üç talakla boşadığını söylediğini görse, bu rüya ile de amel edemez. Keza güvenilir iki tanığın beyanıyla bir davada hüküm veren bir hâkim, rüyasında Hz.

Peygamber'in kendisine o tanıkların beyanının geçersiz olduğunu söylediğini görse bu rüyayı dikkate alamaz. Çünkü sübjektif bir nitelik taşıyan rüyaya dayanarak, nasslarla sabit dinî hükümler terk edilemez ve kul hakkı ihlalinde bulunulamaz. (Karafi, ***el-Furuk***, IV, 244-246; Şatıbî, ***el-İ'tisam***, I, 191-192)

Yukarıda yer alan sözlerde sadece rüya ile amel değil, Gülen'in rüya kılıfı altında soru hırsızlığını caiz görmesi ve teşvik etmesi söz konusudur. Onun rüyayı, bir mesaj verme, özellikle himmet toplamada psikolojik bir araç olarak kullanma, soru çalma ve kişileri yönlendirme amaçlı kullandığı da bilinmektedir. Ayrıca, günümüzde yapılan sınavlarda sorulan yüzlerce sorunun bütün detaylarıyla bir rüyada görülmesi, mümkün değildir. Aslında burada ulaşılmak istenen hedef, yapılan sahtekârlığa meşru bir zemin hazırlamaktır. Nitekim yukarıdaki sözler Gülen'in hak tanımazlığının açık delilidir. Öte yandan ***"Doğru ve sadık rüyalarda ilham ve irşat yüklü mesajlar vardır. O yüzdendir ki nice büyük keşifler rüyalar sayesinde elde edilmiş ve niceleri de fert ve milletlerin kaderini tayine vesile olmuştur."*** (Gülen, ***Varlığın Metafizik Boyutu***, s. 117) sözlerinde ise hırsızlıklarına yalancı şahid bulma gayreti vardır. Yine ***"…rüyaların mübah meselelerde, rüyayı görene münhasır kalmak şartıyla, yönlendirici bir fonksiyonunun olduğu da her zaman kabul edilebilir."*** (http://documents.tips/documents/m-fethullah-gulen-prizma-1-2-3.html; 09.07.2016; 16:39) sözleriyle bağlılarını önce mübah alan ile aldatmakta, ardından hırsızlık gibi haram alanlara onları yönlendirmektedir.

Hâlbuki soru çalarak emek hırsızlığı yapmak birinin malını çalmak gibi bir kul hakkı olmanın yanında çok kapsamlı bir kamu hakkı ihlalidir. Üstelik bu yolla birçok insanın hakkına tecavüz edilerek mağduriyetlerine de sebep olunmuştur.

B. "HAYATTA YOLUNU DEĞİŞTİRİRSE FETHİ ÖLÜR"

18.03.1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde yaptığı bir konuşmada Gülen şöyle bir beyanda bulunmaktadır:

> *"…Bir gün biri geldi, dedi: "Fahri Kâinat Efendimizi rüyamda gördüm" dedi ki* ***"hayatta yolunu değiştirirse Fethi ölür"… "Aman Ya Resûlallah" dedim****. O deliği "aman" ile kapattım. Dünyalık hiçbir sevdam olmadı…"* (Süleymaniye-03 (Fütüvvet Ruhu) 18.03.1990.divx; dk. 2:01:00 vd.)

Bir diğer konuşmasında ise,

> *"Bir iltifatına ruhlar feda olsun. Ben öyle kimselere şahid oldum ki, rüyasında Efendimizi (s.a.s.) görmüş, Efendimiz eliyle sürmüş onu, sıvazlamış, koşa koşa bana gelmiş, varlık adına nem varsa hepsini vermeye amadeyim deli gibi…"* (Sevgi Sultanı, dk. 42.40) demektedir.

> *"1978 yıllarındaydı. Çamaşırlarım iyice birikmişti. Akşam yıkarken bayağı canıma tak etti. Bir ara içimden, 'Acaba evlense miydim?' diye geçti. Katiyyen düşünme şeklinde değil, şimşek süratinde gelip geçen bir fikir. Ertesi gün erken vakitlerde bir arkadaş geldi ve bana şunu nakletti: Akşam rüyamda Efendimizi gördüm. Size selam söyledi ve "Evlendiği gün ölür ve cenazesine de gelmem" buyurdu. Bu bir rüyaydı. Rüya ile amel edilmeyeceğini de biliyordum, ama şahsım adına bu işarete saygılı olmaya çalıştım."* (Latif Erdoğan, *Fethullah Gülen Hocaefendi "Küçük Dünyam"*, s. 63)

Yukarıdaki ifadelerde şu hususlar dikkat çekmektedir:

1. **Hz. Peygamber, Gülen'e ve müntesiplerine rüya üzerinden talimat göndermektedir.**
2. **Gülen'in evlenmemesinin gerekçesi Hz. Peygamber'in rüyadaki emridir.**

"Beni rüyada gören gerçekte beni görmüştür." (Müslim, Ru'yâ 11) hadis-i şerifi malumdur. Ancak bu durumda rüyada görülen sûretin Hz. Peygamber'e (s.a.s.) ait olduğunun kesin olarak bilinmesi, ya gerçek hayatta onu görmüş olan sahabe ya da onun şemailini tam anlamıyla bilen müminler için geçerlidir. Öte yandan şeytan bir kişiye rüyasında gördüğü bir görüntünün peygamber olduğu vesvesesini verebilir. Ancak rüyayı gören

kişi, Hz. Peygamber'in gerçek suretini veya şemailini biliyorsa bunun bir şeytanî kandırmaca olup olmadığını anlar. (Geniş bilgi için bkz. Mehmet Yaşar Kandemir, *İmam Tirmizî Şemail-i Şerif Şerhi*, III, 325)

İslam inancına göre Hz. Peygamber, Cebrail veya Azrail dahi olsa, bir kişinin ölümü hakkında bilgi ve hüküm verme yetkisi hiç kimseye verilmiş değildir. Bu, Allah'a ait alana müdahale anlamına gelir. Buna göre yukarıda anlatılan rüyaların yalan olma ihtimali son derece yüksektir. Yalan rüya anlatımı ***"yalanların en kötüsü"*** diye nitelendirilmiştir. (Buhârî, Ta'bir 45; Ahmed b. Hanbel, *Müsned*, II, 96, 119) Çünkü burada yalan söylemenin yanında başkasını aldatmak veya duygularını kötüye kullanmak gibi katmerli bir sahtekârlık söz konusudur. Öte yandan böylesi bir kişinin, rüyasında Hz. Peygamber'i (s.a.s.) veya toplum içinde itibar sahibi sâlih bir kimseyi gördüğünü iddia etmesi, bu masum ve itibarlı kişiler adına yalan söylemek gibi bir çirkinliğe imza atması demektir. Hz. Peygamber'in (s.a.s.)***, "Benim adıma kasten yalan uyduran, cehennemdeki yerine hazırlansın"*** (Buhârî, İlim 38) buyruğu bu kişiler için de geçerlidir. Ayrıca Hz. Peygamber, şu üç hususta gerçek dışı beyanda bulunmayı yalanların en büyüğü olarak nitelemiştir: ***"Bir kişinin kendisini babası dışında birine nispet etmesi, görmediği rüyayı gördüm demesi, Hz. Peygamber adına yalan uydurması."*** (Buhârî, Menâkıb, 6; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XXII, 71) Bu durumda böyle bir rüya anlatan kişi, hem gerçek dışı bir beyanda bulunmak hem de Hz. Peygamber'e bu yalanı isnat etmek suretiyle çifte sahtekârlığa imza atmış olmaktadır.

İslam dini, Müslümanların evlenip yuva kurmalarına büyük önem verir. Bu itibarla evlilik çağına gelmiş bir kimsenin evlenmesi, dinen tavsiye edilmiştir. Bir âyet-i kerimede, "***Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır.***" (Rum, 30/21) buyurulmaktadır. Yine Hz. Peygamber (s.a.s.) birçok hadislerinde Müslümanları evlenmeye teşvik ederek; ***"Evlenin, çoğalın! Çünkü ben (kıyamet gününde) diğer ümmetlere karşı sizin (çokluğunuzla) iftihar edeceğim!"*** (Abdurrezzak, el-Musannef, VI, 173; Beyhaki, es-Sünenü'l-kübra, VII, 131); "***Ey gençler! Sizden evlenmeye güç yetirenler evlensin.***" (Buhârî, Nikah, 3; Müslim, Nikah, 1); "***Nikah benim sünnetimdir. Benim sünnetimi uygulamayan benden değildir. Evleniniz. Çünkü ben diğer ümmetlere karşı sizin çokluğunuzla iftihar ederim.***" (İbn Mâce, Nikah, 1) buyurmaktadır. Dolayısıyla âyet ve hadis metinleri bu kadar açıkken Hz. Peygamber'in rüyada bunun aksini emretmesi düşünülemez. Buna rağmen Gülen, evlenmemesine dinî bir gerekçe uydurmak için temel bilgi kaynaklarından olmayan rüyaya sığınmaktadır. Rüya ile amel edilmeyeceğini bilen Gülen, her nedense evlenmeyi teşvik eden bu kadar açık âyet ve hadise rağmen yine de rüyaya itibar ederek evlenmediğini söylemektedir.

C. "...SAKALINI TIRAŞ ETMİŞ BİR PEYGAMBER..."

Rüyalar üzerinden müntesiplerine mesaj vermeye devam eden Gülen, *Ölümsüzlük İksiri* adlı kitabında rüyada Hz. Peygamber'in şemail-i şerifinden farklı görüldüğünü iddia etmiş ve buna gerekçe olarak Efendimizin hüzünlü olmasını ileri sürmüştür:

> *"**Mühim işleri omzunda taşıyan bir zata** iki cihan serveri Efendimiz gözleri yaşlı ve **sakalını tıraş etmiş olarak** mahzun bir çehreyle zuhur edebilir. 'Bunun manası Allahu a'lem şudur; O zatın, dolayısıyla da davasının başına gelecek bir bâdireden ötürü hakikat-i Muhammediyye (a.s.) müteessir olduğundan şanı yüce Nebi kendi şekli hakikisinin dışında görülmüş ve bir bakıma o işi teessürle karşıladığını ifade buyurmuştur."* (Gülen, *Ölümsüzlük İksiri (Kırık Testi, 7)*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2007, s. 233)

Gülen, 27.01.1991 tarihinde İzmir Şadırvan Camii'nde yaptığı konuşmasında da Hz. Peygamber'in, kâh Gülen bağlılarını görmekten büyük sevinç duyduğunu kâh onlara olan üzüntüsünden arş-ı Rahman'ı titretecek kadar sızladığını şu ifadeleriyle dile getirmiştir:

> *"Hz. Peygamber **sizin tekevvününüzü görünce seviniyor**, yer yer **saflarınız arasında O'nu görenler naklediyor** diyor. Biri anlatıyor; **Peygamberimizin 'başında siyah sarık vardı, sakalını tıraş etmişti' böyle görmüş.** Sizin içinize gelirken **beyaz sarıkla geliyor**. Bir gün **Peygamber sizin için, bizim için sızlamış arş-ı Rahman'ı ihtizaza getirmişti."*** (Sadirvan-5 (Allah'ın Engin Rahmeti), dk. 1.08 vd.)

Hz. Peygamber'in (s.a.s.) rüyada görülmesi hususunda ilim geleneğimizde tercih edilen görüş, O'nun rüyada ancak aslî şemâili yani kendi gerçek dış görünüş ve özellikleriyle görüleceğidir. Nitekim rüyasında Allah Resûlü'nü gördüğünü iddia eden bir kimseye sahabeden Abdullâh b. Abbâs, gördüğü şahsın özelliklerini sorma gereği duymuş, rüya gören kişinin anlatımının Hz. Peygamber'in dış görünümüne uygun düştüğünü anlayınca ***"Doğru, sen gerçekten Allah Resûlü'nü (s.a.s.) görmüşsün***" diye onay vermiştir. (bk. Hâkim, ***Müstedrek,*** IV, 393) İmam Buhârî kendi hocalarının "***Peygamber'i rüyada görmek, kişinin onu ancak hayatında aslî sureti üzere görmesi durumunda mümkün olabilir.***" görüşünü benimsediklerini nakleder. (Buhârî, Ta'bir, 10) Dolayısıyla Hz. Peygamber'i hayatta görmemiş ve O'nun gerçek suret ve şemailini bilmeyen kişinin rüyada Hz.

Peygamber'i gördüğünü iddia etmesi bir gerçeğe tekabül etmez. Efendimizin, aslî suretinin dışında tıraşlı olarak veya o dönemde bulunmayan birtakım giysilerle görülmesi ise bu rüyanın tamamen gerçek dışı olduğunun göstergesidir. (Mustafa el-Arusî, ***Netâic***, II, 326) Dolayısıyla burada ya yalan rüya anlatan ya da şeytanın oyuncağı olmuş bir kişilik söz konusudur.

Yukarıdaki ifadelerde görüldüğü üzere Gülen, ispatı mümkün olmayan kimliksiz rüyalar aracılığıyla örgüt mensupları üzerinde etki oluşturmaya gayret etmektedir. Öte yandan rüyada Hz. Peygamber'in, başka toplulukların yanına siyah sarıkla giderken Gülen taraftarlarının yanına beyaz sarık giyerek gittiğinin söylenmesi ile onlara seçilmiş ve kutsi topluluk(!) payesi vermeyi amaçlanmaktadır.

D. KEŞİF YOLUYLA HADİS ALINDIĞI İDDİASI

Gülen, *Prizma 1* adlı kitabında kendi görüşlerini sağlamlaştırmak için hadis usulüne aykırı ve bu ilmi önemsizmiş gibi gösteren şu değerlendirmelere yer vermektedir:

> *"Bazen hadis kriterleri ölçü olmayabilir. Ehlullah'ın Efendimiz'den keşfen hadis alması hiç de az vaki olmuş hâdiselerden değildir… Onlar "keşfen aldık" dediklerini mutlaka öyle almışlardır ve dedikleri de kat'iyen doğrudur. Ne var ki, bunları belli hadis kriterleri içinde tahlil etmek imkânsızdır. Onun için de hadisçiler bu türlü ifadelere iltifat etmemişlerdir. Ama onların iltifat etmemesi bu ifadelerin doğru olmadığı mânâsına da gelmez."* (Gülen, *Prizma 1*, Zaman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1997, s. 149-151)

Hadis âlimleri keşif yoluyla hadis alınarak bunun üzerine hüküm kurulamayacağını açıkça belirtmişlerdir. Kaldı ki Peygamber Efendimizin vefatından sonra ondan keşif ve kerametle hadis alınabileceği şeklindeki bir iddia, dinin tamamlandığını ifade eden âyet (Mâide, 5/3) ile çelişmektedir.

Prensip olarak tasavvufta, keşif kişiye has bir tecrübe olarak kabul edilmiş ve dinde kaynak olmadığı özellikle vurgulanmıştır. Bu bakımdan keşif sahibi olduğunu düşündükleri bir kişinin, hatalı kanaatlerine uyanların dinen günahkâr sayılacakları, bizzat önde gelen mutasavvıflar tarafından açıkça ifade edilmiştir. (İmam Rabbânî, ***Mektûbât***, I, 31. mektup) Buna göre keşfi dinin bilgi kaynaklarından biri olarak kabul edenler, aslında din içerisinde başka bir din ihdas etmeye kapı aralamaktadırlar. Böylesi bir tehlikeyi önceden görmüş olan Fatih Sultan Mehmed döneminin şeyhülislâmı Molla Gürânî, ilham aldığını iddia eden kişilerin direktiflerinin dinde kaynak kabul edilmesinin büyük bir bidat ortaya atmak ve Hz. Peygamber'den sonra din kurmaya yeltenmek anlamına geldiğini vurgulamış, bu tür anlayışlara karşı çıkmanın her Müslümanın vazifesi olduğunu adeta haykırmıştır. (Molla Gürânî, ***ed-Dürerü'l-levâmî***, s. 565) Bu bakımdan örgüt liderinin Allah ile özel bir irtibatı olduğu düşüncesine sahip olanların, tevbe etmek suretiyle bu anlayışlarını derhal terk etmeleri, Müslüman olmalarının bir gereğidir.

III. BÖLÜM **DİYALOG: HIRİSTİYANLIK İLE İSLAM'I BİRLEŞTİRME ÇABALARI**

A. **HZ. İSA'NIN (A.S.) BABASININ HZ. PEYGAMBER OLDUĞU İDDİASI**

"*Bam Teli*" adlı konuşma serisinde Gülen, Hz. İsa'nın babasının Hz. Muhammed (s.a.s.) olduğunu iddia etmektedir:

> *"…Hz. Mesih de babasız doğrudan doğruya tecelliyle telkih edilmiş gibi düşünüyorlarsa, buna da hayır diyemezsiniz yani. Çünkü o ruhu nefheden de bir ruhtur diyor. 'فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا' Tam, dosdoğru, müstakim, müşekkel müheykel bir beşer şeklinde karşısına dikildi orada, Cebrail dikildi. Genelde birçok müfessir Cebrail (a.s.) diyor.* ***Farklı bir ruhtur diyorlar. Bu ruh Efendimizin ruhu da olabilir.*** *Bu yorumu hiçbir kimse demiyor da fakat Hz. Meryem gibi afife bir kadın, gözünü hep haramdan sakınmış, karşısında bir erkeğin temessül etmesi, onun iffet telakkisine terstir. Ama Efendimiz buyuruyor ki, 'Meryem'i bana nikâhladılar öbür âlemde' Efendimize verileceğinden dolayı. Bu bir yönüyle ezelden nikâhlanan bir şeyse veya önceden nikâhlanan bir şeyse Efendimizin zevcesi demektir. Dolayısıyla da Efendimizin ruhu olabilir****. Ruhu'l Kudüs denen de Efendimizin ruhu olma ihtimali tasavvufçularda çok müsellem bir gerçektir. Fakat bunu şurada burada yaygınca istimal etmek***

> ***doğru olmaz. Çünkü tefsircilerin bir genel kabulü var.*** *Büyük çoğunluğuna itibarla Cebrail (a.s) olduğu istikametinde.* ***Bu, kıtmîrâne bir yorum.*** *Ama ben buna da bir yer veriyorum. Şimdi bu türlü bir mülahaza içinde bunlar, buna teslis diyorlarsa şayet, kalkıp onları 'لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ' Allah üçün üçüncüsüdür. Üçlünün üçüncüsüdür, demek doğru. Üçlünün üçüncüsü yani bir var. Zât-ı uluhiyet de bu üçlünün biri oluyor, üçüncüsü oluyor. Şimdi onu hemen o kategoriye sokmamak lazım. Çünkü yoruma açık. Yoruma açık meselelerde hep ictihad edenler mazur görülmüşlerdir..."* (16-Sesli Sohbetler-3\Bamteli_21-30 (Düşünce helezonu) 27_02-Herkesin İslam adına gittiği bir yol var, dk. 05.45-09.00)

Gülen aynı iddiaya yazılı eserlerinde de yer vermektedir. Bunlardan bir tanesinin örneği de aşağıda verilmiştir:

> *"Hz Meryem'e temessül eden ve Kur'an'ın 'Beşeran seviyya' dediği ruh da –ihtimal ki- bu mânâdaki Hz. Ruh-u Seyyidü'l-Enâm'dır. Zaten Allah Resûlü (sallallahü aleyhi ve sellem) de bir yerde 'Meryem'i bana nikâhladılar' buyurmuyor mu? Burada Hz. Meryem'in gözüne başka hayalin girmemesi mülahazası da üzerinde durulmaya değer ayrı bir konu…"* (Gülen, *Fikir Atlası,* s. 59)

Gülen, yukarıdaki anlatımlarında başlıca üç iddiada bulunmaktadır:

1. **Hz. İsa'nın babasının Hz. Muhammed (s.a.s.) olduğu.**
2. **Ruhu'l-Kudüs'ün Cebrail değil Hz. Muhammed olduğu.**
3. **Hıristiyanlıktaki teslis akidesine sahip olan herkesin *"Andolsun 'Allah, üçün üçüncüsüdür' diyenler de kâfir olmuşlardır."* (Mâide 5/73) âyeti kapsamına sokularak hemen tekfir edilmemesi gerektiği.**

Öncelikle şunu ifade edelim ki Yüce Kitabımız Kur'an, Hz. İsa'nın sarih ifadelerle mucizevî bir şekilde babasız olarak dünyaya geldiğini ***"Allah nezdinde İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı. Sonra ona 'Ol!' dedi ve oluverdi."*** (Âl-i İmran, 3/59) âyetiyle bildirmektedir. Âyet-i kerime, Hz. Âdem nasıl babasız yaratılmış ise Hz. İsa'nın da babasız olarak dünyaya geldiğini açık bir şekilde ifade etmektedir. Buna rağmen Hz. İsa'nın babasının Hz. Muhammed (s.a.s.) olduğunu iddia etmek Kur'an-ı Kerim'e aykırıdır. Kaldı ki Hz. Meryem'in Hz. İsa'ya hamile kalış sürecinin anlatıldığı âyetlerde, Hz. Peygamber'in orada olmadığı ve bu olaylar hakkında bir bilgisinin bulunmadığı ifade edilmektedir. (Bkz. Al-i İmran, 3/44) Ayrıca Gülen'in kendi kanaatini desteklemek için ileri sürdüğü ***"Hz. Meryem ile Hz. Peygamber'in ezelde nikâhlandığı"*** iddiası hadis âlimlerince itibar edilmeyen çok zayıf bir rivayete dayanmakta-

dır. (Ukayli, *ed-Duafau'l-Kebîr,* IV, 459; Heysemî, *Mecmau'z-Zevâid*, IX, 218) Dolayısıyla Kur'an-ı Kerim'in sarahati karşısında bu tür rivayetlerin hiçbir değeri yoktur. Müfessirlerin genel kanaati, Hz. Meryem'e Allah'ın gönderdiği Ruhu'l-Kudüs'ün Cebrail (a.s.) olduğudur. Bu nedenle Ruhu'l-Kudüs'ün Hz. Peygamber olduğunu söylemek İslam âlimlerinin ittifakına ters düşer.

Hıristiyanlıktaki teslis akidesine sahip olan herkesin hemen tekfir edilmemesi gerektiği iddiasına gelince, bu söylem tevhid akidesiyle hiçbir şekilde bağdaşmaz. Dinlerarası diyalog faaliyetlerinin bir parçası olan böyle bir iddianın Hıristiyanlığın teslis inancını temize çıkarma ve Müslümanlar nezdinde teslise meşruiyet kazandırma çabasından başka bir şey olmadığı açıktır. Bu sapkın düşüncesini ispat sadedinde Gülen, âyet-i kerimenin manasını tahrif etmekten dahi çekinmemektedir. Zira bütün İslam âlimlerince ***"Andolsun 'Allah, üçün üçüncüsüdür' diyenler de kâfir olmuşlardır."*** (Mâide 5/73) âyeti, teslis akidesine sahip olanların kâfir oldukları şeklinde anlaşılmıştır. Gülen ise bu teslis yorumuna dair farklı ictihadların bulunduğunu söyleyerek, ***"…Çünkü yoruma açık. Yoruma açık meselelerde hep ictihad edenler mazur görülmüşlerdir…"*** demek suretiyle bir yerlere mesaj verme gayretindedir.

B. "HIRİSTİYANLIĞIN TASAFFİ ETMİŞ EFKÂRI"

Gülen, *Kur'an'ın Altın İkliminde* adlı kitabında Hıristiyanlık ile İslamiyet'i yakınlaştırma çabasına girmektedir:

> *"Hz. Mesih'le ümmeti Muhammed arasında ciddi bir alakanın var olduğu söylenebilir. Her şeyden evvel, Allah Resulü (s.a.s.) ile Hz. İsa'nın halef-selef olmaları söz konusudur. Nebiler serveri, Hz. Mesih'le arasındaki işte bu sıkı irtibatı ifade sadedinde "Ben, İsa'ya herkesten daha evlayım. Zira, onunla benim aramda hüsn-ü kabul görmüş bir nebi yoktur"* (Buhârî, Enbiya, 48;Müslim, Fezâil, 143-145) *buyurduğu rivayet edilir ki böyle bir münasebetin neler vaad ettiği bizim idrak ufkumuzu aşar. Ayrıca Hz. Mesih de Allah'tan ümmet-i Muhammed içinde bir fert olmayı dilemiştir ki, bu da üzerinde durulmaya değer bir konudur. Onun ahir zamanda –ihtimal- bir şahsı manevi olarak ümmet-i Muhammed içinde zuhur edeceği bu duaya bir icabet gibidir.* ***Şimdilerde, Hıristiyanlığın tasaffi etmiş efkârıyla Efendimizin (s.a.s.) getirmiş olduğu tertemiz esasları tevfik eden birtakım Hıristiyanların mevcudiyeti,*** *Hz. Mesih'in ümmet-i Muhammed'le olan yakın alakasının remzi gibidir.* ***Büyük bir ihtimalle ümmet-i Muhammed, günümüze kadar Muhammediyet gölgesi altında devam ettirdiği maddi manevi seyrini, ahir zamanda Hz. Mesih'in gölgesinin de iştirakiyle ayrı bir televvünle sürdürecek*** *ve insanlık, fenle, teknikle alakalı hususları, Hz. İsa'nın Mesihiyyeti ile manalandırarak beşeri harikaları nebevi mucizelere bağlayıp ilimlere yeni blokajlar belirlemek suretiyle asırlardan beri süre gelen düalizmi sona erdirecektir.* ***Daha sonra Ümmet-i Muhammed'le tevafuk noktaları temin ve tespit edilerek asgari müştereklerde bir araya gelinecek*** *ve bu iki cemaatten birisi fen ve tekniğiyle, diğeri de iman ve aksiyonuyla ateizm ve inkârcılığa karşı bir güç oluşturacaklardır."* (Gülen, *Kur'an'ın Altın İkliminde,* s. 528-529)

Yukarıda aktarılan pasajda Gülen başlıca şu iddiaları dile getirmektedir:

1. **Ümmet-i Muhammed ve Hıristiyanlar asgari müştereklerde birleşerek veya yakınlaşarak karma bir teoloji oluşturacaklardır.**

2. **Ümmet-i Muhammed, Mesih'in gelmesiyle farklı bir renge bürünerek varlığını sürdürecektir.**

Bu ifadelerde Hıristiyanlık ile İslam'ı birleştirme çabaları açıkça görülmektedir. Nitekim doksanlı yıllarda Gülen örgütünün giriştiği faaliyetlerden biri de "Dinlerarası Diyalog" çalışmalarıdır. Her ne kadar "*Bu diyalog tüm farklılıkları koruyarak herhangi bir zorlamaya girmeden, hoşgörü ve anlayış içinde ortak meseleleri konuşma, müzakere etme ve işbirliği yolları arama gayreti*" gibi takdim edilse de, aslında bunun Kilise ve Batı ile sıkı bir ilişki kurma, onların desteklerine mazhar olma gibi gizli bir amaca matuf olduğu zaman içerisinde anlaşılmıştır. Nitekim Gülen'in 9 Şubat 1998'de Papa'ya bizzat sunduğu mektubundaki şu ifadeleri bu konuda yeterli kanıttır: "*Papa VI. Paul cenapları tarafından başlatılan ve devam etmekte olan Dinlerarası Diyalog İçin Papalık Konseyi (PCID) misyonunun bir parçası olmak üzere burada bulunuyoruz. Bu misyonun tahakkuk edişini görmeyi arzu ediyoruz. En aciz bir şekilde hatta biraz cüretle, bu pek kıymetli hizmetinizi icra etme yolunda en mütevazı yardımlarımızı sunmak için size geldik."*

Gerçekte II. Vatikan Konsili'nde alınan kararlara dayanan "Dinlerarası Diyalog" projesiyle Gülen örgütü, ulusal ve uluslararası birçok etkinlik düzenleyerek, dergilerinde Hıristiyanlığa ait figürlere çokça yer vererek bağlılarını Hıristiyan kültürüne yaklaştırmış ve örgütün Batı dünyası tarafından akredite edilmesini/icazet almasını sağlamıştır. Bu sayede Gülen, kendisine Pensilvanya'da bir üs kurma fırsatı bulurken, birçok Batılı ülkenin kapıları örgüte açılmış, neticede tüm dünyada pek çok imkâna kavuşmuştur.

Diyalog sürecine meşruiyet kazandırmak için, Al-i İmran suresinin 64. âyeti istismar edilmiş, bilinçli bir şekilde kelime-i tevhidin sadece ilk kısmı öne çıkarılmış, bu bağlamda "Resûl olarak Hz. Muhammed'e iman" kısmı görmezden gelinmiştir.

Yıllardır sürdürdüğü diyalog çalışmalarından sonra ise Gülen'in, 20 Ağustos 2016'da yayınlanan bir konuşmasında Haçlı seferleriyle ilgili şu ifadeleri, bu sürecin Gülen'i nerelere kadar sürüklediğinin açık bir göstergesidir:

"Haçlının ülkenizi işgal etmesi çok tehlikeli değildir. Çünkü sizinle onlar arasında kırmızı çizgiler vardır. Bir kere onlar sizin kadınınıza, kızınıza ilişmezler. Mabedinize ilişmezler. İlişmemiş Haçlılar."

Sonuç olarak dinlerarası diyalog adı altında belli bir siyaset mühendisliği olduğu anlaşılan ortak bir dinî teoloji veya dinî kültür birliği oluşturma çabası, dinî açıdan hiçbir şekilde tasvip edilemez.

C. "MÜSLÜMAN İSEVİLER"

Hıristiyanlık ile İslam'ın birleşeceği iddiasını daha da ileri götüren Gülen, *Ümit Burcu* adlı kitabında "Müslüman İseviler" gibi garip bir ifade kullanmaktadır:

> *"Siz de bizim İncil derslerimize iştirak edin." diyorlar. Bu gidip gelmelerle Kur'an'a göre bir Hazreti İsa inanışı çıkıyor ortaya. Kiliseden, Efendimize de inanan, kendilerine "Müslüman İseviler" diyen insanlar çıkabiliyor. Bunu, İseviyetin tasaffisi, mesihiyet ruhunun mukaddimesi saymada bir mahzur görmüyorum."* (Gülen, *Ümit Burcu,* s. 43)

Prizma adlı eserinde ise yukarıdaki iddialarını te'kit bağlamında şu ifadelere yer vermektedir:

> *"Bugün Müslüman olmasa da Hıristiyanım ama Hz. Muhammed'in de Hz. İsa gibi Allah'ın Resûlü olduğunu kabul ediyorum diyenlerin sayıları düne nisbeten kat kat artmaktadır."* (Gülen, *Prizma 3-4,* s. 195)

Bu pasajlarda Gülen;

1. **Taraftarlarının İncil derslerine devam etmelerinde mahzur görmemekte, hatta bunun faydalı olacağını düşünmektedir.**
2. **İslam ve Hristiyanlığı birlikte benimseyen Müslüman İsevîlerden söz etmektedir.**
3. **Kiliselerde Hristiyanlarla görüşmeler sonucunda ortaya çıkacak yaklaşımı, İseviyyetin tasaffisi/arınmışlığı, mesihiyyet ruhunun mukaddimesi olarak nitelemektedir.**

İslam'a göre İncil'in tahrif edildiği açıktır. Bir Müslümanın bilgi edinmek amacıyla muharref İncil'i incelemesinde herhangi bir sakınca yoktur. Ancak dinî konularda yeterli birikimi olmadığı için yanlış fikir ve vehimlere kapılabilecek Müslümanların, Hıristiyan ilahiyatçıların İncil derslerine katılmaları sakıncalıdır.

İkinci ve üçüncü maddelerde ise Gülen, Müslüman İsevilerden ve Hz. Muhammed'in (s.a.s.) peygamberliğini kabul eden Hıristiyanlardan söz etmektedir. Eğer bir Hıristiyan Hz. Muhammed'i (s.a.s.) bir kâhin gibi görüyorsa zaten ona iman etmiş sayılmaz. Hz. Muhammed'in peygamberliğini kabul eden bir Hıristiyan'ın ise artık Hıristiyanlıkta kal-

ması düşünülemez. Dolayısıyla İslam itikadı açısından Müslüman İseviler tanımlaması-nın bir karşılığı yoktur.

İseviliğin/Hıristiyanlığın tasaffisi/arınması ve bunun mesihiyyetin mukaddimesi olduğu söylemine gelince; bu, Gülen'in Mesih'in kendi cemaatine ineceğine ilişkin imalarını destekleyen bir söylem olarak görülmelidir.

Kaldı ki, Kur'an-ı Kerim ile muharref İncil'in belki de en fazla ayrıştığı nokta Hz. İsa tasavvuru iken İncil derslerine devam ederek Kur'an'a göre bir Hz. İsa anlayışının ortaya çıkacağını ummak boş bir hayaldir.

D. HIRİSTİYANLIKTAN VAZGEÇMEK İSTEYENE SÖYLEDİĞİNE BAK!

"*Bam Teli*" adıyla kayıt altına alınan bir konuşmasında Gülen, Hıristiyanlıktan vazgeçmek isteyenlere yönelik hayret verici ifadeler kullanmaktadır:

> *"…Arkadaşlara arz ettiğim şeylerden birisi de şu:* ***Yani birisi kalksa gelse ve dese ki, ben vazgeçtim, bu Hıristiyanlıkta hiçbir iş yokmuş… Yahu şimdiye kadar içindeydin yani, ne kötülük gördün sen Hıristiyanlıktan derim ben ona. O biraz daha araştırsın, karıştırsın, o meseleyi bulsun kendi tercihini yapsın.*** *Ben de birine söylerken, o meseleyi açarken böyle derim yani."* (14-Sesli Sohbetler-1 / Bamteli 01-10 (Gurbet solukları) Bam Teli 6/2, dk. 10 vd.)

Tevhid inancına aykırı tutumları nedeniyle Kur'an-ı Kerim'in çok ağır eleştiriler yönelttiği Hıristiyanları (Bakara, 2/116; Mâide, 5/72-75; Kehf, 18/4-5; Meryem, 19/88-92) aklamaya yönelik bu ifadelerin kabul edilmesi mümkün değildir. Zira İslam'a göre Allah Teâla'nın son din olarak İslam'ı göndermesiyle Hıristiyanlık hükmünü kaybetmiştir. (Âl-i İmrân, 3/19, 85) Gülen, bu ifadeleriyle bağlıları nezdinde Hıristiyan dünyasında İslam'ın tebliğ edilmesine gerek olmadığı gibi bir izlenime yol açabilecek tehlikeli bir söylem ortaya koymaktadır. Öte yandan Gülen, Hıristiyanlar nezdinde hareketinin İslam'a davet misyonunun olmadığı görüntüsü vermeyi çok önemsemektedir. Bu durum onun İslam'a davet gibi bir gayesinin olmadığını açıkça göstermektedir.

Hz. Peygamber'in gönderiliş amacı insanları kurtuluş vesilesi olan imana davet etmektir. Hal böyle iken İslam'a davet iddiasında bulunan bir insanın, İslamiyet'i seçmek isteyen kişiye "***şimdiye kadar içindeydin yani, ne kötülük gördün sen Hıristiyanlıktan***" demesinin hiçbir izahı yoktur. Hatta bazı alimlere göre böyle bir ifade kullanmak kişinin imanını dahi zedeleyebilir. (Yahya b. Ebû Bekr el-Hanefi, ***Kitâbun fî Beyâni'l-İ'tikâd***, s. 22)

Müslümanlar için her yönüyle en güzel örnek olan Hz. Peygamber (s.a.s.) ise, -Gülen'in bu tavrının tam aksine- Hayber Savaşı esnasında kendisine iman etmeye gelen Esved'i bir an olsun bekletmemiştir. Ebedi kurtuluşa götürecek olan İslam ile Esved arasına mesafe girmesine izin vermemiş ve İslamiyet'i tercih etme sebebini de sorgulamamıştır. Zira kişinin ne zaman ve nerede öleceğini Allah'tan başka kimse bilemez. Müslüman olmak isteyen birinin İslamiyet'i kabulünün ertelenmesi o kimsenin ebedi kurtuluşa ulaşmasına engel de olabilir. Çünkü bu süre içerisinde ölmeyeceğinin garantisi yoktur. Nitekim söz konusu savaş esnasında bu sahabî şehid düşmüştür. Bu bakımdan Müslüman olmak isteyen kişinin İslam'a girişini ertelemeyi telkin etmek, dinî açıdan kabul edilemez. Unutulmamalıdır ki, iman ertelenemez.

E. "DAVA UĞRUNA VAFTİZ SUYUNU ÂB-I HAYAT OLARAK İÇMEK"

> *"…bu uğurda belki bin defa aldanacak, bin defa ateş böceklerine koşmalar dizecek, yüz bin defa zangoçlara yahşi çekecek ve vaftiz suyunu âb-ı hayat diye içeceğiz..."* (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 26)

Gülen'in, örgütün hedeflerine ulaşabilmesi sürecinde bağlılarının izlemesini tavsiye ettiği stratejiyle ilgili olarak kullandığı bu ifadeler, İslam itikadı açısından tasvip edilemeyecek söylemlerdir. Can tehlikesi haricinde Hz. Peygamber'in (s.a.s.) ve sahabe-i kiramın İslam'ı tebliğ süreçlerinde Müslüman kimliklerini gizleyerek bir yol izlediklerine asla şahid olunmamıştır. Habeşistan'a göç etmek zorunda kalan sahabe ölümü göze alarak inançlarından taviz vermemiş, doğru bildiklerini haykırmaktan da geri durmamıştır. Tam aksine İslam'ı kendi hayatlarında en güzel bir şekilde yaşamak suretiyle onun güzelliklerini fiilen ortaya koymuşlardır. Diğer taraftan Hıristiyanlığın en önemli simgelerinden biri olan ve Hıristiyanlığa girişi temsil eden "vaftiz suyu"nu, "âb-ı hayat" diye içmekten, Hıristiyanlıkta kiliseye çağrının simgesi olan çan çalma görevini yapan zangoçlara yahşi çekmekten söz etmek ne maksatla olursa olsun İslamî açıdan kabul edilebilir bir söylem değildir.

F. GÜLEN'İN SİMGE İSMİ: ZEUS'UN OĞLU HERKÜL

Gülen'in *Çağ ve Nesil 1* adlı eserinde Herkül/Heraklit gibi mitolojik şahsiyetler, ısrarla rol model olarak bağlılarına sunulmaktadır:

> *"Ey ümmet-i merhume, beklediğin subh-u kıyamet (Kıyametin sabah vakti) değilse ellerini boynundan çöz, **Herakles'in Promete'nin imdadına koştuğu gibi, şeytanın ateşine çarpılmış gençliğin imdadına koş…"***(Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 20)

> *"**Hâlbuki o, bir Herkül bekliyordu.** "Seksen küsûr senelik hayatımda dünya zevki namına bir şey bilmiyorum..." diyen ve **onu bu Cehennem görünümlü hayattan söküp atacağı âna kadar, tavrını değiştirmeyen bir Herkül...** Bırakın, Cennet kasırlarına gönül kaptırmadan neslinin ateşiyle yanan hak erlerini; bu uğurda şu basit dünyayı feda edecek kaç mürşid takdim edebildik ona..?"* (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 30)

> *"… **Gelmeyecek Mesih soluklu, Heraklit pazulu** diye"* (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 22)

> *"**Heraklitimizden** Kaf dağından su getirecek irade…"* (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 26)

> *"**Halbuki o Herkül bekliyordu.**"* (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 29)

> *"Yıllar yılı bizi kurtaracak insanın hasretini çekip durduk… derdimize derman olacak insanın hasretini…vaslına erme ümidini yitirecek hâle gelsek bile, yine o **"mahbub-ı muntazar"**ı herkes soracak ve her yerde onun türküsünü söyleyeceğiz" Biz milletçe bir şeye karşı aç ve muhtacız: Bizi bağrına basacak, acılarımızı dindirecek ve kötü tutkulardan kurtaracak "Başyüce" insana." **"sen onulmaz dertlerimizin Mesihi…"*** (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 31

> *"…şu kara günlerde gel artık…! Gel yıllar yılı hep eski destanlarla avunup" "Gel...! Gel…" "Gel o hekim sen ol ve senelerdir yolunu bekleyenlerin gecesini gündüze çevir!" "Biz bütün bir millet olarak dolu dolu gözlerle bu mutlu kararı hecelemekte ve karar gününü*

> *gözlemekteyiz.* ***Bu tarihi kararın güç ve kalemini elinde tutan Heraklit'imize binler selam…!"*** (Gülen, *Çağ ve Nesil 1,* s. 39)

Yukarıdaki ifadelerde Gülen'in vurgu yaptığı Herkül karakteri, bu yapının önemli süreli yayınlarından olan ***Sızıntı*** dergisinin de en çok kullandığı figürlerden biridir. Ayrıca Gülen'in konuşma ve yazılarının yayınlandığı internet siteleri için "herkül" ve herkülname" gibi isimlerin seçilmiş olması da oldukça dikkat çekicidir.

Yunan mitolojisine göre Herkül, Olimpos Dağı'nın ve tanrıların kralı(!) Zeus'un oğludur. Gücün sembolü olan bu karakter yarı insan yarı tanrı bir figür olarak karşımıza çıkmaktadır.

Her türlü sapkınlığın meşru görüldüğü müşrik ve putperest bir toplumun birtakım simge isimlerinin Müslüman gençlik için rol model olarak sunulması, benzetmeler için seçilmesi ve altın neslin kurtarıcısı olarak özlemle çağrılması, İslamî bir şuurla asla bağdaşmaz. Gülen'in, İslam medeniyetinin yiğitlik, kahramanlık ve fedakârlıklarıyla sembolleşen onca şahsiyetini bir kenara bırakarak benzetme amaçlı da olsa İslam dışı mitolojik bir kişiliği simge olarak seçmesi Müslüman kuşakların zihinlerine başka kültürlerin imgelerini yerleştirme gayesine yönelik olabilir.

G. DİYALOG FAALİYETLERİ KAPSAMINDA "HZ. PEYGAMBER'E RAĞMEN HZ. PEYGAMBER İÇİN" BİR ŞEYLER YAPMAK

"*Bam Teli*" adlı konuşmalarından birinde Gülen, dinlerarası diyalog ve Türkiye'de yapılan misyonerlik faaliyetleri bağlamında kendisine sorulan bir soruya cevap verirken İslam itikadına aykırı bir şekilde Hz. Peygamber'e rağmen onun için bir şeyler yaptığını anlatmaktadır:

> *"Yani o mevzuda ben içim kanaya kanaya yani içime böyle kan damlıyor gibi Efendimizin hakkını vermediğim yerler olmuştur. Veremediğim yerler. Ama ben kendi içimden demişimdir ki; bunu senin için yapıyorum. Ben kendim orada estirdiğim o demokratik hava içinde seni anlatma fırsatını bulacağım.* ***Onun için senin için yine sana rağmen bir şeyler yapıyorum ben burada.*** *Bu bir niyettir yani. İnsan niyetiyle kurtulur."* (17-Sesli Sohbetler-4 / Bamteli_31-40 (Kendi degerlerimiz) / 33_01-Hosgorunun çerçevesi ve diyalog; dk. 13:27 - 14:17)

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygamber'e itaatin kendisine itaat anlamına geldiğini "***Kim peygambere itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur.***" (Nisa, 4/80) âyetiyle belirtmiştir. Allah'ın rızasını kazanmak Kutlu Elçi'nin emrettiklerini yapmak nehyettiklerinden kaçınmakla mümkündür. Nitekim âyet-i kerimede "***De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.***" (Âl-i İmran, 3/31) buyurulmaktadır. Dolayısıyla Hz. Peygamber'e rağmen din adına bir şey yapmaktan bahsetmek mümkün değildir. Çünkü Kur'an-ı Kerim, Hz. Peygamber'e (s.a.s.) kayıtsız şartsız teslimiyetin, imanın bir gereği olduğunu haber vermektedir. (Ahzâb 33/36; Nisâ 4/80)

Gülen'in bu ifadelerinden, kendi gizli emellerini gerçekleştirmek için yaptığı yanlış işleri Hz. Peygamber adına yaptığını söyleyerek onu istismar ettiği anlaşılmaktadır. Dinlerarası diyalog bağlamında kelime-i tevhidin "Muhammedün Resûlullâh" kısmının göz ardı edilmesi, hatta örgütün bazı organizasyonlarında ezanın "Eşhedü enne Muhammeden Resûlullah" kısmının çıkarılarak okutulması, "Hz. Peygamber'e rağmen Hz. Peygamber için" yapılan bir şey olsa gerek(!) Nitekim gayr-i müslimlerle diyalog yapılırken duruma göre Hz. Peygamber'in peygamberliğinin gündeme getirilmemesini tavsiye eden (Gülen, *Prizma 1*, s. 33) Gülen, yine aynı yüce gayeye hizmet etmiş olmalıdır(!)

IV. BÖLÜM **"CEMAAT"**

Gülen, kendi örgütüne mensup kişileri Allah ve Resûlü ile geçmiş tüm İslam büyüklerinin desteklediği ve müjdelediği, nebilerin bile gıpta ettiği, Kur'an-ı Kerim'in işaret ettiği seçkin bir topluluk olarak sunmaktadır. Bu topluluğun üyelerini de;

"*kutsiler",*
"ruhanî timler",
"*ışık ordusu",*
"ışık süvarileri",
"Allah'ın yeryüzündeki matmah-ı nazarı",
"Allah'ın inayetinin tecelli noktaları",
"rabbanîler",
"ikinci sahabe nesli",
"sonsuz nur rehberleri",
"ikinci kuruluşun ilkleri"

şeklinde niteleyerek onlara kutsiyet atfetmektedir. Böylece onları seçkin bir cemaat olduklarına inandırarak her söylediğini yapmaya hazır mankurtlar haline getirmektedir.

A. ALLAH CEMAATİ(!)

29.06.1980 tarihinde Yozgat'ta yaptığı bir konuşmasında Gülen, bağlıları hakkında şöyle demektedir:

> *"…**Hz. Muhammed (s.a.s.) yeniden bir Allah cemaatini teftiş ediyor.** Bütün bunlar, bizim yeniden bir var olma ve dirilme yoluna girdiğimizin emaresidir. Bütün bunlar, geleceğin çok farklı olmasının emaresidir. Bütün bunlar, yeryüzünde ictimai coğrafyanın ileride değişmesinin emaresidir. Ama bütün **bunların olması, kendi içinde bir kısım şartlara bağlıdır… Hakkın taraftarları, kendilerine düşen vazifeyi yapmalıdırlar."*** (1980-06-29_Gönül Dünyamızdan-06 - iman ve amel, dk.35:59 vd.)

Gülen'in, kendine bağlı insanları "***Allah cemaati***" olarak nitelendirerek bu yapının Hz. Peygamber tarafından teftiş edildiğini ifade etmesi, kendi cemaatine bir kutsiyet atfettiğini, söz konusu yapıya bağlılığın Allah'a bağlılık anlamına geldiğini, böylece bağlılarını ayrıcalıklı bir konuma yerleştirdiğini göstermektedir.

Bu söylemiyle mensuplarının kendine bağlılığını artırmayı hedefleyen Gülen, Allah'ı ve peygamberi istismar etmekte, insanları Allah ve Hz. Peygamber'in adıyla aldatmaktadır. Böyle davrananlarla ilgili Allah Teala mümin kullarını ***"…O çok aldatıcı da, Allah ile sizi aldatmasın."*** (Fatır, 35/5) buyurmak suretiyle uyarmaktadır. Peygamberimiz (s.a.s.) de muhtelif hadislerinde; kıyamet günü, Allah'ın kendileriyle konuşmayacağı, yüzlerine rahmet nazarıyla bakmayacağı ve kendilerine azap edeceği kimselerin çeşitli dünyevî çıkarlar için insanları Allah'ın adını anarak aldatanlar olduğunu bildirmektedir. (Müslim, Îmân 171. Ayrıca bkz. Ebû Dâvûd, Libâs 25; Nesâî, Büyû 5)

B. ALLAH'IN VE ELÇİSİNİN DESTEKLEDİĞİ CEMAAT(!)

27.05.1990 tarihinde İzmir Hisar Camii'ndeki konuşmasında şu ifadeleri kullanmıştır:

> ***"Allah sizi te'yid ediyor yetmez mi, Resûlüllah arkanızda yetmez mi? Ruhânîler sizin arkanızda yetmez mi?*** *Siz bir devirde Hz. İbrahim, Hz. Musa ve Hz. İsa ile beklenen bir cemaatin, ikinci bir devirde velilerin yâdında beklenen o cemaatin tam şablonusunuz.* ***Hz. Muhammed'den sonra gelen herkes sizi müjdeledi yetmez mi?"*** (Hisar-3 (İrade Kahramanları), dk. 11 vd.)

Bütün bu ifadeler, peygamberlerin Gülen tarafından nasıl istismar edildiğinin apaçık bir göstergesidir. Aşağıdaki pasajlarda ise bu istismarın hangi boyutlarına vardığını gösteren tipik örnekler sunulmuştur:

09.02.1979 ve 06.04.1979 tarihlerindeki konuşmalarında şunları söylemektedir:

> ***"Açık seçik olarak görüyoruz. Himaye edildiğimizi görüyoruz. Peygamberin beraberimizde bulunduğunu görüyoruz.*** *Gençliğimizle ilgilendiğini görüyoruz. Himmetini kâmil ve tam manasıyla sarf etmesini diliyor, boynumuzu büküyor, temenna çekiyor, 'kusurumuzu bağışla ya Resûlallah!' diyoruz"* (1979-9-02-09_Zekat-7.mp3", dk. 01:31:50 vd.)

> ***"Resûl-i Ekrem tarafından iltifata mazhar olduk.*** *Tûbâ, Tûbâ, Tûbâ sözleriyle tebşir edildik. Sizlere müjdeler olsun ahir zamanda, sizlere müjdeler olsun. Hayata nur hüzmeleri getirmek üzere geldiniz. Sizlere müjdeler olsun başıbozukluk içinde* ***Allah'ın mutlu şahitleri halinde Allah tarafından gönderilmiş ümmetlerin en hayırlısı olarak arz-ı didar ediyorsunuz.*** *Allah sizinle beraberdir, Allah bizimle beraber olsun".* (Sesli Vaazlar 7, 1979 04 06, İktisadi Mülahazalar-7, dk. 1:32:30)

Konuşmalarında dile getirdiği bu hususu kitaplarında da aynen tekrarlamıştır:

> *"Hak yolunda olunduğunun manen teyidi sayılabilecek bir emare olarak ifade etmek isterim ki; bu istikamette yürürken, şimdiye kadar yüzlerce, belki binlerce bazen rüyada bazen de yakazaten Efendimiz (aleyhissalatüvesselam) müşahede edilmiş ve onun*

*müjdesine mazhar olunmuştur… Birçok vesile ile bu kimseler için Efendimiz: “**Korkmayın biz sizin arkanızdayız, ben bu hizmette sizin arkanızdayım” demiştir.**”* (Gülen, *Mefkûre Yolculuğu (Kırık Testi 13)*, Nil Yayınları, İstanbul 2014. s. 170)

Naklettiğimiz bu pasajlarda açıkça görüleceği üzere Gülen, kendi cemaatinin motivasyonunu yüksek tutmak amacıyla sürekli Allah ve Resûlü’nün onları desteklediğini, arkalarında olduğunu, onları himaye ettiğini anlatmaktadır. Fakat örgüt her ne hikmetse, kul hakkı ihlalinde bulunurken, hedefine ulaşabilmek için gayr-i meşru yollara başvururken Allah ve Resûlü’nün emir ve yasaklarını hiç aklına getirmemektedir.

Gülen örgütü, kendini gizleyerek devletin stratejik birimlerine sızmak ve yıkıcı gizli hedeflerini gerçekleştirmek adına İslam’ın tesettüre riayet etmek, zinadan uzak durmak gibi emirlerini görmezden gelmiştir. Öte yandan sınav sorularını çalarak o sınava giren herkesin hakkını gasp etmek, dinin direği namaz başta olmak üzere ibadetleri askıya almak ya da aslî biçimleri dışında kendilerinin uydurduğu bir şekilde eda etmek, sürekli takiyye yapmak, açıkça yalan söylemek, evrakta sahtecilik yapmak vb. onlarca suç ve günahı kolayca işlemiştir. Böyle bir yapıyı, pek çok peygamberin ve Allah dostunun övdüğünü iddia etmek, akla ziyan bir durum olmanın ötesinde İslam’ın açık bir tahrifidir. Zira Yüce Allah kimlerle beraber olup hangi toplulukları desteklediğini Kur’an-ı Kerim’de şöyle beyan buyurmaktadır: “*Ey iman edenler! Sabır ve namazla yardım dileyin. Şüphesiz Allah sabredenlerin yanındadır.*” (Bakara 2/153); “*Kim Allah’a ve peygambere itaat ederse işte onlar, Allah’ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehitler ve sâlih kişilerle beraberdirler; bunlar ne güzel arkadaşlardır!*” (Nisa 4/69); “*Allah takvâ ile hareket edip iyiliği seçenlerin yanındadır.*” (Nahl 16/128)

Buna göre ne Yüce Allah, ne Hz. Peygamber ile birlikte diğer peygamberler ve ne de Allah dostları, yukarıda ancak bir kısmına değinilen yasakları kendi dünyevî iktidarları uğruna açıkça çiğneyen bir örgütün yanında olabilir!

C. SEÇİLMİŞ CEMAAT(!)

Gülen, *Zihin Harmanı (Prizma 7)* kitabında şu satırlara yer vermektedir:

> *"… Buradaki iltifatın içine, ahir zamanda yaşayan, **Allah'a iman etmiş hemen her mü'minin girdiğini de söyleyemeyiz**… Ancak, Efendimiz'in on dört asırdan bu yana gelen bütün cemaatleri aşarak, ahir zamanda dine sahip çıkan bir cemaate hususî iltifat göstermesi, takdir edersiniz ki, onlardaki bir kısım hususî "vasıflara" binaendir… İşte bu ağır şartlar altında dine sahip çıkan bir cemaatin kadri hakikaten çok yüce olmalıdır ki, Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) de buna binaen onları takdir etmektedir… Bir cemaat, böyle ehemmiyetli bir meselenin altına girmiş ve bunu yapıyorsa, elhak Efendimiz, kendisine lâyık kadirşinaslığı gösterecek ve bu cemaate kendi asrından elini uzatacak ve onlara "Selâm olsun!" diyecektir.!* (Gülen, *Zihin Harmanı (Prizma 7),* s. 81-85)

Bu satırlarda Gülen'in kendisine bağlı örgütü ayrıcalıklı bir konumda gördüğünün açık ifadeleri vardır. Müstakbel İslam kuşakları için müjde mahiyetinde varid olmuş bir hadis-i şerifin genel hükmünü kendi cemaatine hasrederek adeta Allah'ın herkesi kapsamına alan sonsuz rahmetini daraltırcasına "***Buradaki iltifatın içine, ahir zamanda yaşayan, Allah'a iman etmiş hemen her mü'minin girdiğini de söyleyemeyiz"*** demektedir. Bunu yaparken de tek hedefi kendi topluluğunu seçkin bir konuma yerleştirmektir.

Gülen'in bahsettiği hadis-i şerifin meali şöyledir: Enes b. Mâlik'ten rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.s.); "***Kardeşlerime kavuşmak isterdim."*** buyurdular. Bunun üzerine sahabîler "Biz senin kardeşlerin değil miyiz?" diye sordular. Hz. Peygamber (s.a.s.) de "***Sizler benim ashabımsınız. Kardeşlerim ise beni görmeden bana iman edenlerdir."*** buyurdular. (Ahmed b. Hanbel, ***Müsned***, III, 155; Hadisin daha geniş bir rivayeti için bkz. Müslim, Tahâret, 39)

Hadis-i şerifin değişik rivayetleri göz önüne alındığında Hz. Peygamber'in "kardeşlerim" diye tanımladığı gelecek kuşak Müslümanların iki önemli özelliği zikredilmektedir. Bunlar ise iman ve abdesttir. Bu hadislerde belli bir grubun veya cemaatin işaret edildiğine hükmetmek veya bu hadisleri kendi cemaatine işaret ediyor şeklinde sınırlandırmak, adeta Allah ve Resûlü adına tasarrufta bulunmaya yeltenmektir. Böyle bir yeltenme ise en hafif tabiriyle haddini bilmemektir. Öte yandan Kur'an-ı Kerim'de "seçilmiş" olma id-

diasının Ehl-i Kitab tarafından dile getirildiği belirtilmekte ve onların bu tutumu şu âyet-i kerimelerde yerilmektedir:

"*De ki: Ey Yahudiler! Başka insanlar değil de yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız ve şayet sözünüze sadıksanız haydi ölümü temenni edin!*" (Cuma, 62/6)

"*Yahudiler ve Hıristiyanlar, 'Biz Allah'ın oğulları ve sevgili kullarıyız' dediler. De ki: "Öyleyse Allah günahlarınızdan dolayı sizi niçin cezalandırıyor? Doğrusu siz de O'nun yarattığı sıradan insanlarsınız. O, dilediğini bağışlar, dilediğini de cezalandırır.*" (Mâide, 5/18)

D. NEBİLERİN GIPTA ETTİĞİ CEMAAT(!)

Gülen, 19.10.1976 tarihinde İzmir Menemen'de yaptığı bir konuşmasında şu sözlere yer vermektedir:

> *"…Meseleyi teyit için Nebiler nebisinin nur havuzu sözlerinden bir tanesini aktarmak istiyorum: Ben cemaatler içinde öyle bir cemaat gördüm ki, buyuruyor, nurları bütün nurları söndürür, âlemi alıyor ama onlar ne nebidir ne nebevidir.* ***Herkes gıpta edecek, nebiler, veliler gıpta edecekler…"*** (1976-10-19_Gonul Dunyamizdan-10 - Azim ve kararlilik (Menemen), 0s.51dk.30 sn.)

Gülen, bütün bu konuşmalarında örgütünü Yüce Allah'ın, Hz. Peygamber'in (s.a.s.), geçmiş peygamberlerin, tüm İslam büyüklerinin ve velilerin desteklediğini tekrar tekrar söyleyerek bu yapıya atfettiği kutsallığı perçinlemekte, böylece cemaatini diğer Müslümanlardan farklı ve çok yüksek bir konuma yerleştirmektedir. Kendisi de böyle bir cemaatin başındadır. Doğal olarak böyle bir cemaatin başında olan insan, her daim Yüce Allah, Hz. Peygamber ve İslam büyükleri ile diyalog halindedir(!) Dolayısıyla böyle bir kişinin yanlış yapmayacağına, yanlış bir şey söylemeyeceğine inanan bağlıları, o ne söylerse kayıtsız şartsız yerine getirmek üzere harekete geçmektedir.

İslam itikadı açısından bakıldığı zaman böyle bir yaklaşımın Din-i Mübin-i İslam'da yerinin olmadığı açıktır. Çünkü dinen hiç kimse veya topluluk yanılmaz ve hatadan korunmuş değildir. Aynı şekilde hiç kimse hakikatin yegâne kaynağı olarak da telakki edilemez.

E. KUR'AN-I KERİM, GÜLEN ÖRGÜTÜNE İŞARET EDİYOR(!)

27 Mayıs 1990 tarihinde Hisar Camii'nde yaptığı bir Pazar konuşmasında Gülen, Mâide sûresi 54. âyetteki ***"Sizden kim dininden dönerse Allah yeni bir kavim getirir…"*** şeklinde bahsedilen kavmin, kendi mensupları olduğunu iddia etmekte; ***"evet buyuz, evet biz işte oyuz"*** demektedir. (İrade Kahramanları- 2, dk. 08:13)

Yüce Allah'ın, Hz. Peygamber'in, geçmiş tüm peygamberlerin ve bütün İslam büyüklerinin desteklediği, gelip ziyaret ettiği bir yapıya Kur'an-ı Kerim'in işaret etmemesi düşünülemezdi(!) Aşağıdaki pasajda Gülen, bu işareti(!) şöyle dile getirmiştir:

> *"İşte, künde künde üstüne devrildiğimiz böyle bir zaman ve zeminde bütün bu hücumlara karşı bazı kimseler, ortaya koydukları eserlerle, sarsılmış, bozulmuş akidemizi ıslah ediyor, binlerce insanın yeniden Efendimizin (sallallâhu aleyhi ve sellem) yoluna ulaşmasına, mihrabını bulup camiye teveccüh etmesine vesile oluyor ve yine binlerce insanın –Kur'ân'ın inkâr ve tezyif edildiği bir dönemde– Kur'ân'ın âyât-ı beyyinâtını gökteki yıldızlar gibi ehl-i insafa gösteriyor,* ***iman hakikatlerini ispat edip çok sayıda insanın bu esaslara iman etmesine vesile oluyorsa, o zaman niçin Kur'ân'ın bu zatlar hakkında bir kısım işaretleri bulunmasın ki?!.."*** (Gülen, *Zihin Harmanı (Prizma 7)*, Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 172)

Gülen'e ait yukarıdaki ifadelerin ilkinde, Mâide sûresi 54. âyetten hareketle liderliğini yaptığı örgüt mensuplarının Allah tarafından desteklendiği iddia edilmektedir. İlgili âyet, vahyin indiği dönem başta olmak üzere kıyamete kadar gelecek tüm müminleri muhatap almaktadır. Dolayısıyla tarihin her devrinde Allah yolunda olan her grup bu âyetin kapsamına girebilir. Ancak bu konuda birilerinin kesin konuşması ve âyetin muhatabı olarak sadece kendilerini görmeleri doğru değildir. Kaldı ki, İslam yorum geleneğinde Hz. Peygamber döneminde sahabeden bazı kimseler hakkında bir sûre ya da âyet inmesine rağmen ilgili âyet ya da sûre o şahsa münhasır kılınmamış; onun yerine ***"Âyetlerin iniş sebeplerinin özel ve hususî olması, bu âyetlerden umûmî ve genel anlamlar çıkarmaya engel değildir."*** ilkesi işletilmiştir. Böylece Kur'an âyetleri, her çağın ve dönemin insanına teşmil edilebilecek genel bir çerçeve ile değerlendirilmiştir.

Kişilerin âyetlerde bildirilen sıfat ve niteliklere ne kadar uyup uymadığı sadece Allah'ın takdir edebileceği bir iş olup hiç kimsenin buna dair bir şey iddia etmesi mümkün de-

ğildir. Yukarıdaki ifadeleriyle Gülen'in, Kur'an âyetlerini bir şahsa veya gruba hasretmek suretiyle yaptığı yorum (te'vil) tamamıyla bir saptırmadır. Unutmamak gerekir ki, Kur'an-ı Kerim kıyamete kadar gelecek tüm insanlığa hitap etmektedir. Bu nedenle Kur'an'ın evrenselliğini görmezden gelmek onun bazı âyetlerini kişisel çıkar veya grup menfaatleri için kullanmak, ilahî emanete karşı yapılabilecek en büyük ihanettir.

Kur'an'ın müjde içeren buyruklarını, kendi ırkı, milleti ya da cemaati için istismar etmek ve kesin bir üslupla bu âyetlerin sadece bir şahsı veya grubu tanımladığını, övdüğünü iddia etmek hem Kur'an-ı Kerim'in evrensel mesajını tahrif etmek hem de Kur'an'ın sahibi olan Yüce Allah'a karşı saygısızlıktır. Gülen'in yazı ve konuşmalarında görülen bu tutum, onun zihin yapısının hastalıklı halini ortaya koymaktadır. Yukarıdaki örnek, Gülen'in grup çıkarları için kutsal değerleri acımasızca istismar ettiğini ve Kur'an'ı araçsallaştırdığını açıkça göstermektedir.

F. HZ. PEYGAMBER, GÜLEN ÖRGÜTÜNÜN ARASINDA...(!)

Gülen, "*Karanlıktan Aydınlığa ve Hz. Muhammed'in (s.a.s.) Çocukluk Dönemi*" isimli videosunda cemaatinin arasında Hz. Peygamber'in (s.a.s.) bulunduğunu ileri sürmektedir:

> *"Kim bilir belki şu dalalet asrında içinizden* ***kaçının başını okşuyor, hoş geldiniz diyordur****. Kaçınızın rüyasında gören veya gözü açılıp da birisiyle O'nu müşahede eden niceleri vardır ki* ***çoklarınızın belki alnından öpüyordur. O sizi terk eder mi?*** *Sizi yalnız bırakır mı?.* ***İçinizde olabilir.*** *Allah sinelerinizi onunla doldursun."* (Karanlıktan Aydınlığa ve Hz. Muhammed'in (s.a.s.) Çocukluk Dönemi dk. 47.00)

Ölümsüzlük İksiri adlı eserde Hz. Peygamber'in, sahabeyi üç beş kişinin bir araya geldiği topluluklara gönderdiğini, ahir zamanda ise bu topluluklara bizzat kendisinin gittiğini ifade etmektedir:

> *"Bir başka arkadaşınız, âlem-i menâmda O'na mülâkî olunca, "Yâ Resûlallah, üç-beş kişi senin adına bir yerde toplansa, oraya mutlaka ashab-ı kiramdan birini gönderirmişsin, bu doğru mu?" diyor. Gönüllerin Efendisi, bu soruyu tebessümle karşılıyor ve şu cevabı veriyor: "Önceden öyleydi; ama şimdi zaman, âhirzaman. Kardeşlerimin daha çok himmete ihtiyacı var. Artık nerede üç-beş kişi benim adıma bir araya gelirse, onların yanına bizzat ben gidiyor ve ruhaniyetimle aralarında yer alıyorum."* (Gülen, *Ölümsüzlük İksiri (Kırık Testi, 7)*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2007, *s. 234*)

Gülen, 19 Ağustos 1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde yaptığı konuşmada ise Hz. Peygamber'in, "cemaat"in arasındaki birtakım "hizmetler"i takip ettiğini, hatta evlerde uyurken üzeri açılan Gülen müntesiplerinin yorganlarını örttüğünü edep dışı tasvirlerle anlatmaktadır:

> *"Olsaydı, bu devirde yaşasaydı (Hz. Peygamber s.a.s.) böyle bir inkisar içinde hissettiği sizlerden bütün kardeşlerinin evine giderdi o****… Hem belki de gidiyordu bile… Belki gidiyordur…***

> ***Belki yorganlarınız açılınca örtüyordur… Belki alnınızdan öpüyordur…*** *Belki tesbihe, tehlile, tahmide* ***açık dudaklarınızdan öpüyordur… Ağzınızın şeker şerbet suyunu içiyordur…"*** (Hicret ve İffet; 44:40-45:13)

İslam âlimleri, Hz. Peygamber (s.a.s.) vefat ettikten sonra, O'nun artık dünya gözüyle görülemeyeceği hususunda icma olduğunu ifade etmişlerdir. (Ali el-Kârî, *Cem'u'l-vesâil*, II, 238)

"*Sonra siz, bunun (dünya hayatının) ardından elbette öleceksiniz. Sonra da şüphesiz, sizler kıyamet gününde tekrar diriltileceksiniz."* (Mü'minûn, 23/15-16) âyeti ile *"Kıyamet günü yer yarıldığında ondan ilk çıkacak benim."* (Tirmizî, Menâkıb 1) hadisi ve bu mealdeki nasslar, kıyamet gününden önce dirilmenin olmayacağını, dolayısıyla da Hz. Peygamber (s.a.s.) dâhil vefat eden hiçbir insanın dünyada yakaza/uyanıklık halinde görülmesinin mümkün olmadığını beyan etmektedir. İmam Sehavî, öldükten sonra Hz. Peygamber'in dünyada iken görülebileceğine dair ne sahabeden ne de onlardan sonra gelenlerden bize aktarılmış bir rivayetin olmadığını söylemiştir. (Sehâvî, *el-Ecvibetü'l-Merziyye*, III, 1100)

Sahabe-i kiram, Hz. Peygamber'in (s.a.s.) vefatından sonra birçok konuda ihtilafa düşmüşlerdir. Eğer bu iddia doğru olsaydı Hz. Peygamber onlara görünür ve karşılaştıkları problemlerin çözümünü onlara gösterirdi.

"Belki tesbihe, tehlile, tahmide açık dudaklarınızdan öpüyordur… Ağzınızın şeker şerbet suyunu içiyordur…" şeklindeki yakışıksız ifadeler, Gülen'in, kendi mensuplarını motive etme uğruna Hz. Peygamber'i istismar etmesinin hatta onu tahkire yeltenmesinin en bariz örnekleridir.

G. SAHABEDEN SONRAKİ EN HAYIRLI NESİL(!)

*"… O kadar çok rüya naklettiler ki; ve inanın, nakledilen bu rüyaların hepsinde sizin bezminizde serzâkir, Hz. Muhammed Mustafa'dır (s.a.s.). Öyle anlaşılıyor ki; kendi devrine (خير القرون قرني) **dediği "en hayırlı asır, benim asrım" dediği o devre iltifatın ve teveccühün yanı başında vefasızların onun dininden ayrıldığı dönemde ciddi bir vefa hissiyle, dinine sahip çıkanları terazinin öbür kefesine koyuyor, siz de benim nazarımda –bir planda, yanlış anlamayalım- bir planda ikincilersiniz buyuruyor** adeta."* (Garipler Kervanı-1; dk. 33:58 vd.)

H. İKİNCİ SAHABE NESLİ(!)

11.04.1989 tarihinde Fatih Camii'nde yaptığı konuşmada Gülen şu iddiada bulunmaktadır:

> *"… Tertemiz nasiyeleriniz yepyeni ikincinin ilkleri olarak bir neslin dini ihya etmek üzere omuz omuza vermeye hazır bulunduğunu gösteriyor, bir ikinci sahabe yolda geliyor olduğunu gösteriyor. … Allah beni yalancı çıkarmasın."* (Görüntülü Vaazlar -3'den Fatih (Ramazan)-1 Sevgi Sultanı, dk. 06.10)

06.04.1979 tarihinde yaptığı bir konuşmada ise şöyle demektedir:

> ***"Sahabenin yeniden geleceğine inanır olmaya başladık, nasıl onların başında Resûl-i Ekrem (s.a.s.) mübarek ruhaniyeti ve nuraniyeti ile bir alem bir şehbâl idi ve imdatlarına yer yer koşuyor, ellerinden tutuyor, saadet ve mutluluk ufuklarını onlara gösteriyor, pişdarlık yapıyordu…"*** (Sesli Vaazlar 7, 1979 04 06, İktisadi Mülahazalar-7, dk. 1.28.00 vd.)

09.04.1989 tarihinde Pendik Çarşı Camii'nde yaptığı konuşmada şu ifadelere yer vermektedir:

*" …dünün insanlarını gelecek nesiller, bizler alkışladığımız gibi, bir gün gelecek **ikinci kuruluşun ilkleri** diye sizi de alkışlayacak ve tarihçe-i hayatınızı yazacaklardır. Birinciler, **birinci kuruluşun ilkleri sahabeyi kiramdı;** onlar, birinci cahiliyeyi ellerinin tersleriyle sildiler, aydınlık bir dünya kurdular. 20. asırda dünyanın dört bir yanında **ikinci bir cahiliye aşılmaya çalışılıyor ve bu ikinci cahiliyeyi aşacak insanlar da ikinci kuruluşun, ikinci dirilişin ilkleri olacaktır**. Dünyanın çeşitli yerlerinde bu büyük hakikati kim temsil ederse etsin, belli ki **Türkiye'de Allah (c.c.), definelerden daha kıymetli, bu çok kıymetli mükellefiyet ve vazifeyi ihsan-ı ilâhîsi olarak sizlerin omuzunuza yüklemiştir.** Hakka hizmetle sizi şereflendirmiş, bir zamanlar peygamberlere gördürdüğü, sahabe-i kirama gördürdüğü, Ömerlere, Ebû Bekirlere, Osmanlara, Alilere (R.anhüm ecmain) gördürdüğü vazifeyi, 20. asırda ter-ü taze şu pırıl pırıl gençliğe gördürecek."* (Pendik-1 (Kendimizi Sorgulama), dk. 23:16 vd.)

Bu ifadelerinde Gülen'in başlıca iki iddiasının olduğu görülmektedir:

1. **Bağlılarını, ikinci sahabe nesli olarak nitelemekte ve onları buna inandırmaya çalışmaktadır.**
2. **Kendi örgütünü ve elemanlarını tüm diğer dinî yapılardan üstün görmektedir.**

Gülen, yukarıda yer verilen konuşmalarıyla kendi örgüt mensuplarını sahabeden sonraki en hayırlı nesil olarak sunmaktadır. Bu tavrıyla hem asırlar boyu İslam dinine hizmet etmiş Müslümanlara karşı saygısızlık etmekte hem de Kur'an, Sünnet ve kutsal sayılan bütün değerlerle birlikte sahabe-i kiramı da istismar etmektedir. O kadar ki, neredeyse bağlılarını sahabe seviyesine çıkarmaktadır. Bunu yaparken kendi konumunu doğal olarak bu ikinci sahabe neslinin önderi konumuna yükseltmiş olmaktadır. Çünkü ona göre birinci dirilişi Resûlullah (s.a.s.) sahabesiyle yaptığı gibi, ikinci dirilişi de kendisi, grubuyla birlikte yapacaktır.

Gülen bu ifadeleriyle Hz. Peygamber'in ***"Sizin en hayırlınız şu benim içinde bulunduğum nesil, sonra ondan sonra gelenler, sonra da ondan sonra gelenlerdir."*** (Buhârî, Şehâdât, 9; Müslim, Fedâilü's-sahabe, 214) hadisinde zikredilen ikinci hayırlı neslin, kendi bağlıları olduğu yorumunda bulunarak hadisin manasını tahrif etmektedir. Bağlılarını ikinci sahabe topluluğu olarak nitelendirdiği böyle bir tabloda kendisini nerede konumlandırdığının da düşünülmesi gerekir.

Bu konumlandırmanın tabii bir sonucu olarak bağlıları İslam itikadına aykırı bir şekilde Gülen'i sürekli Allah ve Hz. Peygamber'le görüşüp onlardan talimatlar aktaran, me-

leklere ve cinlere emir veren, geçmiş İslam büyüklerinin bile vaazlarını dinlediği bir kişi olarak görmektedir. Bu bağlamda Gülen, bağlıları nezdinde hakikatin yegâne kaynağı gibi algılanmaktadır. Onun hata yapmayacağına ve hatalardan korunmuş olduğuna inanılmaktadır.

Nitekim bazı örgüt mensuplarının kullandığı şu cümleler onun bağlıları nezdinde nasıl bir konuma yükseltildiğinin göstergesidir:

> *"İster vehbî, ister kesbî yollarla elde edilen ışık tayfları misillü bilgilerin, önce tasnifinin yapılıp sonra zaman, mekân ve şahıs unsurunun nazara alınarak muhataplarının idrakleri ölçüsüne "indirgendiği" bir kitaptır PRİZMA"*, (Gülen, *Prizma 1*, Zaman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1997. s. I-J) *"…kalbine akan çağlayanlardan taşarak bir namaz sonrası yağmur damlaları gibi* ***fem-i mübarekinden*** *dışarıya sızan gönül nağmeleri…",* (Gülen, *Ümit Burcu*, Gazeteciler Ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2005, s. 17) *"Zira* ***onlar, hakka'l-yakini temaşa eden nazar ve bakışlarıyla her türlü delil ve burhan ihtiyacından müstağnidirler."*** (Gülen, *İnancın Gölgesinde 1*, Nil Yayınları, İstanbul 1996, s. 18)

> *"Din'de mutlak rehberlik, ya masumiyet, ya masuniyet gerektirir. Masumiyet, peygamberlerde hususî bir ilim ve haldir ki, Kur'ân'da peygamberlere bahşedildiği buyrulan ilim ve hüküm, bir manâda buna bakar. Masuniyet ise, hususî korunma manâsı taşır. Her günah kalbde bir leke olduğu ve her günahta küfre giden bir yol bulunduğu için, günahlar peygamberler için vahye, diğer rehberler içinse ilhama mânidir. Ayrıca,* ***dine gerçekte hizmet eden bir Cemaat'in şahs-ı manevîsi velâyet-i kübra sahibidir ki, bu da, peygamberlere veraset demektir. Dolayısıyla, peygamberler, masumiyetle dinin emir ve yasaklarına muhalefet manâsında günah işlemezler; Sırat-ı Müstakîm'in peygamberler dışındaki rehberleri ise, masuniyetle en azından büyük günahlara karşı korunurlar…*** *Rehberlikteki kısmî-içtihadî hatalar, genellikle hayırla neticelenir."* (http://www.zaman.com.tr/ali-unal/cemaat-hata-yapmaz-mi-yapmadi-mi_2268682.html;06.01.2015; 17:17)

Kendisini sahabe konumunda gören ve dini temsil etmede kendini diğer dinî oluşumlardan ayrı bir konuma yerleştiren böyle bir yaklaşımın tahakküm anlayışından salim kalması düşünülemezdi. Nitekim ellerine fırsat geçtiği her seferinde kendi örgütlerinin dışındaki hiçbir kişiye imkân tanımamaları ve yayılmacı mantıkla hareket etmeleri, bu anlayışın çirkin bir tezahürü olarak kendini göstermiştir.

I. ÇAĞIN MABETLERİ(!) : "IŞIK EVLERİ"

"Allah'ın yapılmasına ve içinde isminin anılmasına izin verdiği evlerde akşam sabah Allah'ı tenzih ederek anarlar." mealindeki Nûr suresi 36. âyet, örgüt evleri için şöyle referans gösterilmektedir:

> "*Mabetler kapanabilir, kapılarında paslı kilitler olabilir, ama bir kısım evler var, açık olacak. Allah'tan izin var o evlere, ferman var. Açık olacak o evler...* ***Mescidin fonksiyonunu eda eden evler…*** *Ev ayeti, evler ayeti"* (Hisar-3 (İrade Kahramanları), dk. 68 vd.)

> *"… Ser levha yaptığım âyet-i celîle-i kerîme de size bu ruh, irade insanlarının bir bakıma mikro planda –estağfirullah âyet olması itibariyle- dünya çapında yüce hakikatleri ihtiva ederek aynı meseleye parmak basmaktadır.* ***Yiğitlerden bahsediyor,*** *madde karşısında serfürû etmeyen yiğitlerden bahsediyor ayet. Dünyanın âlâyiş, debdebe ve ihtişâmı onları Allah'tan alıkoyamayacak yiğitlerden bahsediyor. Gözleri öteye teveccüh etmiş, Allah'a hesap vermekle içleri hesaplı yiğitlerden bahsediyor. Hesabını dünyada yapmış yiğitlerden bahsediyor.* ***Dünyanın kaderini değiştirecek yiğitlerden*** *bahsediyor, Allah'ın inayet ve keremiyle."…"Enteresandır, bu ayetten hemen iki ayet üstte "Nûr" ayeti vardır. Nûr sure-i celîle'sinde Asr-ı Saadet'te ilâhî nurun belli bir mahfaza içinde inkişafından bahseder. Ve bütün İslamî tarih boyunca devre devre yine inkişaf edecek. İman, Kur'an hususiyle Allah nurundan bahseden ayetten iki ayet aşağı benim okuduğum ayetle "Nûr" ayeti arasında da (*فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآَصَالِ*) ayeti vardır. Allah'ın yüce adının, yüce azametine uygun, ululuğuna uygun bayraklaştırıldığı* ***"evlerden" bahsediyor****. Başta o evler, bu mabedlerdir. Mabed, fonksiyonunu edâ edemez hale gelince;* ***mabed, gönüllerde aşkı, heyecanı uyaramaz hale gelince bu vazifeyi üçer-beşer insanın bir araya gelip toplandıkları, tuttukları içinde barındıkları, tahassun ettikleri evler üstlenmişlerdir.*** *Bu evler aynı vazifeyi yapmışlardır. Bu hususu arîz ve amîk arz edecek değilim. Fayda da mülahaza etmiyorum. Ama Allah'ın yüce adının anıldığı evlerden bahsediyor. Yeryüzünde bu evlere denk ev yoktur. Allah'ın adı müzakere ediliyor, meseleler Allah'ın ismi, yâd-ı*

şerifi etrafında dönüp duruyor. Konuşmalar, muhavereler hep bu istikamette cereyan ediyor. Bir gün evlere, Allah'ın evleri dediği şu mabetlere, fonksiyonları unutturulabilir ama boyunduruk bütün bütün yere konmuş olmayacaktır. Boyunduruk bütün bütün yere konmayacaktır." …"…mabedler vazifelerini yapamadıkları an o, mümin millet kalpleriyle bu evlere teveccüh edecek ve o vazifeyi Allah'ın inayet ve keremiyle bu evlerde yapacaktır."…"Kur'an şöyle diyor: (فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآَصَالِ *) Onlar, öyle evlerdir ki; başka yerde sanki Allah'ın yüce adının anılmasına izin yoktur da Allah, bu evlerde mübarek adının anılmasına izin vermiştir." "…Her yerde memnuiyyet olduğu zaman siz, küçük planda, mikro planda o evlerde "hele bu işi devam ettirelim" diyeceksiniz. Geceyle o evlerde kavga vereceksiniz. O evlerde karanlıkla yaka-paça olacaksınız. Bir gün gelecek "ışığın ordusu" karanlığın ordusunu bozunca, yine o mabedler kapılarını ardına kadar sizlere açacak (* فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ *) taht-ı muallâsına oturacak ve siz bu vazifeyi şimdi yaptığınız gibi inşallah orada hem de tam tekmil olarak yapacaksınız."…ve bu ayetten sonra da (* رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ *) ayeti geliyor. Bu ayette insanlığın bu karanlık âlemini değiştirecek, ona yeni bir aydınlık âlem kazandıracak, hakka-hakikate dilbeste olmuş, Allah'a gönül vermiş, hiçbir şeye takılıp kalmayan, yollarda takılıp kalmayan "bir cemaatten" bahsediyor. Buna, "İkinci Garipler" diyebiliriz. Hiçbir şahıs tek başına ben, oyum dememeli. Bu gurur olabilir. Fakat benim kalkıp bu cemaat adına konuşurken "bu cemaat onlar değildir" demem de onların hissiyatına karşı saygısızlık olur."* (Gönül Kervanı-1, dk. 19:50 vd.; ayrıca bkz. İrade Kahramanları-2, dk. 09: 00 – 13: 30)

"Allah'ın yapılmasına ve içinde isminin anılmasına izin verdiği evlerde akşam sabah Allah'ı tenzih ederek anarlar." (Nûr, 24/36) âyet-i kerimesinde yer alan "evler"den kastedilen, mescidler (Zemahşeri, ***Keşşaf***, III, 242; Beydavi, ***Tefsiru'l-Beyzavi,*** IV, 108; İbn Kesir***, Tefsirü'l-Kur'ani'l-azîm,*** VI, 62-64; ***Kur'an Yolu***, IV, 83-84) ve Allah'ın adının anıldığı her türlü mekândır. (İbn Âşûr, XVIII, 266 V; ***Kur'an Yolu***, IV, 83-84) Dolayısıyla herhangi bir mekân veya evin bu âyet-i kerime kapsamında değerlendirilmesinde bir sakınca yoktur. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.s.) bir hadislerinde şöyle buyurmaktadır: ***"Bir topluluk Allah'ın evlerinden birinde bir araya gelip Allah'ın kitabını okudukları ve aralarında müzakere ettikleri sürece melekler onları kuşatır, rahmet onları çepeçevre sarar, üzerlerine sekinet iner."*** (bkz. Müslim, Zikir, 36-37)

Umûm ifade eden bu âyet-i kerimenin Gülen tarafından oluşturulan örgüt evlerine münhasır kılınması, âyeti çarpıtarak Kur'an-ı Kerim'i istismardan başka bir şey değildir. Böyle bir tavır tarihte birtakım batıl ve sapkın düşünce mensuplarında da görülen ideolojik bir tutumdur. Müminler âyetlerin hedeflediği yüce değerleri hayatlarına aktarmak için çaba sarf ederler. Ancak hiçbir mümin topluluk, yeryüzünde takva duyarlılığına sahip sayısız salih mümin ve topluluğu bir tarafa koyarak sadece kendilerini âyetlerle özdeşleştirme hakkına sahip değildir. Öte yandan Gülen örgütünün en bariz özelliklerinden biri de bağlılarındaki aile, millet ve ümmet bağlarının zayıf olmasıdır. Söz konusu âyetin istismarı bir yönüyle de ümmet bilincini zayıflatmak ve sadece kendi küçük grup aidiyetini tahkime yöneliktir. Ayrıca bu söylem, bütün ümmetin ortak ibadet mekânı olan camilerin yerine örgüt evlerini ikame ederek ümmetin vahdetini zedeleyici bir fonksiyon icra edecektir.

J. MESİH'İN İNECEĞİ TOPLULUK (!)

Prizma 1 adlı kitabında Gülen, Mesih'in nüzulü ile ilgili olarak şu ifadelere yer vermektedir:

> "***Hz. Mesih****, âhir zamanda, âhiretin en ücra köşesinde de olsa o önemli misyonu eda etmek için* ***mutlaka nüzûl edecektir.*** *Nüzûl edecektir ama* ***içinizde şahs-ı manevînin muhtevî bulunduğu mânâ ve ruha nüzûl edecektir****. Evet o, bu mânâya ve bu ruha kalıp olmak için inecektir. Eğer o ruh yoksa ceset olarak gelmesinin bir mânâsı da olmaz zannediyorum. Öyleyse geleceği kucaklamayı plânlayanlar, oturup* ***O'nu bekleyeceğine, kendilerini ona asker olarak yetiştirme gayreti içine girmelidirler. Tâ ki geldiğinde hazır olan askerinin başına geçebilsin; geçebilsin de yeniden asker yetiştirme zahmetine katlanmasın****. Zaten o, başkalarının ekstradan beklediği icraatı da ancak o zaman yapabilir. Bir başka ifadeyle, o Şam'da ak minareden indiği gün ak atına binsin, gelip Sultan Ahmed'in şadırvan avlusuna girsin, her kılıç sallayışında birkaç puthaneyi yerle bir etsin; sonra da Sultan Ahmed'in minarelerinin arasındaki ipe tıpkı bir mahya gibi getirip kılıcını assın... İnsanlar da, kıyamete kadar bu muhteşem zafer sembolü mahyayı seyretsin..!*" (Gülen, *Prizma 1*, Zaman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1997, s. 30-31)

Gülen'in yukarıda yer verilen ifadelerinden, takipçilerinde Mesih beklentisini iyice arttırmaya ve Mesih'in, seçilmiş insanlar olarak tarif ettiği kendi cemaatine ineceğine inandırmaya çalıştığı anlaşılmaktadır. Herhangi bir cemaatin, Mesih'in ineceği topluluk olarak tanımlanması, İslam itikadı açısından dayanaktan yoksun bir yaklaşımdır.

Kıyamete yakın cereyan edecek olaylar hakkında hadis kitaplarında mevcut olan, hadis âlimlerinin sahih kabul ettikleri ancak "âhâd haber" kategorisinde yer alan bazı rivayetler bulunmaktadır. (Taftazânî, *Şerhu'l-Makâsıd*, V, 312) Bunların mahiyeti ise çeşitli şekillerde anlaşılmaya ve yorumlanmaya müsait olduğu için, ulema bu haberler hakkında farklı değerlendirmelerde bulunmuştur. (Taftazânî, *Şerhu'l-Makâsıd*, V, 317) Durum böyleyken bu tür rivayetleri kendi 'cemaatinin' seçilmişliği tarzında yorumlamak, tarihte benzerleri çok görülmüş açık bir istismar örneğidir. Ayrıca bu gibi rivayetleri değerlendirirken âhâd haberlerin 'zan' ifade ettiğini, sahih dahi olsa salt bu tür rivayetlere dayanarak bir inanç esası kabul edilemeyeceğini öngören kelâm ve usûl ilkesi de (Taftazânî, *Şerhu'l-Akâid*, nşr. M. Adnan Dervîş, s. 214) gözden uzak tutulmamalıdır.

K. GÜLEN CEMAATİ: GÜNÜMÜZ KUTSÎLERİ (!)

Aşağıdaki alıntılarda Gülen'in kendi cemaatiyle ilgili yaptığı ayrıştırıcı ve seçkinci nitelemeler yer almaktadır. Bu nitelemeler bir bütün olarak göz önünde bulundurulduğunda Gülen'in kendi topluluğunu diğer mü'minlerden ayrı bir yere yerleştirerek onları bir anlamda kutsamaya çalıştığı görülmektedir.

> *"Öncelikle, **adanmış ruhlara** bu hizmet çığırını açan zatın "Biz o **kutsîlere** zemin hazırlıyoruz" ifadesiyle işaret buyurduğu hakikate, bu zaviyeden bakmak isabetli olur diye düşünüyorum."* (Gülen, *Prizma 1*, Zaman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1997, s. 14)

> *"…ve nefsine, ailesine, çoluk çocuğuna, işine, hatta hizmet felsefesine rağmen, **günümüzün kutsîleri** içinde yerini alabilmesi adına her şeye âmâde ve teşne bulunmalı… ve bir gün kendisine de vazife terettüp ettiğinde hiç duraklamadan ve tereddüt yaşamadan, "baş-göz üstüne" deyip vazife yerine koşmalıdır."* (Gülen, *Prizma 1*, s. 41-42)

> *"Havariler gibi yola çıkan **hasbi topluluk, kutsi ordu**"* (Gülen, *Buhranlar Anaforunda İnsan*, Nil Yayınları, İstanbul 2013, s. 26) ***"kudsîler kadrosu"*** (Gülen, *Prizma 1*, s. 92) ***"kutsi dava erleri"*** (Gülen, *Fasıldan Fasıla 3*, Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 58) *"İnsanlar arasında seçkinlerden seçkin **aydınlık ordusu kutsiler**"* (Gülen, *Yitirilmiş Cennete Doğru (Çağ Ve Nesil-3)*, Nil Yayınları, İstanbul 2011. s. 16)
> *"…feyzini daima tek ve mutlak kaynak sayılan "altın çağ" insanı dediğimiz, saadet asrının Kur'ân cemaatinden alan.. ilimde, dinde, sanatta, fikirde, siyasette, ticarette, askerlikte, idarede ve daha bir sürü sahada **eser, görüş ve düşünce sahibi bu kudsîler,** bizim toplumumuzun manâ mimarları, aydınlık rehberleri, **ruhânî timleriydi** ve her zaman bunların binlercesiyle karşılaşmak da âdiyattan sayılırdı."* (Gülen, *Zamanın Altın Dilimi (Çağ Ve Nesil 4)*, Nil Yayınları, İstanbul 2011 s. 59-60) *"…**kudsîler,** aydınlar ve ışık ordusu mübarekler…"* (Gülen, *Asrın Getirdiği Tereddütler 4,* Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 68-69)

Bu ifadelerde de görüldüğü gibi Gülen, pek çok eserinde müntesiplerini motive etmek için kendi zannı olan seçilmişliğe atıflar yapmaktadır. Hâlbuki Allah yolunda ve O'nun rızası için çalışmak her mü'minin görevidir ve insanın bu dünyaya geliş amacı da zaten güzel ameller yapmaktır. (Mülk, 67/2) Kur'an'ın ve Hz. Peygamber'in (s.a.s.) ortaya koyduğu bir hakikat vardır ki o da mü'minin bu yolda çaba sarf ederken ümit ve kor-

ku arasında olmasıdır. Yani mü'min, çok iyi ameller yapsa da cenneti kazanacağına emin olamadığı gibi çok günah işlemiş de olsa Allah'ın rahmetinden bağışlanma ümidini kesemez. Mü'min, ebedî kurtuluş hususunda hayatını bu iki duygu arasında yaşar. Bu ilke, bir topluluğa dâhil olmakla ebedî kurtuluşa erişilemeyeceğini veya birisinin bir başkasını 'kutsi' olarak nitelemesiyle de mukaddes/kutsanmış olunamayacağını açıkça ortaya koyar.

Muhakkak bütün insanlar, dünyada yapmış olduğu amellerden sorgulanacaklardır. Hz. Peygamber, (s.a.s.) kızı Fatıma'ya (r.a.) şöyle buyurmuşlardır: ***"Ey Muhammed'in kızı Fâtıma! Sen de kendini cehennem ateşinden koru. Çünkü sana da (hesap gününde) fayda ve zarar verebilecek bir imkânım yoktur."*** (Tirmizî, Tefsîru'l-Kur'ân, 26; ayrıca bkz. Buhârî, Menâkıb 13) Ayrıca Hz. Peygamber (s.a.s.) cennette kendisiyle birlikte olmak isteyen bir sahabîye, ***"Öyleyse çok namaz kılıp secde ederek, kendin için bana yardımcı ol!"*** buyurmuşlardır (Müslim, Salât 226)

Meselenin bir diğer yönü de kişilerin bir başkası hakkında cennetliklerden olduğu hükmünü vermesinin mümkün olmadığıdır. Zira bu hükmü verme yetkisi ancak Yüce Allah'a aittir.

L. ULUSLARARASI ÖRGÜTLENMEYİ BİZZAT HZ. PEYGAMBER'İN YAPTIĞI İDDİASI

3 Haziran 1990 tarihinde Erzurum Ulu Camii'nde yaptığı konuşma şöyledir:

> "*…**Arkadaşlarımız turistik mahiyette gidip nabız yoklamak istediler. Birkaç arkadaş, oraya gitmeden evvel, daha onlar gitmeden, adeta gittikleri her eve Efendimiz daha evvelden gitmiş, "arkadaşlar gelecek demiş buraya." Gelip, anlattılar bize. Ve gidenler; "sizi rüyada gördük, aynen sizlerdiniz" demişler.** Hiç de az olmadı. Arkadaşların bu mevzuda anlattıkları, hiç de az değildi. Demek, sizden bir şey bekleyen insanlar var. O zaman siz, manen çok çalımlı, çok çaplı olacaksınız*." (Garipler Kervanı-2, dk. 12:13)

Örgütün uluslararası bir hüviyet kazanmaya başlamasıyla birlikte Hz. Peygamber'in (s.a.s.) istismarının daha da genişlediğine şahit olmaktayız. Bu sefer Hz. Peygamber cemaat mensuplarının gidip eğitim kurumları açacakları ülkelerde ön hazırlık yapmaktadır. Kuşkusuz bu tür söylemler, her aşamada Resûl-i Ekrem'i istismara devam edildiğini göstermektedir. Yukarıdaki ifadeler, Hz. Peygamber'in (s.a.s.) vefatından sonra tasarrufta bulunduğu, başka insanların onunla iletişim hâline geçerek onu tanıyabildiği, Resûl-i Ekrem'in çeşitli mekânlara gelecek olan kişileri önceden haber verdiği gibi her biri İslam itikadı açısından problem taşıyan iddialar içermektedir. Hz. Peygamber'in (s.a.s.) gaybe ilişkin bilgi sahibi olduğu zannını taşıyanlara verilecek cevap, bizzat ayet-i kerimelerle ifade edilmiştir: "*De ki: Ben kendim için, Allah'ın dilediği dışında ne bir fayda elde edebilirim ne de zarardan kurtulabilirim. Eğer gaybı biliyor olsaydım elbette bundan çok faydalanırdım, başıma kötülük de gelmezdi. Ben yalnızca inanan kimseler için uyarıcı ve müjdeleyiciyim.*" (A'râf, 7/188. Ayrıca bk. En'âm, 6/50, 59; Hûd, 11/31)

M. CEHENNEME ATILANLAR İÇİNDE GÜLEN MÜNTESİPLERİ YOK (!)

06.04.1979 tarihli bir ses kaydında Gülen şöyle demektedir:

> *"Ve üç-beş gün evvel bir çocuk yanıma gelecektir, bana şunu anlatacaktır, hislerimden dolayı muahaze etmeyin beni, bağışlayın.* ***Haşr ü neşrin bütün endişe verici keyfiyetiyle cereyan ettiğini gördüm,*** *alev alev dehlizlerden alev çıkıyor* ***gibi cehennemin ortalığa dehşet saldığını gördüm, tutup tutup milleti cehenneme atacaklar*** *gördüm ve* ***derken selvi boylu birisi, incelerden ince birisi … cehennemin kapısına kollarını gerdi, girilmez buradan içeriye dedi, halkı önüne alıyordu, kimse girmesin diye çırpınıyordu.*** *Önlemişti ilk gelenleri, girmiyordu artık kimse içeriye. Fakat arkadan gelen bir zılgıta dayanamamıştı,* ***çekiliverince herkes içeriye itiliyor ve herkes cayır cayır yanıyordu, içinde tanıdıklarım da vardı diyor,*** *çocuğu dehşet almıştı, ürpere ürpere anlatıyordu,* ***ama ben caminizde gördüklerimi görmüyordum orada diyor, cemaatimizde gördüklerimi görmüyordum orda diyor, tanıdığım arkadaşlar vardı, korunmuş ve geride kalmışlardı.*** *Neyi ifade ediyor sana, ne anlatıyor bunlar sana, cemaatin içinde perdesini kaldırıp imamın sana baktığını anlatıyor, batmayan güneşin, gurûb etmeyen güneşin sana baktığını anlatıyor…"* (Sesli Vaazlar 7, 1979 04 06, İktisadi Mülahazalar-7, dk. 1:33:30)

Gülen, birçok konuşmasında; bir kişinin gördüğü rüyayı aktarıp onun üzerinden cemaati hakkında hüküm vermektedir. İslam'ın ve İslam kardeşliğinin anlatılması gereken kürsüler, bu şekilde Gülen'in kendi özel düşünce ve projeleri için kullanılmakta, kutsal mekânlar istismar edilmektedir.

Yukarıdaki konuşma dikkatli okunursa iki inanç probleminin olduğu görülür:

1. **İslam'a göre, azaba mahkûm olan günahkârların cehenneme girmesini kimse engelleyemediği hâlde, bu rüyada; güya bir kişi vücuduyla cehennem kapısını kapatıyor ve insanların girmesini engelliyor. Hâlbuki Allah Teâlâ, Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyuruyor:** *"Günahkârlar (cehennem) ateşini gördüklerinde, kendileri için olduğunu anlar ve kaçacak yer bulamazlar."* **(Kehf, 18/53)**

Gülen'in bu ifadeleri, bir yandan Allah'ın rahmetinden ümit kesilmemesi bir yandan da Allah'ın azabından emin olunmamasını tavsiye eden Kur'an-ı Kerim'in açık ayetlerine aykırılık taşır. (İsrâ, 17/57).

2. **Gülen, bir rüyadan hareketle kendi bağlılarından kimsenin cehenneme girmeyeceğini savunmaktadır. Onun, bir rüyayı gerçekmiş gibi cemaatine aktarıp onun üzerinden müntesiplerinin faziletini ortaya koyma çabası, Gülen'in düşünce dünyasındaki yanlış din algısının hangi noktalara ulaştığını göstermektedir. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz (s.a.s.) günde yetmiş, hatta daha fazla (Buhârî, Deavat 3) tevbe ve istiğfarda bulunurken, Gülen'in yukarıda sarf ettiği sözleri onun ne büyük bir hezeyan içinde olduğunu gözler önüne sermektedir.**

İslam'a göre bir grubun mensubu olmak kurtuluş için tek başına yeterli değildir. Âhirette kişiyi kurtaracak olan iman ve salih ameldir. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.s.) sevgili kızı Hz. Fatıma'ya, *"Ey Peygamberin kızı Fatıma! Allah'ın (azabından) kendini koru/kurtar. Senin için ben bir şey yapamam."* (Buhârî, Vesâyâ 11, Tefsîr 26; Müslim, Îmân 351) diyerek bu hakikate işaret etmiştir.

N. GÜLEN CEMAATİNİN NURU CEHENNEMİN ALEVLERİNİ SÖNDÜRÜYOR.

19.10.1976 tarihinde Menemen'de yaptığı bir konuşmada şöyle demektedir:

> *"…İşte bu aziz güruh, cehennemin üzerinden geçerken dahi cehennemin alevlerini söndürecek nurları…"* (1976-10-19_Gonul Dunyamizdan-10 - Azim ve kararlilik (Menemen), 53 dk.)

Gülen, kendi örgüt mensupları ile ilgili iltifatlarındaki çıtayı biraz daha yükseltmekte ve onların nurlarının, cehennem alevlerini söndüreceğini ileri sürmektedir. Bu tarz bir söylem kesinlikle Kur'an ve Sünnet'e aykırıdır. Bu bir din istismarıdır. Sadece Allah'ın bileceği gaybi konularda konuşmak ve insanları aldatmak, iman açısından problemlidir. Hz. Peygamber bile sürekli cehennem azabından Allah'a sığınmakta ve dua etmeyi ümmetine sürekli tavsiye etmektedir. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulur: ***"İçinizden, oraya varmayacak hiçbir kimse yoktur. Bu, rabbinin kesinleşmiş bir hükmüdür. Sonra biz kötülükten sakınanları (cehennemden) esirgeriz; zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız."*** (Meryem, 19/71-72) Bu ayetin tefsiri ile ilgili hadis-i şeriflerde; sırat köprüsünden geçerken insanların cehennemi göreceği, günahkârların ve kâfirlerin daha geçemeden cehenneme düşeceği nakledilmektedir. İlk dönem âlimleri de bu ayetteki haberden dolayı sürekli endişe duymuş ve insanları uyarmışlardır. Hatta Abdullah b. Mübârek'in Hasan el-Basrî'den naklettiğine göre, bir kişi kardeşine, "Cehenneme uğrayacağın haberi sana ulaştı mı?" diye sordu. O "Evet" dedi. "Peki oradan çıkacağın/kurtulacağın haberi ulaştı mı?" diye tekrar sordu. Diğeri; "Hayır" deyince ona, "Öyleyse niye bu kadar çok gülüyor/seviniyorsun?" dedi. (İbn Kesir, *Tefsîru Kur'âni'l-Azîm*, III, 128-130)

O. CENNETE GİRMEK İÇİN BİLE GÜLEN'DEN İZİN ALMAK

Fasıldan Fasıla 1 adlı kitabında Gülen, sadece dünyevî değil, uhrevî işlerde de müntesiplerinden mutlak sadakat ve teslimiyet istediğini şu ifadeleriyle ortaya koymaktadır:

> *"Sadakat maddî-manevî füyûzât hislerinden fedakârlıkta bulunmak demektir. Bu da "neden, niçin?" demeden gösterilen hedefe yürümeyi gerektirir. "Neden?" diye sormak sadakat ruhunu zedeler. Bu çerçevede sadık iseniz: 1.* ***Arzunuz ve görüşünüz sorulursa, anlatırsınız. Yoksa teslim olursunuz.*** *2. Hedefe yürürken, cenneti gösterip de* ***"İşte cennet, girin" deseler, "Hayır, görüşmem lazım" demelisiniz.*** *3. "Şu noktaya gelirsen cehennemden kurtulacaksın" dediklerinde de* ***"cehennemden kurtulmak büyük bir şeydir ama yine görüşmem lâzım"*** *karşılığını vermelisiniz."* (Gülen, *Fasıldan Fasıla 1*, Nil Yayınları, İzmir 1995, s. 180)

P. CEMAAT İÇİN CENNETTEN VAZGEÇME

27.06.1980 tarihinde Afyon'da yaptığı konuşmada da benzer hususlara dikkat çekmektedir:

> *"(20 yy.'ın içinde bulunduğu) bu kadar felaket ve helaketlerin üstesinden gelecek insanın çok fedakâr olması lazım. Maddî-manevî her şeyi aşmış olması lazım. Maddî-manevî çeşitli fedakârlık hisleri içinden neşv bulması lazım,* ***maddî manevî füyuzat hislerinden vazgeçmesi lazım, hatta icabında cennete gitmeyi dahi tekmelemesi lazım…"*** (1980-06-27_Gonul Dunyamizdan-01 - Allah yolunda fedakarlik (Afyon), dk. 11 vd.)

Yukarıdaki pasajlarda şu iddialar yer almaktadır:

1. **Örgüt liderine kayıtsız şartsız itaat ve teslimiyet şarttır.**
2. **Cennete girmek için bile örgüt liderine sormak lazımdır.**

3. **Cehennemden kurtulma vaat edilse dahi örgüt liderinin kararına göre hareket edilmelidir.**

Bu ifadelerden Gülen'in kendisine mutlak itaat istediği anlaşılmaktadır. Bu itaatin de hangi boyutlarda olması gerektiğini, cennete girmek için dahi izin isteyecek, cennetten vazgeçecek ve cehennemden kurtulmayı reddedecek boyutlarda bir itaatle örneklendirmektedir. Hâlbuki İslam inancında mutlak itaat sadece Allah ve Resûlünedir. Nitekim Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır: ***"Ey İman edenler, Allah ve Resûlünün önüne geçmeyin…"*** (Hucurât, 49/1) Kaldı ki Hz. Peygamber'in (s.a.s.) bile vahye dayanmayan bazı emirlerini ashab-ı kiram, "***Ey Allah'ın Resûlü! Bu sizin görüşünüz mü, yoksa Allah'tan bir emir mi aldınız?***" diyerek irdelemiştir. Hz. Peygamber'in, "***Vahiy değil, bu benim görüşümdür.***" demesi üzerine ashab-ı kiram özgürce kendi önerisini sunmuş ve bunun üzerine Hz. Peygamber de ashabının görüşü istikametinde kararını değiştirmiştir.

İtaat hususunda Müslümanların nasıl bir yol izlemeleri gerektiğini en güzel ifade eden sözlerden biri Hz. Ebû Bekir'in (r.a.) halife seçildiğinde yaptığı meşhur konuşmasında yer verdiği şu ifadelerdir: ***"Ey insanlar! En iyiniz olmadığım hâlde size başkan olarak seçilmiş bulunuyorum. İdaremde isabetli olduğum sürece bana yardım edin. Doğruluktan ayrılırsam beni düzeltin. Doğruluk emanet, yalancılık hıyanettir. İçinizde zayıf olan, hakkını alıncaya kadar benim yanımda kuvvetlidir. İçinizde kuvvetli olansa, başkasının hakkını ondan alıncaya kadar benim yanımda zayıftır. Allah ve Resûlüne itaat ettiğim sürece bana itaat edin. Şayet bu itaatten ayrılırsam bana itaat etmeniz gerekmez."*** (Taberî, ***Tarîh,*** III, 210; İbrahim Sarıçam, ***İlk Dönem İslam Tarihi***, s. 272-273)

Q. ÖRGÜT FAALİYETLERİ İÇİN HACCA BİR SENE ARA

Gülen, 17.06.1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde yaptığı konuşmada şu ifadeleri kullanmıştır:

> *"**Kazakistan'a gitmenizi ve esaretin ne demek olduğunu görmenizi tavsiye ediyorum. Şedd-i rihal edin, bu sene umrelerinize ara verin. Gücüm yetseydi sadık-ı masduka saygısızlık saymasaydım Ya Resûlallah sana karşı saygısızlık saymasaydım diyecektim ki hacca bir seneliğine ara verin,** bu ülkelere şedd-i rihal yapın, esaret görün, dinden uzaklaşma görün, mescide yabancılaşma görün…"* (Görüntülü Vaazlar, Süleymaniye-06 (Şükür Ufku) 17.06.1990.divx, dk. 18 vd.)

19.08.1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde yaptığı konuşmada ise şu ifadelere yer vermektedir:

> *"**Umreye giderken, hacca giderken** eğer böyle bir anlatmaya niyetiniz yoksa niyetinizi bulacağınız âna kadar **geciktirin bu ibadetinizi. Öyle umreye, öyle hacca gitme durumunda, zamanında değiliz.** Hatta eğer hacca ve umreye o saygın, o mukaddes mana ve mefhumları muhafaza mevzuundaki hassasiyetim olmasaydı, farzlarınıza bir şey demeyeceğim gidin diyecektim."* (Hicret ve İffet; 23:45-24:17)

Elbette bir Müslümanın bireysel olarak gerek şahsına gerek ailesine gerekse ümmete ait dinî veya dünyevî meşru bir mazeret sebebiyle hac ibadetini ertelemesinde dinî açıdan bir sakınca yoktur. Bununla beraber İslam'ın beş şartından biri olan hac ibadetinin örgüte hizmet adına bir seneliğine yapılmamasını ima etmenin dinen kabul edilebilir bir tarafı bulunmamaktadır. Çünkü Allah'ın kulları üzerindeki hakkı ve ona karşı hürmet ve tazimin en üst düzeyde ifadesi olan ibadetler, imandan sonra kulların en önemli vazifeleri arasında yer alır. İslam'ın beş şartından biri ve Allah'ın insanlar üzerindeki hakkı olduğu belirtilen hac ibadetinin (Âl-i İmrân, 3/97) ümmetçe ihmal edilmesi dinin temel prensipleri ile bağdaşmaz. Zira hac, Müslümanların toplumsal İslami sorumluluklarını engelleyen değil tam tersine bu bilinci güçlendiren bir ibadettir.

Birçok örnekle ortaya çıkmıştır ki Gülen hareketi; aile, millet ve ümmet bağlarını koparan bir özellikle kendini göstermiştir. Ümmetin en önemli bağlarından biri olan hac konusundaki bu söylem de söz konusu durumun en açık tezahürüdür.

R. HALKIN MASLAHATI ADINA (!) ŞAHSÎ İBADETLERİN TERKİ

Gülen, 05.09.1976 tarihinde İzmir Hisar Camii'nde yaptığı konuşmada şöyle demektedir:

> ***"Mü'min, şahsi tekamülü, şahsi ibadeti, taati dahi halkın saadeti adına feda edecektir.*** *Âlemi mesut etmek için veli olmayı bir kenara bırakacaktır. Âlemi mesut etmek için muvakkaten şahsi tekamülünü bir kenara bırakacaktır."* (Sesli Vaazlar-10/İslam Aleminin Kurtuluş Yolları, dk. 42)

Dar anlamıyla ibadet, bir Müslümanın, Yüce Yaratıcı'ya karşı saygı ve boyun eğmesini simgeleyen, Allah ve Resûlü tarafından yapılması istenen belirli davranış biçimleridir. İbadeti belirleyip farz kılma yetkisi Allah Teâlâ ve onun vahyi doğrultusunda Hz. Peygamber'de olduğu gibi askıya alma, erteleme veya kaldırma yetkisi de onlara aittir. Bu yetkiyi kendisinde görenler, *"Yoksa onların ortak koştukları tanrıları var da Allah'ın izin vermediği kuralları bunlar için din mi yapıyorlar? Nihaî hükümle ilgili söz (hesabın âhirete bırakılması) olmasaydı, aralarında hemen hüküm verilir, iş bitirilirdi. Ama o zalimler için can yakıcı bir azap var!"* (Şûrâ, 42/21) âyet-i kerimesinin muhatabı olurlar.

İbadetler, mü'mini Allah'a yaklaştıran, kişiyi bencillik hastalığından kurtararak fedakârlık erdemine kavuşturan ve sosyal sorumluluk bilinci kazandıran manevî birer mekteptir. Dolayısıyla ibadetler, başkalarının iyilik, mutluluk ve refahını engelleyen değil bunları daha bilinçli ve etkin bir şekilde yerine getirmeye hizmet eden bir işleve sahiptir. Bu bakımdan ibadetleri, iyilik yapmaya engel gibi takdim etmek büyük bir yanılgıdır. Çünkü İslam'ın istediği olgunluğa erişememiş bir kişinin, içinde yaşadığı topluma istenilen düzeyde faydalı olması beklenemez.

Örgütün gayr-ı meşru işler çevirirken uyguladığı temel taktiklerden birinin de hedefe ulaşıncaya kadar tedbir adıyla takıyye yapmak olduğu bilinmektedir. Yukarıdaki söylem, yıllar yılı örgüt müntesiplerinin, yapının maslahatı ve gizlenme adına dinin emir ve yasaklarını çiğnemelerinin nasıl meşru bir zemine oturtulmaya çalışıldığını göstermesi açısından önemlidir.

S. PEYGAMBERLERİN DIŞINDAKİLERE MASUMİYET ATFETME

"*Bam Teli*" adıyla kayıt altına alınan bir konuşmasında Gülen, peygamberlerin dışındaki insanlara da masumiyet atfeden şöyle bir ifade kullanmaktadır:

> *"…belli ölçüde, peygamberlerin altında **bir çerçevede ismet sıfatı vardır, masumdur."*** (14-Sesli Sohbetler-1 / Bamteli 01-10 (Gurbet soluklari)Bamteli, 9/2, dk. 1)

Bilindiği üzere Kelam ilminde 'ismet' sıfatı peygamberlerin günah işlemekten uzak olmalarıyla ilişkili olarak tanımlanmıştır. Sadece peygamberlere ait olan bu özelliğin başka insanlar için de var olduğunu kabul etmek, bu kavramın anlam alanına müdahale etmenin yanında bir insanı peygamber konumuna yükseltmek gibi itikadi açıdan son derece sorunlu bir sonuca da yol açacaktır. Bu yüzden, Ehl-i Sünnet itikadında ismet sıfatı sadece peygamberlere ait bir sıfat olarak kabul edilmiştir. ("İsmet", DİA, XXIII, 135)

Hz. Peygamber'in ***"Bütün insanlar günahkârdır. Günahkârların en hayırlıları ise tövbe edenlerdir."*** (İbn Mâce, Zühd 30) şeklindeki beyanı, insanların günah işleme ve hata etme özelliğine sahip olduğu gerçeğinin ifadesidir.

Diğer taraftan, kendisini Sünnî bir hareket olarak göstermede oldukça özenli olan FETÖ, aslında Ehl-i Sünnet'te yeri olmayan birçok fikri bünyesinde taşımaktadır. Bunlar arasında en dikkat çekici olanı, Gülen'in bakış açısı doğrultusunda hareket eden bir müntesibinin, liderlik pozisyonundaki örgüt liderine "masûniyet" (korunmuşluk) sıfatı atfetmesidir. (http://www.zaman.com.tr/ali-unal/cemaat-hata-yapmaz-mi-yapmadi-mi_2268682.html; 06.01.2015; 17:17) Bu söylem bir nevi 'masumiyet' (yanılmazlık) iddiasıdır. İsmet sıfatını Ehl-i Sünnet'teki anlamı itibarıyla bir nübüvvet işareti olduğu için istihdam edemeyen FETÖ, nüanslarla aynı anlama gelen masûniyet kavramını kullanıp liderinin hatalardan münezzeh olduğunu ileri sürmektedir.

'Masumiyet' ve 'masûniyet' kavramları, tek kelimeyle ifade edilecek olursa 'korunmuşluk' anlamına gelir. Bazı dinî grupların, önderlerine yaptıkları gibi Gülen örgütü mensupları da liderlerine adeta peygamberlere tanınan 'korunmuşluk' vasfını yüklemektedirler. Oysa "masumiyet" veya akaid metinlerinde geçtiği şekliyle "ismet" sıfatı sadece peygamberlere özgü bir sıfat olup onların görevlerini yerine getirirken Yüce Allah tarafından korunmuş olmalarını ifade eder. Bu sıfat her ne ad altında olursa olsun peygamberler dışında hiçbir kişi veya gruba verilemez. Yıllar boyu aldıkları eğitimden, daha doğrusu telkinlerden sonra örgüt mensupları, liderden ve abi/abla adı verilen yöneticilerden ge-

len her türlü talimatı âdeta "Allah ve Peygamber emri" olarak görmüşlerdir. Dinî kural ve esaslara tamamen ters düşse dahi, verilen emirleri, "Mutlaka bilmediğimiz bir hikmeti vardır." ön kabulüyle hiçbir fikir beyan etmeden, tartışmadan, kayıtsız şartsız yerine getirmişlerdir. Onlar liderlerine sorgusuz sualsiz itaat ederken, İslam'da yer alan şu ilkeleri görmezden gelmişlerdir: "*Yaratan'a isyanın olduğu yerde, yaratılana itaat yoktur. İtaat, ancak maruftadır*." (Buhârî, Ahbâru'l-Âhâd 1; Ahkâm 4; Müslim, İmâre 40; Ebû Dâvûd, Cihâd, 87; İbn Hişâm, *es-Sîre*, VI, 53)

V. BÖLÜM **AKIL DIŞI BEYAN VE İDDİALARI**

A. **FİZİK KURALLARINA MEYDAN OKUMAYA DAVET**

> *"Niyetini sağlamlaştırıp, sağlam bir moralle insan zehiri bile içse, şifa ve derman olur; ama konsantre olma, tam inanma ve tevekkül etme meselesi..."* (Gülen, *Asrın Getirdiği Tereddütler 4*, s. 220)

> *"Benim öyle inancım var ki, bir insan gönlünü açsa ve kâmil imanıyla bir kere "Allah" dese, sonra kendini onuncu kattan aşağı atsa, betonlar paramparça olur da ona bir şey olmaz."* (Gülen*, Kırık Testi 1-2,* s. 56)

Yüce Allah kâinata değişmez birtakım kanunlar koymuştur. Peygamberlere bahşedilen mucizeler ve Allah'ın dilediği istisnalar dışında hiç kimse bu kanunlara aykırı hareket edemez. Aksi bir durumda kişi ne kadar inançlı olursa olsun eşyanın tabiatı hükmünü icra eder; zehir öldürür, ateş yakar, su boğar ve yüksekten yere çakılan, bu darbenin etkisini görür. Allah'ın koymuş olduğu bu kanunlara hiç kimse meydan okuyamaz. İnsanlar içerisinde Allah'a en çok saygı duyan ve ondan en çok korkan Hz. Peygamber'dir. Ancak bu durum Uhud Savaşı'nda yaralanmasına, Taif'te atılan taşlar neticesinde kan revan içerisinde kalmasına, zehirli koyun etinden etkilenmesine engel teşkil etmemiştir. Eğer mesele "tam inanma ve tevekkül" ise bu hususta Hz. Peygamber'den (s.a.s.) daha ileri bir kişinin olabileceğini tasavvur etmek dahi problemlidir. Kaldı ki dinî duygu ve inançla, insanların fizik kurallarına aykırı hareket etmeye teşvik edilmesi; böyle şeylerin vaaz kürsüsünden insanlara aktarılması, dinî duygunun saptırılmasından ve istismarından başka bir şey değildir.

B. ANNEANNESİNİN ÖLÜP TEKRAR DİRİLMESİ

Bazı konuşmalarında Gülen, şu garip olayı aktarmaktadır:

> *"Anneannem benim ölüyor, tekrar diriliyor, dünyaya dönüyor… Sonra senelerce yaşadı. Annem diyor ki ben öbür âleme gittim. Çok mübarek bir kadın. Melekler geldi iki tane. Dediler ki bu dilini kirli kullanıyor, dilinin derisini yüzmek lazım, galiz konuşuyordu, dili kirliydi. Dilinin derisini yüzdüler diyor. Ben görmedim nenemi…"* (Sesli Sohbetler, 18_01- Gıybet, dk. 13.55 vd.)

> *"Anneannem benim ölüyor, diriliyor, dünyaya dönüyor. Uzatıyorlar, gözlerini de kapatıyorlar. Ne kadar zaman bilmiyorum, annem diyor ki, dirildi bir daha. O yaşadı sonra, senelerce yaşadı. Diyor ki ben öbür âleme gittim. Çok mübarek bir kadın. Melekler geldiler iki tane, dediler ki, bu dilini kirli kullanıyor, dilinin derisini yüzmek lazım. Diyor ki galiz konuşurdu. Mesela derdi ki işte, sen pisin tekisin derdi. Ve dilimin derisini yüzdüler, diyor nenem. Ben görmedim nenemi, mübarek bir kadın olduğunu söylüyorlar. Şimdi insana ahirette böyle bir pis insan muamelesi yaparlar."* (53-Yenilenme Gayreti-1-, dk. 14.10)

İslam'ın iki ana kaynağı Kur'an ve Sünnet'e göre dünyadaki hayatı tamamlanıp ölen bir kişinin –peygamberlerin mucizeleri hariç– tekrar dirilerek dünya hayatına devam etmesi asla söz konusu olamaz. Dolayısıyla Gülen'in anneannesiyle ilgili anlattığı bu olayın gerçek olma ihtimali yoktur. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurulmaktadır: ***"Nihayet onlardan birine ölüm gelince, 'Rabbim! Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk ettiğim dünyada salih amel yapayım' der. Hayır! Bu sadece onun söylediği (boş) bir sözden ibarettir. Onların arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar (devam edecek, dönmelerine engel) bir perde (berzah) vardır."*** (Mü'minûn, 23/99-100) Aynı zamanda İslam dışı anlayışlara da kapı aralayan böyle bir düşüncenin İslam'da asla yeri yoktur.

C. ÖLMÜŞ BİRİNİN GERİ GELİP ZİYARETLERDE BULUNMASI

15.04.1990 tarihinde Süleymaniye Camii'nde bir hezeyanını şöyle dillendirmektedir:

> *"…müsaade ederseniz iki sene evveldi ve bir yere giderken bir tankerin altında kazada vefat eden arkadaşlarınızdan bahsederek simasına ne kadar susamışım bilemezsiniz...* ***Belki içinizdedirler,*** *benim bu kürsülerden birinde inkisarımı görünce minbere sıçrayıp orada üzdünüz hocamızı diyen o büyük imamı unutamayacağım. Belki içinizdedir belki hala üzüntülerinizi seziyordur.* ***Belki hala minbere çıkmak belki hala kükremek belki hala kırmayın bunu demek istiyordu.*** *Yakın bir tarihti belki bir ay geçmedi. Uzun seneler vazife yaptığı beldede ihtimal sık sık görüştüğü talebe arkadaşlardan bir tanesi ramazan mıdır, gece teheccüd vakti midir ve size anlattığım rüya değildir benim size söylediğim haldir.* ***Rüya değildir, açıktır, yakazadır. İki sene evvel bir tankerin altında ezilmiş, yanmış parmağını dikmiş ve cenazesi küller halinde bulunurken La İlahe İllallah Muhammedün Resûlullah ahd-i peymanına sadakat içinde bulunmuş. Ama talebe kardeşimizin kapısının tokmağına dokunuluyor, çocuk kapıyı açınca apışıp kalıyor, şaşırıyor. Kapının önünde iki sene önce vefat eden hocamız var. Bu bir uyku değildir. Çünkü öteleri dünyaya çekmiş yaşamışlar, dünyayı götürmüş ötelerde yaşamışlar… Dünya-ukbâ yan yana gelmiş…*** *Kapıyı açıyor içeri alıyor, nasılsınız iyi misiniz gecenin o teheccüd saatleri vaktinde oturup sohbet ediliyor belki çay demleniyor, içiliyor veya içilmiyor, gayrı ben gideyim diyor artık vakit doldu. Çocuk hala şaşkın… İhtimal kendisine o kadar izin verildi. Kapıyı açar, güle güle der neden sonra aklı başına gelir. Yengeye bir telefon edeyim, iki seneden beri evde vefalı. Efendisini bir daha döner mi diye cenazesini bile görmeden bekleyen yengeye bir telefon edeyim. Yenge telefonu ele alıyor, sesinde ağlamaklı bir şey, yenge diyor, ben bir şeye şahit oldum diyor. Sorma diyor tam biraz önce kapıyı vurdu, içeriye girdi aynı anda. Oturduk konuştuk. Neden sonra dedi müsaade edersen yatayım. Yatağa uzandı ve çocuk kendisini kendisine attığı an birden bire bir tüy gibi kayboldu gitti ve ağlıyor ve ahizeyi kapatıyor. Mesafenin*

> *tekrar ediyorum bağışlayın canına okunmuş.* ***Burada öteler yaşanmış…”*** (Süleymaniye-04 (Nefse Karşı Büyük Kavga) 15.04.1990.divx; dk. 17 vd.)

Yukarıda da ifade edildiği gibi bir insanın öldükten sonra tekrar dünyaya gelmesi, tanıdıklarını ziyaret etmesi, onlarla çay içmesi gibi bir durumun hakikatle bağdaşır bir tarafı olmadığı gibi dinen kabul edilebilir bir tarafı da bulunmamaktadır. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurulmaktadır: *“Nihayet onlardan birine ölüm gelince, ‘Rabbim! Beni dünyaya geri gönderiniz ki, terk ettiğim dünyada salih amel yapayım’ der. Hayır! Bu sadece onun söylediği (boş) bir sözden ibarettir. Onların arkasında, tekrar dirilecekleri güne kadar (devam edecek, dönmelerine engel) bir perde (berzah) vardır.”* (Mü’minûn, 23/99-100)

D. **PARANOYA VE ŞİZOFRENİ**

Gülen, *Sohbet-i Canan* adlı eserinde dinî konularda insanlara önderlik yapan kişilerle ilgili şöyle bir genelleme yapmaktadır:

> *"Bana öyle geliyor ki, **tasavvuf başta olmak üzere, dinin diğer alanlarında az dahi olsa insanlara bir şeyler anlatan, onlara önderlik yapan kişiler paranoya ve şizofreni tehlikesine açık tiplerdir.** Bu insanlar nazari bilgilerle değil entüisyonist bir mülahaza ile doğrudan Allah ile münasebet içinde olabilirler…"* (Gülen, *Sohbet-i Canan*, s. 154)

Gülen'in bu iddiaları, insanlara dini tebliğ etmekle görevli peygamberlere yöneltilen "mecnun", "büyülenmiş", "kâhin", "sihirbaz" gibi ithamlarla (İsrâ, 17/47; Şuarâ 26/153, 185; Sâd 38/4-5; Müddessir 74/21-25) paralellik arz etmekte ve peygamberler dışındaki âlimlere de ağır bir hakaret içermektedir. Aslında bu iddialar, elinizdeki kitapta alıntılanan birçok ifadesinden de anlaşılacağı üzere Gülen'in kendisinin bu tür illetlere sahip olduğunun bir itirafı mahiyetinde görülebilir. Öyle anlaşılıyor ki böyle bir ifadeyle o, aslında kendi saçmalıklarına ve aykırılıklarına cemaati nezdinde bir gerekçe hazırlamak peşindedir. Kendisindeki bu durumu başkalarına yansıtması ise psikoloji ve psikiyatri uzmanları tarafından değerlendirilmelidir. "***Entüisyonist (sezgicilik) bir mülahaza ile doğrudan Allah ile münasebet içinde olabilmekten***" bahsediyor olması da dinî açıdan kabulü imkânsız bir başka itikadi sapkınlık örneğidir. Zira birçok defa dile getirildiği üzere ancak peygamberler Yüce Allah ile doğrudan bir iletişim hâlinde, daha doğru ifadesiyle vahiy irtibatı hâlinde olabilirler.

E. ŞEYTANIN BAYKUŞ OLARAK ÖTMESİ

Vuslat Muştusu isimli eserinde Gülen şöyle demektedir:

> *"… Şeytan, bazen bir baykuşu –gerekirse içine girerek– çekip sizin balkonunuza getirir ve orada saatlerce öttürür…"* (Gülen, *Vuslat Muştusu,* s. 205-206)

Dinî açıdan hiçbir temeli olmayan bu tür akıl dışı söylemlerin dinî bilgi olarak halka sunulması, Allah'ın türlü hikmetler gözeterek yarattığı canlılara insanların farklı bir gözle bakmasına yol açacak ve onlar hakkında insanları çeşitli vehimlere sürükleyecektir. Bu tür hurafelerin din adına söylenmesi sahih din anlayışını tahriften başka bir şey değildir. Garip, asılsız ve doğruluğu tespit edilemeyecek hususların din adına ve dinî bir bilgi gibi insanlara aktarılması, insanları bilgilendirme amacından ziyade dikkat çekme ve ilgi uyandırma gibi gayelerle açıklanabilecek tavırlardır. Böyle bir söylemin beraberinde din istismarı ve dinin tahrifini getireceği de izahtan varestedir. Nitekim baykuş vb. hayvanlara farklı anlamlar yükleyerek uğursuzluk iddia edilmesi, cahiliye döneminde görülen ve Hz. Peygamber'in, ***"İslam'da uğursuzluk yoktur."*** (Buhârî, Tıb 53; Müslim, Selâm 110) ve ***"Baykuşta uğursuzluk yoktur."*** (Buhârî, Tıp, 49; Müslim, Selam, 102) buyurmak suretiyle reddettiği batıl inançlar cümlesindendir.

F. EVİN DUVARLARI İNLİYOR

Gülen, büyük bir zâtın misafir olduğu evin duvarlarının zikir esnasında ötüşe geçtiğinden, evin duvarlarından, tavanından ve zemininden inilti vb. sesler duyulduğundan bahsetmektedir:

> *"…Bir emekli albaydan dinlemiştim. Bir asrı aydınlatan, belki birkaç asrı aydınlatan dev bir düşünce, dev bir ruh, bir eve misafir olmuş. Vaka bu. Onun hali o zaten. Onu bize tanıtanlar, bildirenler öyle tanıttılar. Evrâd-u ezkâr insanı, inleme insanı, milleti kurtarma uğrunda kendini çoktan unutmuş insan. Ev sahibi tanımıyor. Hanımıyla yatıyorlar.* ***Birden bire evin duvarlarının ötüşe geçtiğini duyuyor. Bir inilti! Bu da ne? Ömer'e mezarın ses vermesi gibi bütün evin duvarlarında, zemininde, tavanında duyulan şu ses: -ama ben o sesi diyemeyeceğim. Çünkü ne sesim, onun sesi, ne soluğum onun soluğu, ne gırtlağım onun gırtlağı, ne de dilim onun dilidir.- Aman Allah'ım! Öyle: Lâ ilâhe illâ ente sübhaneke innî küntü mine'z-zâlimîn ve Yâ Rabbî innî messeniye'd-durr ve ente erhamu'r-râhimîn, Rabbî innî messeniye'd-durr.*** *Kabul buyur, şakamı bile yâ Rabbi! Rabbî innî messeniye'd-durr. Esas bana zarar isabet etti. Sen erhamu'r-râhimîn'sin. Rabbî innî messeniye'd-durr ve ente erhamu'r-râhimîn, Rabbî innî messeniye'd-durr ve ente erhamu'r-râhimîn. Dürtüyor yanındaki hanıma, 'hanım kalk!' diyor. Eve devlet kuşu kondu. Bu adam Hızır mıdır? Nedir? Hızır değildir; ama makâm-ı Hızır'ı temsil eden bir büyüktür."* (Kutsilerin Takvası, Kutsiler Takvası-2, dk. 41:10 vd.)

> *"…Ortalığın lerzeye geldiğini, bu devrimizde oldu bir tanesi. Arabanın içinde oturuyorduk diyor. Birden bire –hacca giderken- içinde oturduğumuz araba ileri geri hareket etmeye başladı. Araba ileri geriye doğru hareket ediyor. Bu da meczup gibi kendinden geçmiş, derin murakabeler içinde. –Geçen sene ölmemişti. Bu sene de ölmemişse hala hayattadır. Demek sizin yetiştiğiniz toprak böylelerini de yetiştirince, toprak hala kuvve-i inbâtiyesini kaybetmemiş. Hala büyük insan yetiştiriyor. Anladık ki; bu o kaynaktan geliyor.- Yanına sokuldum dedim ki; ne düşünüyordun şu dakikada? Ümmet-i Muhammed'in hak dinlemez, söz dinlemez*

hali gözümün önünde tüllenince; Allah, bunlara azap ettiğini düşündüm. Beni, 'Allah'ım!' dedim. Beni yak! dedim. Allah'ım beni yak! dedim. ***Araba lerzeye gelmiş, ileriye gidiyor, geriye geliyor."*** (Kutsilerin Takvası, Kutsiler Takvası-2, dk.52:00)

Din adına akıl dışı garip şeyler anlatarak dikkat çekmek öteden beri birtakım şarlatanların taktiği olagelmiştir. Burada aktarılan pasajlar da bunun tipik örnekleridir. Bu tür anlatımlar, halkı doğru din anlayışından uzaklaştıran yaklaşımlardır.

G. HZ. PEYGAMBER'İN DUBLESİ (!)

Fetö lideri, 29.06.1980 tarihinde Yozgat'ta yaptığı bir konuşmasında kendi cemaatinin hizmetlerinin Hz. Peygamber (s.a.s.) tarafından nasıl takdir edildiğini anlatırken Peygamber Efendimizin (s.a.s.) bir dublesinden söz ederek onun hayy/hayatta olduğunu söylemektedir:

> *"…Kalplerimizi istikamet içinde tutalım, gönlümüzü o sultan-ı zîşana müteveccih tutalım, onun her halimize nigehbân olduğunu bilelim… **Aleyhissalatü vesselam mübarek ruhuyla perisprisiyle, dublesiyle hayydır, aramızdadır ve halimize nigehbândır…"*** (1980-06-29_Gönül Dünyamızdan-06 - iman ve amel, dk.35: 59 vd.)

13.03.1978 tarihli konuşmasında Gülen şu sözleri ile sınırı daha da genişleterek sahabe için de aynı kelimeyi kullanmaktadır:

> *"…Hz. Musab'ın suretine bürünmeyi şeref saydığı için melek onun suretine bürünerek, şehit olduğu halde akşama kadar onun suretiyle savaşmıştır. Mus'ab şehit olmuştu ama dublesi oradaydı. Bu Musab'ın dublesidir. Siz Allah'ın dinine yardım ederseniz Allah da size yardım edecektir."* (Melekut Alemi 3, dk.75)

10.03.1978 tarihinde yaptığı konuşmada ise şöyle demektedir:

> *"Her insanın bir dublesi vardır, içinde yaşar. Bu, insandan ayrılabilir ve bu sayede bir insan aynı anda 20 yerde görülebilir. Ehlullahın Abdal kısmı buna mazhar olur."* (Hutbeler 1 İrşad Ekseni, Melekut Alemi 2, dk.42 vd.)

İslam itikadı açısından Hz. Peygamber'in dublesinin olduğunu iddia etmek batıl bir inançtır. Bir Müslümanın bu tür şeylere itibar etmesi ve bunu bir gerçekmiş gibi anlatması insanların sahih itikatlarını ifsad eder. İslam'ın temel kaynakları Kur'an ve Sünnet'te bu tür asılsız iddialara mesned teşkil edecek herhangi bir bilgi yoktur. Muteber İslam âlimlerinin hiçbiri de bu tür bir görüş nakletmemiştir. Böylesi temelsiz ve akıl dışı iddiaların bilinçli bir şekilde başka düşünce sistemlerinden alınıp muhatap kitleye empoze edildiği anlaşılmaktadır.

Duble söylemiyle Hz. Peygamber'in vefatından sonra dünyada tasarrufta bulunduğu iddia edilmiş olmaktadır. Yukarıda da böyle bir durumun söz konusu olamayacağı farklı başlıklar altında defalarca açıklanmıştır. Hâlbuki o da diğer insanlar gibi vefat etmiş ve âhirete intikal etmiştir. (Zümer 39/30; Al-i İmrân, 2/144) Hz. Ömer gibi, Hz. Peygamber'in ve-

fatı karşısında dehşete düşüp durumu kabullenmekte güçlük çeken sahabîler de Hz. Ebu Bekir'in şu ifadeleriyle kendilerine gelmişlerdir: "*Ey ahali! Her kim Muhammed'e (s.a.s.) tapıyorsa bilsin ki O ölmüştür. Her kim Allah'a tapıyorsa bilsin ki Allah hayat sahibi ve ölümsüzdür!*" (Abdüsselâm Hârûn, *Tehzîbu Sîreti İbn Hişâm*, s. 342-343) Hz. Ebu Bekir, bu ifadelerinin ardından şu ayet-i kerimeyi okumuştur: "*Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Şimdi o ölür veya öldürülürse gerisin geri dönecek misiniz? Kim geri dönerse bilsin ki Allah'a asla bir zarar vermiş olmayacaktır. Allah şükredenleri ödüllendirecektir.*" (Âl-i İmrân, 3/144) Hz. Peygamber sonrası iç karışıklıklar yaşayan, isyanlarla karşı karşıya kalan, var olma mücadelesi veren sahabe-i kiram Hz. Peygamber'in dublesinden medet ummamış, böyle bir beklentiyi akıllarına dahi getirmemiştir.

Netice olarak Allah her şeyi görmekte, her şeyi bilmekte, yalnızca kendisine dua edilmesini, yalnızca kendisinden yardım istenmesini emretmektedir. Buna karşı yukarıdaki yaklaşım, Allah dışındaki varlıklardan bir beklenti içinde olmaya sevk etmesi sebebiyle de itikadî açıdan sakıncalıdır.

H. HURÛFİLİK VE CEFR/CİFR

Gülen, Kur'an-ı Kerim'de 1958 Irak ihtilaline işaret eden ayetler bulunduğunu iddia ettiği şu satırlara *Zihin Harmanı* adlı kitabında yer vermektedir:

> *"Dine hizmet eden büyük şahısların zat ve eserleri ile ilgili Kur'ân'dan işaretler çıkarılmasının dinimizdeki yerini izah eder misiniz?... Konunun anlaşılması adına ikinci önemli bir husus da şudur: Kur'ân-ı Kerim'den kendi devir, kendi cereyan, kendi hizmetlerine işaret çıkaran zatların durumu, ilk defa çağımızda görülen bir hâdise değildir.... İbn Abbas'a, "Hâ Mim Ayn Sin Kaf"ın mânâsı soruldu. O da bu soruya şöyle cevap verdi: "Ha Mim Ayn Sin Kaf'ın mânâsı şudur: Bir zaman pâyitahtı bir tepenin başında bulunan bir devlet olacak. Bu pâyitahtın bulunduğu şehrin ortasında, bu şehri bir baştan bir başa kateden bir nehir geçecek. O devirde o devleti idare edenler arasında Abdülillâh veya Abdullah isminde Ehl-i Beyt'ten birisi bulunacak. Bu zat, isyan eden bâğî bir cemaat tarafından katledilecek..." İbn Abbas'ın bu yorumu okunuyor ancak hangi hâdiseye işaret ettiği bilinmiyordu. 1958'de Irak'ta ihtilal oldu. O dönemde Bağdat'ın krokisi çizildiğinde şu tablo çıkıyor ortaya: Bir tepenin başında kurulmuş bir şehir ve bu şehri bir baştan bir başa ikiye bölen bir nehir. Enteresandır 1958 ihtilali döneminde devletin ikinci adamı konumunda olan ve Kral 2. Faysal'ın amcası Emir Abdülillâh darbe yapan ihtilal kuvvetleri tarafından katledilecektir. Hatta o gün ihtilalin başında bulunan General Abdülkerim Kasım'a karşı merhum 2. Faysal ve Emir Abdülillâh'ın taraftarları İbn Abbas'tan gelen bu rivayeti bir beyanname hâlinde Bağdat'ın sokaklarında yazılı olarak neşretmişlerdi. Şimdi İbn Cerir bin sene evvel bu hâdiseyi yazdı ve bir gün gelip de bu hâdise bütün çıplaklığıyla zuhur ettiyse artık bunu bütün bütün inkâr etmeye mahal olmasa gerek. O zaman diyeceğiz ki, evet, yaş ve kuru, Kur'ân'da her şey vardır."* (Gülen, *Zihin Harmanı* (Prizma 7), Nil Yayınları, İstanbul 2011, s. 162-166)

Gülen, benzer bir şekilde huruf-i mukattaa harflerinin anlaşılmasıyla ilgili olarak da ebced hesabının kabul edilmesi gerektiğini savunmaktadır. (Gülen, *Bir İcaz Hecelemesi*, s. 92)

> *"Mukattaa harfleri, bazı sûrelerin başlarındaki "Elif, Lâm, Mîm" gibi*

harflerdir. Hâlbuki o güne kadar böyle harflerle ilgili bir şifreleme usulü hiç görülmemiş ve denenmemiştir. Evet, Kur'an'ın sırları onun ruhuna şifrelenmiştir. Bu şifrelerin anahtarları da "mukattaa" harfleridir. Şifrenin ne demek olduğunu bilenler bunu iyi anlarlar. Kulaklığı takan alıcı bir telsiz operatörünün kulağına bizce mânâsız "di-di-dâ-dit; dâ-dâ-dit"… gelir. O da bu sesleri "F-G" gibi harflere çevirir ve beşer beşer yazar. Ancak bu harflerden önce operatör bir grup rakam almıştır ki, bütün sır işte bu rakamlardadır. Gelen şifrelenmiş mesaj, işte bu rakamlarla çözülür ve bir mânâ ifade eder." (Gülen, *Kur'an'ın Altın İkliminde,* s. 74)

Cefr konusuyla ilgili akademik araştırmaların ulaştığı neticelere göre cefre ilişkin ilk telakkiler, Bâtınî-İsmâilî çevreler ve eski dinî-felsefî kültürleri aktaran kaynaklar yoluyla İslam dünyasına girmiştir. Şîîlerin çoğunluğu ile bazı Sünnî âlimler de bu yaklaşımdan etkilenerek cefrin, geleceğin bilgisini içerdiği zannına kapılmışlardır. Ancak vahiy sona erip tebliğ tamamlandığı için cefr ile veya başka metotlarla geleceğe ilişkin kesin bilgiler ortaya koyma düşüncesi salt bir iddiadan öte bir anlam taşımaz. Üstelik bu anlayış gaybın bilgisinin Allah'a ait olduğu inancıyla da uyuşmamaktadır. Nitekim Büyük İslam âlimi İmam Gazzâlî'nin de belirttiği gibi harflerin belli anlamlar ve sayısal değerler ifade ettiği konusunda hiçbir tutarlı ve ilmî delil yoktur. ("Cefr", DİA, VII, 217) Bu anlayışın kökenlerini Hz. Ali'ye ve Ehl-i Beyt'e dayandırma çabaları da mesnetsizdir. Nitekim Hz. Ali de Ehl-i Beyt'in elinde Resûlullah'ın diğer insanlara açıklamadığı özel bilgiler olup olmadığı sorusuna, "Hayır! Bizde Allah'ın Kur'an'ı anlamak için insana verdiği anlayış kabiliyetinden başka özel bir şey yoktur." cevabını vermiştir. (Ebû Dâvûd, Diyât 11; Ahmed b. Hanbel, I, 79)

Sonuç olarak usul-i tefsir ve usul-i fıkıh âlimleri Kur'an'ın anlaşılması ve tefsiri ile ilgili böyle bir metottan bahsetmemektedirler. Üstelik Gülen'in alıntıda atıfta bulunduğu "yaş ve kuru her şeyin Kur'an'da bulunduğu" ile ilgili âyet (En'âm, 6/59) Allah'ın mutlak ilmiyle ilgili olup cefr anlayışına delil teşkil etmez.

VI. BÖLÜM **CİNCİLİK**

A. **"İSTESEK BİZ DE CİNCİLİK YAPARDIK."**

"İstesek biz de cinlerle meşgul olabilir ve onları bazılarının üzerine salar hatta akılları ile de oynayabiliriz. Ama hiçbir peygamber bu yolda yürümemiş tebliğ ve irşadına bunları bulaştırmamıştır." (Gülen, *Fasıldan Fasıla* 2, İzmir 1995, s. 99)

B. **ÜÇ AYLIK BİR ÇALIŞMAYLA CİNCİLİK VE MEDYUMLUK (!)**

*"Şimdiye kadar ele almaya çalıştığımız ruhu geliştirmek suretiyle gelecek adına ruhla kontak olma… keşif ve keramet… hiss-i kable'l vuku…telepati…içten geçenleri okuma…medyumluk ve yoga… ruh ve cin çağırma gibi hadiselere her mümin muttali olabilir. Bunlar bazıları **için üç aylık bir çalışmayla elde edilebilecek şeylerdir.**"* (Gülen, *İnancın Gölgesinde 1*, s.116-117)

Keramet, salih amel sahibi bir mü'minde meydana gelen olağanüstü hâl demektir. Bu hâl, kulun istemesiyle değil Allah'ın ikramıyla gerçekleşir.

Yoga vb. meditasyon yöntemlerine gelince bunlar özellikle Hinduizm ve Budizm'de söz konusu olup kişiye birtakım ilahî bilgiler ve yetenekler kazandırdığı iddia edilen yöntem-

lerdir. Bir Müslümanın başka dinlere dayandığını bilerek yogayı teşvik etmesi veya yapması İslam'ın inanç prensiplerine aykırıdır.

Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerde insanların, ölülerin ruhlarıyla temas kurduklarına ilişkin herhangi bir bilgi yoktur. Dolayısıyla ruh çağırma seanslarında, ölen kişilerin ruhları ile irtibata geçildiğine dair iddiaların dinî bakımdan mesnedi bulunmamaktadır.

Sonuç olarak dinî konuşma adı altında mü'minleri, medyumluk, yoga, ruh çağırma gibi İslam'ın asla tasvip etmediği birtakım uygulamalara yönlendirmenin dinî bir dayanağı yoktur.

C. ASHAB-I BEDİR'İN İSİMLERİYLE CİN KOVMA

"Ben kendi müşahedemi size şöyle anlatayım. Çok sevdiğim bir arkadaşım ve kadın da alabildiğine mütedeyyin olduğu için, evime misafir gelsin de Allah'ı hoşnut edeyim diye böyle coşan bir kadın olduğu için, içim yanıyordu. Ashab-ı Bedr'in adını götürdüm. Ben çok kerametlerini görmüşüm Bedir ashabının. Dedim, bunu onun yanına koyalım, belki Ashab-ı Bedir, Hz. Hamza bir görünüverir bu cinlere. Ben merdivenlerden daha çıkarken kadın bağırmaya başladı yukarıda. Diyorlarmış ki hoca geliyor, onun da iflahını keseceğiz. Ben daha girmedim eve. Tamam dedim, tuttu bizim iş. Ben Ashab-ı Bedr'in adını götürdüm. O trans halinde kendinden geçmiş, hekimler bunu çok iyi bilirler. Arkadaşım gitti. Böyle diyor onu şuradan göğsüne bırakıverdim. Başladı konuşmaya, duyuyoruz biz sesini: Niye kaçıyorsunuz? Hz. Hamza geldi diye kaçıyorsunuz değil mi? Ashab-ı Bedir geldi diye kaçıyorsunuz. Nasıl izah edersiniz bunları? Edemezsiniz ve sonra Allah'ın tevfik ve inayetiyle tertemiz oldu, şimdi hacca gitti bu sene…" (02 Sesli Vaazlar-1/Fizik Otesi Hayat/Cinlerle ilgili soru-cevap-1-Cin çağırma var midir.mp3; dk. 18 vd.)

"*Doğrusu insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazılarına sığınırlardı da, cinler onların taşkınlıklarını artırırlardı."* (Cinn, 72/6) ayetinde açıklandığı üzere cinlerin insanlara zarar vermesi, Yüce Allah'ın açık ikazına rağmen insanların cinlere sığınıp onlarla iletişim kurma ve medet umma hevesleri yüzündendir. Bunun için Felak ve Nâs surelerinde bu duruma işaret edilerek insanların, cinlerin ve her türlü yaratığın şerrinden ve vesvesesinden her şeyin Rabbi olan Yüce Allah'a sığınmaları teşvik edilmiştir. Bu demektir ki gerçekten Allah'a iman edenler üzerinde şeytanların ve cinlerin hâkimiyeti, bir baskı kurması ve zarar vermesi söz konusu değildir. Şeytanın ve cinlerden şeytanların hâkimiyeti ve zararı sadece onu dost edinenler ve Allah'a ortak koşanlar için söz konusudur. (Bk. Nahl, 16/99-100) Bu bakımdan mü'minlerin cin ve insan şeytanların her türlü şerrinden ve zarar vermesinden Allah'a sığınması ve onlardan korkmaması gerekir. Onlara hiçbir şekilde meyletmeyen ve iradesini sadece hak ve hakikat doğrultusunda kullanan kimseler ise cin ve şeytanlardan gelebilecek her türlü etki ve zarardan korunmuş olurlar. Ayrıca Hz. Peygamber'in öğrettiği bazı dualar ile muavvizeteyn surelerinin okunması gerektiği yönündeki bilgiler dışında muteber kaynaklarımızda başka korunma yollarına dair bir bilgi yer almamaktadır. Bu bakımdan Bedir ashabının adının anılması gibi uygulamaların herhangi bir dinî temeli yoktur.

D. ŞİZOFRENİYİ CİNLERLE İRTİBATLANDIRMA

Gülen cinlerle ilgili bir konuşmasında cinlerin, habis ruhların şizofreniye yol açabileceklerini şu sözleriyle ifade etmektedir:

> *"…mümkündür* ***şizofreni de damarın içine yine cinler dolsun ve bozsunlar onun muvazenesini,*** *bozsunlar. Sinir sistemini harab etsinler, bazen çıldırtsınlar, bazen de muvazeneli tutsunlar…"* (02 Sesli Vaazlar-1/Fizik Ötesi Hayat/Cinlerle ilgili soru-cevap_5-Cinni şeytanlar insanlara musallat olup onlara manevi hastalıklar verirler mi.mp3 dk. 10:45 vd.)

İslamî kaynaklarda cinlerin damarlara girip hastalıklara sebep olduğu yönünde bir bilgi bulunmamaktadır. Aksine onların zararlarının insanları aldatmak ve kötülüğe teşvik etmek suretiyle olduğu belirtilmektedir. Sosyal ve psikolojik nedenler yanında bazı genetik ve fizyolojik sebeplere de bağlı olarak zuhur edebilen akıl ve ruh hastalıklarının cinlerle irtibatlandırılması modern bilime de ters düşmektedir. Diğer taraftan böyle bir düşünce tarzı, Orta Çağ Hristiyanlığındaki akıl hastalarının içine cin girdiği kabulüyle paralellik arz etmektedir.

VEYL OLSUN!

FETÖ elebaşı, 09.02.1979 tarihinde yaptığı bir konuşmada yıllar öncesinden 15 Temmuz darbe girişiminin adeta detaylarını vermektedir:

> *"Ama sen her şeyi salıverirsen, **bir yerde asker, öbür yerde subay öldürülür, öbür yerde parlamentoya bomba konur, öbür yerde Meclis tahrip edilir. Başka bir yerde masum halkın üzerine ateş edilir. Bütün bunların temelinde küfür vardır, küfran vardır**. Maziyi inkâr vardır, kendinden kaçış vardır. Zulmanilik vardır, maziye sövüş vardır. Veyl olsun topunun köküne!"* (1979-9-02-09_Zekat-7.mp3", dk. 01:15:00 vd.)
>
> ***VEYL OLSUN!***

SONUÇ

Bu çalışma, Fetullah Gülen'in kitapları ve konuşmalarından alıntılanmış metinler ve bunlar üzerine yapılan kısa ilmî değerlendirmelerden oluşmaktadır. Buraya alınan pasajlar, Gülen'in kişiliğini ve dinî anlayışını yansıtan ilk el güvenilir kaynaklardır. Özellikle 30-40 yıl önce cami kürsüsünde veya herhangi bir ortamda sözel anlatım teknikleriyle, bir editörlük sürecinden geçmeksizin dile getirilen fikirler ve değerlendirmeler Gülen'in tabii hâlini ve gerçek fikirlerini net bir şekilde ortaya koymaktadır. Gülen, bilindiği kadarıyla bu kayıtlarda dile getirdiği fikirleri reddetmediği gibi, gerek televizyon kanallarında seyirciye sunulan dizilerde gerekse yazılı ürünlerine serpiştirdiği anekdotlarda gittikçe daha fazla kullanmış ve mensuplarını bu yolla hipnotize ederek neredeyse robotlaştırmıştır.

İslam'ın Kur'an ve Sünnet'e dayalı kelam ve fıkıh usulü çerçevesinde tanımlanan ana yaklaşımı dikkate alındığında bu çalışmada alıntılanan sözler hiçbir şekilde savunulamaz ya da te'vil edilemez.

Bu çalışmada yer verilen alıntılar toplu hâlde değerlendirildiğinde ve bunların yıllara yayılmış kayıtlar olduğu göz önünde bulundurulduğunda bu ifadelerin sistematik bir nitelik arz ettiği açıktır. Yani bunlar bir anlık dil sürçmesi, ağızdan kaçan ve maksadını aşan bir ifade ya da sûfîlerin te'vil edilebilir 'şatahat'ını aşan bir mahiyet taşımaktadır. Bu sözlerin sahibi tüm bu ifadeleri bilinçli bir biçimde ve belirli bir sonucu almak için düzenli olarak kullanmaktadır. Bu olgu, söz konusu ifadelerin tevil edilebilirliğini ortadan kaldırmakta ve sözün sahibinin tarihte bazı örneklerini gördüğümüz gizil yöntemleri kullanarak insanları sorgusuz sualsiz bir hedefe kilitleme amacıyla bu sözleri sarf ettiğini göstermektedir. Bu durumda söylediği sözlerin te'vil edilebilir mecaz (metafor) ya da teşbihler olmaktan uzak, aksine somut, maddi sonuçlar elde etmek için muhatapların zihninde belirli bir anlayışı ve algıyı yerleştirmek üzere bilinçle seçilmiş hakiki ifadeler olduğu aşikârdır. Bu gözlem ışığında çalışmada geçen alıntılarda ortaya çıkan "Gülen

kültü"nü İslam'ın ana yolunun itikad esaslarıyla çelişen unsurlarına da işaret ederek şu şekilde özetleyebiliriz:

1. **Ulûhiyeti zedeleyen düşünceleri:** Hiç şüphesiz her mü'min, Rabbini kişisel tecrübesiyle hissedebilir, Yüce Allah ile çok özel ve içten bir iletişim ve irtibat kurabilir. Allah Resûlü'nün İsra-Mirac adını verdiğimiz mucize olarak nitelenen Mekke-Kudüs hattındaki gece yürüyüşü ve akabinde göklere yükselerek Rabbi ile buluşması ancak bir Peygamber'e bahşedilebilecek istisnai nitelikte bir lütuftur. Ancak Allah Resûlü (s.a.s.) bu tecrübesinden dönüşünde mü'minlere günde beş kez Allah'a yönelecekleri namaz ibadetini getirmiş ve bu ibadet "*mü'minin miracı"* olarak nitelenmiştir. Burada kastedilen kişinin kendi özel dünyasında Rabbi ile hasbihal etmesi, ibadeti sadece Allah'a yönelterek ruhaniyetini ve maneviyatını geliştirmesidir. Gülen'in sözlerinden ulûhiyete dair hassasiyet gözettiği izlenimi doğsa da biraz daha yakından incelendiğinde onun ulûhiyeti zedeleyecek birtakım fikirleri sürekli dile getirdiği anlaşılmaktadır. Her gün ve her an neredeyse Allah'la görüştüğü iddiası bunların içinde en vahim olanıdır. Bilebildiğimiz kadarıyla peygamber olmasına rağmen Hz. Muhammed (s.a.s.) bile Gülen kadar Allah'la buluşup hasbihal etmemiştir. Daha doğrusu Hz. Muhammed'in (s.a.s.) sîretinde bu şekilde her şeyi gizemli güçlere bağlama ve insanları bu gizemler üzerinden bir şeylere ikna etme derdi asla olmamıştır. Gülen ise gerek vaazlarında, gerekse kitaplarında ve son yıllarda da internet ortamlarında hemen her hareketinin Allah'ın iradesi ve yönlendirmesiyle olduğu algısını oluşturmak için çabalamış, bunun için ayetleri ve hadisleri bağlamlarından koparıp kendi istediği yorumu çıkarmak için çarpıtmıştır.
2. Kur'an'da ve Hz. Peygamber'in Sünnet'inde açık seçik bir biçimde belirtildiğine göre Allah (cc.) insanlarla ancak peygamberleri vasıtasıyla konuşur. Hz. Muhammed (s.a.s.) son peygamber olarak son kitabı getirdiğinde Rabbimizin Kur'an sonrası zamanlarda insanlarla doğrudan iletişimi ancak bu kitap yani Kur'an-ı Kerim tarafından gerçekleştirilecektir. Peygamberler dışında hiç kimse ulûhiyet sahasından bilgi alıp onları Allah'ın mesajları şeklinde sunma hakkına sahip olmadığı ve bundan sonra da peygamber gelmeyeceği için vahyin rehberliği dışında ilahî mesaj iddia etmek ciddi bir sapmadır. Ulûhiyet sınırı çok özel bir alan olup peygamberler dışında bu sınırı geçtiğini iddia edenler ve üstelik bu iddialarını başkalarına ilahî mesaj olarak empoze etmeye kalkanlar İslam'ın sahih yolundan sapmış kimselerdir.
3. **Nübüvveti zedeleyen düşünceleri:** İslam'a göre peygamber, Allah'ın insanlarla iletişimi sağlamak için insanlar arasından seçtiği bir kişidir. Bu seçilmişlik, onları özel bir konuma, "Vahyin/Risaletin tebliğcisi" konumuna yerleştirmektedir. Bu sebeple peygamberler Allah'ın mesajını eksiksiz ve doğru bir biçimde aktarabilsinler diye bu konuda hataya düşmekten korunmuşlardır (ismet). Vahiy, Hz. Muhammed'in (s.a.s.) ölümüyle sona erdiğinde mü'minler önce bir şok yaşadılar ve pa-

niklediler. Hz. Ebu Bekir bunun üzerine o meşhur sözünü söyledi: "*Kim Muhammed'e tapıyorsa bilsin ki Muhammed ölmüştür. Kim Allah'a tapıyorsa o Hayy'dır (diridir) ve ölümsüzdür.*" Efendimizin ölümünden sonra onun bıraktığı Kur'an ve Sünnet mirası Müslümanlara rehberlik etti.

Gülen kültünde Hz. Muhammed (s.a.s.) âdeta kültün liderinin ev arkadaşıdır; sabah akşam oturup strateji konuşmaktadırlar ve daha sonra bu konuşmalar neticesinde kendisine tevdi edilen emaneti Gülen müritlerine ve mensuplarına aktarmaktadır. İlginçtir ki hemen hemen her karar, bir şekilde "Gülen'in Örgütü"nü tahkim edip onları sorgusuz sualsiz itaate yönlendirecek türden gizemlerle süslenmiştir. Hz. Muhammed'i (s.a.s.) dünyevî bir yapılanmanın figürü hâline getiren böyle bir anlayışın nübüvvet fikrini zedelediği açıktır. Ulûhiyet ve nübüvvet gibi imanın en önemli esaslarından ikisini zedeleyen bu tutum ve yaklaşımın dalalet (sapkınlık) olarak nitelenmesi kaçınılmazdır.

Hiç şüphesiz keramet haktır. Allah dostu insanlar elinde kerametler zahir olabilir; ancak gerçekliği olmayan kendinden menkul kerametleri, yasadışı örgüt kurmak, bağlılarını endoktrine etmek ve en önemlisi kirli emellerini gerçekleştirmek için kullanmak en başta Ehl-i Sünnet alimlerinin keramet anlayışını istismar etmektir.

4. İslam'ın iki ana kaynağı Kur'an-ı Kerim ve Hz. Peygamber'in Sünneti'ne aykırı düşen hiçbir bilginin dinî değeri yoktur. Sahabe neslinden günümüze kadar sevâd-ı a'zamın (Müslümanların büyük çoğunluğunun) üzerinde yürüdüğü yolun dışında bütün anlayışlar sırat-ı müstakimden sapmadır.

5. Din adına ileri sürülen bir görüş ya da yapılan bir açıklama, İslam'ın temel bilgi kaynaklarına dayanmalıdır. Dolayısıyla "akl-ı selim, sağlam duyu organları veya haber-i sâdık (mütevatir haber ve peygamber tebliği)" ile teyit edilemeyen dinî bir söylem kabul edilemez.

6. İslam'ın temel bilgi kaynaklarının göz ardı edilmesi hâlinde, saf zihinleri kendi halüsinasyonlarıyla saptıran, kişisel zanları ve vehimleri istikametinde insanları yönlendiren hasta ruhlu kişilerin, din adına her şeyi söyleyip yapabilmelerinin önü açılmış olur. Böyle olunca kendisinden başka hiç kimsenin muttali olamayacağı ve dinin temel bilgi kaynaklarına göre kontrol edemeyeceği rüyalarla, gizemlerle ve sözde kerametlerle bir 'kült' önder oluşturulması da kolaylaşır. Bu durumda, seçilmiş olduğuna inanılan bu kişi, Yüce Allah ve Hz. Peygamber (s.a.s.) ile yakaza hâlinde görüşür ve aldığı talimatlarla (!) örgütünü yönetir hâle gelir. İş bu noktaya varınca da müntesipleri nezdinde Kur'an-ı Kerim ve Sünnet'in ne dediğinin bir önemi kalmaz; artık bağlayıcı olan, sözde masum/masûn (korunmuş) önderin ne dediği ve dini nasıl anladığıdır. Bu da kaçınılmaz olarak İslam'ın tahrif edilmesinin önünü açar.

7. Din samimiyettir. Samimiyetin gereği ise hiçbir dünyevî amaç, ihtiras ve iktidar peşinde olmaksızın sırf Yüce Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için kulluk görevlerini

yerine getirmektir. Kişinin, diğer Müslümanlardan farklı ve 'seçkin' olduğuna inanması; aynı şekilde mensubu olduğu topluluğu da diğer Müslüman toplulukların üstünde "seçilmiş bir cemaat" olarak kabul etmesi samimiyetle bağdaşmaz. Yahudilere ait bir inanç esası olan 'seçilmişlik' iddiasını, İslam kesinlikle reddeder. Bu söylem, tarih boyunca dünyevî iktidarı ele geçirme arzusunda bulunan muhterislerin etkili bir motivasyonu olarak kullanılmıştır. Fetullah Gülen kendi mensuplarına "ikinci sahabe nesli", 'kutsîler' ve 'rabbanîler' diye hitap ederek onları seçilmiş bir topluluk olduklarına inandırırken aslında her dediğini yapmaya hazır fedailer yetiştirmeye odaklanmıştır.

8. İslam bütün insanlığa gönderilmiş son ilahî dindir. Peygamberler silsilesinin son incisi Hz. Muhammed'in (s.a.s.) peygamber olarak gönderilmesiyle ve son ilahî kitap Kur'an-ı Kerim'in inzaliyle birlikte önceki dinlerin hükümleri neshedilmiştir. Dolayısıyla İslam'ın Yahudilik ve Hristiyanlıkla aynı düzlemde değerlendirilmesi ve bu meyanda önceki dinlerin de "hak din" olma özelliklerini devam ettirdiklerini söyleyerek "dinlerarası diyalog" çalışmaları yapılması, İslam açısından kabul edilebilir bir durum değildir. Son ve yegâne hak din olan İslam'ın başka dinlerle yan yana getirilmesi, onun Yüce Allah nezdindeki yegâneliği ve üstünlüğüyle bağdaşmaz.

   Diğer din mensuplarıyla barış içinde insanî ilişkiler kurmak İslam'ın her Müslümana yüklediği bir görevdir. Fakat bu insanî durumu istismar ederek İslam ile diğer dinleri bir potada eriterek karma bir teoloji oluşturmaya çalışmak başka bir şeydir. Dinlerarası diyalog bağlamında Gülen'in dile getirdiği düşünceler onun "hak din" anlayışının da sorunlu olduğunu göstermektedir.

9. Zerdüştlük, Roma putperestliği ve Antik Yunan çok tanrıcılığı da dâhil olmak üzere diğer din ve inançlardan alıp naklettiği birçok kavram, sembol ve fikir ile Gülen âdeta içeriden bir figür olarak İslam'ı tahrif etme misyonunu üstlenmiş görünmektedir.

10. Bir kere daha vurgulanmalıdır ki İslam ilim geleneğinde sahih dinî bilginin kaynağı Kur'an, Sünnet, İcma ve bu çerçeve içinde kalan ictihaddır. Bunun dışında insanların/toplumların hayatını yönetecek, yönlendirecek bir kaynak ve yöntem kabul edilmemiştir. İlham, rüya, keşif ve benzeri yöntemler özneldir ve bağlayıcılığı da yoktur. Dolayısıyla bir kimse herhangi bir Müslümanı bu yolla yönlendirmeye kalktığında, o Müslümanın tavrı yukarıda belirtilen usûl çerçevesinde bu yaklaşımı sorgulamak olmalıdır.

    Bu itibarla Müslümanlar dinlerini, Hz. Peygamber'in eğitiminde yetişmiş olan sahabe ve onları takip eden iki öncü neslin ortaya koyduğu usûl doğrultusunda hareket eden emin ve ehil âlimlerden öğrenmelidir. Fetullah Gülen gibi kendi sübjektif algılarına, hayallerine, halüsinasyonlarına ve rüyalarına dayanarak dini yorumlayan ya da din adına hüküm koyan kişilere kulak vermemelidir. Aksi hâlde vebalden kurtulmak mümkün değildir.

BİBLİYOGRAFYA

Kur'an-ı Kerim

Abdüsselâm Harun, *Tehzîbu Sîreti İbn Hişam*, Beyrut 1985.

Ahmed b. Hanbel, *Müsned,* Müessesetü'l-Kurtuba, Kahire, ts.

Ahmed er-Rufâî, *el-Burhânü'l-müeyyed*, çev. Kudsî-zâde Kadrî, İstanbul, ts.

Aliyyü'l-Kârî el-Herevî, *Cem'u'l-vesâil fî şerhi'ş-şemâil*, I-II, Matbaatü Şerefiyye, Mısır ts.

________, *Minahu'r-ravdi'l-ezher fi şerhi'l-Fıkhi'l-Ekber,* nşr. Vehbi Süleyman Gâvcî, Beyrut 1998.

________, *Şerhu'l-Fıkhı'l-Ekber*, Beyrut 1404/1984.

Arûsî, Mustafa, *Netâicü'l-Efkâri'l-Kudsiyye*, Dârü'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 2007.

Babertî, *Şerhü'l-'Akideti't-Tahaviyye*, Thk. Arif Aytekin, Kuveyt, 1989.

Beyzâvî, Nâsırüddîn Ebû Saîd, *Envârü't-tenzîl ve esrârü't-te'vîl,* I-V, Tkh. Muhammed Abdurrahman Maraşlı, Daru Sadır, Beyrut 2001.

Birgivî, Mehmed Efendi, *et-Tarîkatü'l-Muhammediyye*, Dımaşk 2011.

Buhârî, Ebû Abdillâh, *el-Câmiu's-Sahih*, I-IX, Thk.: Muhammed Züheyr b.Nâsır en-Nâsır, Daru Tavki'n-Necât, Beyrut 1422/2001.

Ebû Dâvûd, *Sünenü Ebî Dâvûd*, Mevkı' Vizârati'l-Evkâf el-Mısrıyye, yy., ts.,

Erdoğan, Latif, *Fethullah Gülen Hocaefendi "Küçük Dünyam"*, AD Yayıncılık, İstanbul 1995.

Eş'arî, Ebü'l-Hasen Alî b. İsmâîl, *el-İbâne an Usûli'd-Diyâne*, Thk. Fevkıye Hüseyin Mahmûd, Dâru'l-Ensâr, Kahire 1397.

Güzelhisâri, Mustafa Hulûsî, *Menafiu'd-dekâik*, İstanbul 1288.

Hâdimî, Ebû Saîd, ***el-Berîka***, İstanbul 1326.

Hâkim, en-Nîsâbûrî, ***el-Müstedrek 'ale's-Sahîhayn***, Thk. Mustafa Abdulkadir Ata, I-V, Dârü'l- Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1411/1990.

Heysemî, ***Mecmau'z-Zevâid***, Dar'ül-Me'mûn, yy., ts.

İbn Abidin, Muhammed b. Muhammed b. Emin b. Ömer, ***Reddü'l-muhtâr ale'd-Dürri'l-muhtâr Şerhu Tenviri'l-ebsâr***, Beyrut 1987.

İbn Âşûr, Muhammed et-Tâhir, ***et-Tahrir ve't-Tenvir,*** I-XXX, ed-Daru't-Tunusiyye, Tunus 1984.

İbn Ebi'l-İz, Ebü'l-Hasen ed-Dımaşkî, ***Şerhu'l-Akideti't-Tahaviyye***, nşr. Şuayb Arnavut, Dımaşk 1401/1981.

İbn Hacer el-Heytemî, ***el-Fetâvâ el-hadîsiyye***, yy., ts.

İbn Hacer, ***Fethu'l-Bârî***, I-XIII, Darü'l-Ma'rife, Beyrut 1379.

İbn Haldun, ***Şifâu's-Sâil ve tehzîbü'l-mesâil,*** yy., ts.

İbn Kesîr, Ebü'l-Fidâ', ***Tefsîrü'l-Ḳurâni'l-Azîm*** I-VIII, Thk. Sami b. Muhammed es-Selame, Daru Taybe, Dımaşk 1999.

İbn Mâce, Muhammed b. Yezîd el-Kazvînî, ***Sünen***, nşr. Şeyh Sâlih b. Abdulaziz b. Muhammed Âlü'ş-Şeyh, Mektebetu Dâri's-Selâm, Riyad 1429/2008.

İbn Nüceym, Zeynüddîn b. İbrâhîm b. Muhammed el-Mısrî, ***el-Bahru'r-râik***, Daru'l-Kütübi'l-İslamî, Beyrut, ts.

İmam Maturidi, ***Te'vilâtü Ehli's-Sünne***, Beyrut 2005.

İmam Rabbânî, ***Mektûbât***, yy., ts.

Kandemir, Mehmet Yaşar, ***İmam Tirmizî Şemail-i Şerif Şerhi***, İstanbul 2015.

Karâfî, Şihâbuddîn Ahmed b. İdrîs, ***el-Furuk***, Kuveyt 2011.

Komisyon, ***Kur'an Yolu; Meal ve Tefsir***, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 2007.

Kurtubî, ***el-Cami' li ahkâmi'l-Kur'ân***, nşr. M.İ. el-Hafnavî-M.H. Osman, Dâru'l-Hadîs, Kahire 1423/2002

Mâlik, Ebû Abdillâh Mâlik b. Enes b. Mâlik, ***Muvattaü'l-İmâm Mâlik***, (Yahyâ Rivayeti), Thk.: Muhammed Fuâd Abdulbâkî, Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabi, Beyrut 1985.

Molla Gürânî, ***ed-Dürerü'l-levâmî***, Beyrut 2007.

Müslim, Ebu'l-Hüseyin Müslim b. el-Haccâc, ***Sahîhu Müslim***, Dârü's-Selâm, Riyad 1429/2008.

Nesâî, Ebû Abdirrahmân Ahmed b. Şuayb b. Alî, *Kitâbü's-Süneni'l-kübrâ*, Thk.: Hüseyin Abdülmünım Selbî, I-XII, Müessesetü'r-Risâle, Beyrut 2001.

Nesefî, Ebu'l-Berekât, *Medârikü't-tenzîl ve Hakâikü't-te'vîl,* I-III, thk. Yusuf Ali Bedîvî, Dârü'l-Kelimi't-Tayyib, Beyrut 1998.

________, *Medârikü't-Tenzîl*, Beyrut 2008.

Nesefî, Ebu'l-Muîn, *Tabsıratü'l-edille*, nşr. Hüseyin Atay, Ankara 2004.

Sarıçam, İbrahim, *İlk Dönem İslam Tarihi*, yy., ts.

Sehavî, Ebü'l-Hayr Şemsüddîn, *el-Ecvibetü'l-merzıyye fî mâ süile es-Sehavî anhü mine'l-ehâdîsi'n-nebeviyye*, I-III, Daru'r-râye, yy., 1997.

Şatıbî, Ebû İshâk İbrâhîm b. Mûsâ b. Muhammed, *el-İ'tisam*, Riyad 1412/1992.

Şeyhîzâde Damad, *Mecmau'l-enhur*, Dâru İhyâi't-Türâsi'l-Arabi, Beyrut, ts.

________, *Mecmeu'l-enhur*, Beyrut 1998.

Taberânî *el-Mu'cemu'l-Evsat*, nşr. Tarık b. Ivadullah b. Muhammed-Abdulmuhsin İbrahim el-Hüseynî, Dârü'l-Haremeyn, Kahire 1415.

________, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, yy., ts.

Taberî, *Târîh*, Darü't-Türas, Beyrut 1387.

Taftazânî, *Şerhu'l-Akâid*, nşr. M. Adnan Dervîş, İstanbul 2016.

________, *Şerhu'l-Makâsıd*, Beyrut 1998.

Tirmizî, Ebû Îsâ, *es-Sünen,* I-V, Dâru'l-Ma'rife, Beyrut 2002.

Topaloğlu, Bekir, *Emâlî Şerhi*, İstanbul 2008.

Topaloğlu, Bekir ve diğerleri, *İslam'da İman Esasları*, Ankara 2014.

Ukayli, *ed-Duafau'l-Kebîr*, I-IV, Beyrut 1984.

Yahya b. Ebu Bekr el-Hanefi, *"Kitâbun fi beyâni'l-itikad"*, nşr. M. Bernand, *Annales Islamologıques 18 (1982) p. 1-33*.

Yazır, Muhammed Hamdi, *Hak Dini Kur'an Dili*, yy., ts.

Zemahşerî, Ebü'l-Kâsım, *el-Keşşâf an hakaikı ġavâmiżi't-tenzîl ve uyûni'l-ekâvîl fî vücûhi't-te'vîl,* I-IV, Dârü'l-Kitâbi'l-Arabi, yy., 1986.

Gülen, *Prizma 3-4*, Nil Yayınları, İstanbul 2012.

_______, *Asrın Getirdiği Tereddütler 2*, Nil Yayınları, İstanbul 2008.

_______, *Asrın Getirdiği Tereddütler 4*, Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Bir İ'caz Hecelemesi*, Nil Yayınları, İstanbul 2014.

_______, *Buhranlar Anaforunda İnsan*, Nil Yayınları, İstanbul 2013.

_______, *Buhranlı Günler ve Ümit Atlasımız*, Nil Yayınları, İstanbul 2015.

_______, *Cemre Beklentisi*, Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Çağ ve Nesil 1*, Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Çağ ve Nesil 1*, Nil Yayınları, İstanbul 2014.

_______, *Fasıldan Fasıla 1*, Nil Yayınları, İzmir 1995.

_______, *Fasıldan Fasıla 4*, Nil Yayınları, İzmir 2009.

_______, *Fatiha Üzerine Mülahazalar*, Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Fikir Atlası/Fasıldan Fasıla 5*, Nil Yayınları, İzmir 2008.

_______, *Gençlere Pırlanta Ölçüler 6 Fasıldan Fasıla'dan*, Muştu Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *İnancın Gölgesinde 1*, Nil Yayınları, İstanbul 1996.

_______, *İnancın Gölgesinde 1,* Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Kalbin Zümrüt Tepeleri 3,* Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Kırık Testi 1-2,* Nil Yayınları, İstanbul 2012.

_______, *Kur'an'dan İdrake Yansıyanlar*, Nil Yayınları, İstanbul 2013.

_______, *Kur'an'ın Altın İkliminde*, Nil Yayınları, İstanbul 2010.

_______, *Mefkûre Yolculuğu (Kırık Testi 13),* Nil Yayınları, İstanbul 2014.

_______, *Ölümsüzlük İksiri (Kırık Testi, 7),* Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2007.

_______, *Prizma 1,* Zaman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1997.

_______, *Sohbet-i Canan,* Nil Yayınları, İstanbul 2013.

_______, *Ümit Burcu*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2005.

_______, *Vuslat Muştusu*, Gazeteciler ve Yazarlar Vakfı, İstanbul 2008.

_______, *Yaşatma İdeali Kırık Testi-11,* Nil Yayınları, İzmir 2012.

_______, *Yaşatma İdeali,* Nil Yayınları, İzmir 2012.

_______, *Yitirilmiş Cennete Doğru* (Çağ Ve Nesil-3), Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Yol Mülahazaları (Prizma 6),* Nil Yayınları, İzmir 2008.

_______, *Zamanın Altın Dilimi (Çağ Ve Nesil 4),* Nil Yayınları, İstanbul 2011.

_______, *Zihin Harmanı (Prizma 7),* Nil Yayınları, İstanbul 2011.